

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jaroslavy Bartošové a přísedících Bc. Romany Ryskové a Bc. Josefa Marka v hlavním líčení konaném dne 14. prosince 2017

takto:

obžalování

D. E., nar. xxx v Xxxx, trvale bytem Xxxx,

M. K., nar. xxx v Xxxx, trvale bytem Xxxx,

T. G., nar. xxx v Xxxx, trvale bytem Xxxx,

Ing. T. H., nar. xxx ve Xxxx, trvale bytem Xxxx,

se podle § 226 písm. b) tr. řádu

zprošťují obžaloby

pro skutek spočívající v tom, že:

1) **T. G.** jako revizní technik ev. č. xxx,

- dne 12.11.2010 vyhotovil nepravdivou Zprávu o výchozí revizi elektrického zařízení č. xxx, s předmětem a místem revize - revidovaný objekt Xxxx elektrárny 1,1 MW, v k.ú. Xxxx, včetně rozvaděčů RF, RP a HRP -TR1, kterou předal dne 29.11.2010 společnosti Xxxx a.s.,

- dne 15.11.2010 vyhotovil nepravdivou Zprávu o výchozí revizi elektrického zařízení č. xxx s předmětem a místem revize - revidovaný objekt Xxxx elektrárny 1,088 MW, v k.ú. Xxxx, včetně rozvaděčů RF, RP a HRP -TR2, kterou předal dne 29.11.2010 společnosti Xxxx a.s.,

- dne 24.11.2010 vyhotovil nepravdivou Zprávu o výchozí revizi elektrického zařízení (dále jen revizní zpráva) č. xxxx s předmětem a místem revize - revidovaný objekt Xxxx elektrárny 1,12 MW, v k.ú. Xxxx, včetně rozvaděčů RF, RP a HRP -TR3, kterou předal dne 29.11.2010 společnosti Xxxx a.s.,

přičemž do revizních zpráv uvedl nepravdivé údaje o celkovém výkonu bloků 1, 2 a 3 dané elektrárny ve výši 3,308 MW a závěr, že zařízení je z hlediska bezpečnosti schopno bezpečného provozu, ačkoliv věděl, že fotovoltaická elektrárna společnosti Xxxx a.s. v Xxxx není dokončena a schopna provozu, přičemž ve skutečnosti byla schopna provozu až 28. 2. 2011 s omezeným výkonem pouze 2 MW; zároveň věděl, že tyto zprávy o výchozích revizích budou použity jako podklady pro Energetický regulační úřad, Xxxx (dále jen ERÚ) k vydání licence na výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů ještě v roce 2010 a byl si vědom skutečnosti, že bez uvedení celkového výkonu 3,308 MW ve zprávách a potvrzení bezpečnosti zařízení by ERÚ licenci nevydal,

čímž vědomě umožnil D. E. a M. K. získat neoprávněně licenci pro společnost Xxxx a.s. na výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů ještě v roce 2010, a to na základě rozhodnutí ERÚ ze dne 3.12.2010, č. 111017178, které nabylo právní moci dne 6.12.2010; zároveň díky provedení tzv. prvního paralelního připojení k distribuční soustavě společnosti E.ON Distribuce, a.s. dne 30.12.2010 tak vznikl společnosti Xxxx a.s. neoprávněný nárok na garantovanou výkupní cenu pro výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2010 ve výši 12 150,- Kč za vyrobenou MWh po dobu 20 let oproti výkupní ceně pro výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2011 ve výši 5 500,- Kč za vyrobenou MWh po dobu 20 let, čímž v průběhu následujících 20 let by se společnost Xxxx a.s. neoprávněně obohatila o částku nejméně 160 879 340,-Kč na úkor společnosti E.ON Distribuce, a.s., která by však vyplacenou garantovanou cenu zpětně refinancovala jednak od spotřebitelů elektrické energie ve formě poplatků za distribuci, jednak vyrovnávacími platbami od ostatních distribučních společností a dále z dotací ze státního rozpočtu České republiky s tím, že jen za období od 01.01.2011 do 31.12.2012 ve vztahu ke společnosti Xxxx a.s. byla způsobena primárně společnosti E.ON Distribuce a.s., se sídlem F.A. Gerstnera 2151/6, 370 49 České Budějovice škoda ve výši 15.450.611,-Kč; dále vzhledem k legislativní změně, a to nabytí účinnosti zákona č. 165/2012 Sb. o podporovaných zdrojích energie, od 01.01.2013 vstoupila do práv poškozeného společnosti E.ON Energie, a.s., se sídlem F.A. Gerstnera 2151/6, 370 49 České Budějovice a v období od 01.01.2013 do 31.12.2013 ve vztahu ke společnosti Xxxx a.s. byla způsobena primárně společnosti E.ON Energie a.s. škoda ve výši 7.928.010,70 Kč; celkem pak včetně částek odpovídajících odvodu tzv. solární daně byla jen za období roků 2011 až 2013 poškozeným způsobena škoda ve výši 43.880.707,- Kč;

2) Ing. T. H. jako vedoucí Stavebního úřadu Městského úřadu v Xxxx provedla dne 5.11.2010 kontrolu fotovoltaické elektrárny společnosti Xxxx a.s. v Xxxx, o této kontrole vyhotovila protokol a následně dne 15.11.2010 vydala Rozhodnutí k předčasnému užívání stavby č.j. MěÚ/xxx, kterým povolila předčasné užívání stavby "Fotovoltaická elektrárna část I. obsahující blok trafostanice č. 1,2,3 a rozvodna VN", přičemž v odůvodnění rozhodnutí uvedla nepravdivé

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

informace, že kontrolní prohlídka proběhla dne 5.11.2010 a bylo zjištěno, že stavba je provedena podle projektové dokumentace ověřené stavebním úřadem; dne 24.11.2010 pak vydala pod č.j. MěÚ/xxx Usnesení o opravě zřejmých nesprávností v písemném vyhotovení a opravila název stavby na "Fotovoltaická elektrárna - část I. obsahující blok trafostanic č. 1,2,3, rozvodna VN, fotovoltaické panely s NN rozvody a měniči o celkovém výkonu 3,3MW", ačkoliv ve skutečnosti ještě dne 15.11.2010 byly na konstrukcích pro solární panely namontovány solární panely toliko v počtu 201 ks z celkového počtu 19 296 ks a stavba nebyla provedena podle projektové dokumentace;

dne 17.12.2010 vydala rozhodnutí o I. Povolení k předčasnému užívání pro stavbu "Fotovoltaická elektrárna - část II. obsahující blok trafostanice č. 4, fotovoltaické panely s NN rozvody a měnič o celkovém výkonu 1,1MW, II. Povolení zkušebního provozu pro stavbu "Fotovoltaická elektrárna - část I. obsahující bloky trafostanice č. 1,2,3, rozvodny VN, fotovoltaické panely s NN rozvody a měniči o celkovém výkonu 3,3MW, ve kterém nepravdivě uvedla, že při kontrolní prohlídce dne 17.12.2010 stavební úřad zjistil, že stavba je provedena podle projektové dokumentace ověřené ve stavebním řízení, ačkoliv ve skutečnosti blok č. 4 nebyl nikdy dokončen a k danému datu nebyly dokončeny ani bloky č. 1, 2 a 3,

tímto způsobem Ing. T. H. záměrně vykonala svoji pravomoc v rozporu s ustanovením § 133 odst. 1, 2 písm. b), odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů, podle kterých stavební úřad provádí kontrolní prohlídku rozestavěné stavby a zjišťuje zejména, zda je stavba prováděna podle ověřené dokumentace nebo ověřené projektové dokumentace; takto jednala s úmyslem způsobit škodu a zároveň tím opatřit neoprávněný prospěch společnosti Xxxx a.s. a s vědomím, že její rozhodnutí o povolení předčasného užívání stavby bude v řízení u ERÚ použito jako podklad pro udělení licence pro společnost Xxxx a.s. na výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů ještě v roce 2010, když na základě rozhodnutí ERÚ o udělení licence ze dne 3.12.2010, č. 111017178, které nabylo právní moci dne 6.12.2010 a zároveň díky provedení tzv. prvního paralelního připojení k distribuční soustavě společnosti E.ON Distribuce, a.s. dne 30.12.2010 vznikl společnosti Xxxx a.s. neoprávněný nárok na garantovanou výkupní cenu pro výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2010 ve výši 12 150,- Kč za vyrobenou MWh po dobu 20 let oproti výkupní ceně pro výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2011 ve výši 5 500,- Kč za vyrobenou MWh po dobu 20 let, čímž v průběhu následujících 20 let by se společnost Xxxx a.s. neoprávněně obohatila o částku nejméně 160 879 340,-Kč na úkor společnosti E.ON Distribuce, a.s., která by však vyplacenou garantovanou cenu zpětně refinancovala jednak od spotřebitelů elektrické energie ve formě poplatků za distribuci, jednak vyrovnávacími platbami od ostatních distribučních společností a dále z dotací ze státního rozpočtu České republiky s tím, že jen za období od 01.01.2011 do 31.12.2012 ve vztahu ke společnosti Xxxx a.s. byla způsobena primárně společnosti E.ON Distribuce a.s., se sídlem F.A. Gerstnera 2151/6, 370 49 České Budějovice škoda ve výši 15.450.611,-Kč; dále vzhledem k legislativní změně, a to nabytí účinnosti zákona č. 165/2012 Sb. o podporovaných zdrojích energie, od 01.01.2013 vstoupila do práv poškozeného společnosti E.ON Energie, a.s., se sídlem F.A. Gerstnera 2151/6, 370 49 České Budějovice a v období od 01.01.2013 do 31.12.2013 ve vztahu ke společnosti Xxxx a.s. byla způsobena primárně společnosti E.ON Energie a.s. škoda ve výši 7.928.010,70 Kč; celkem pak včetně částek odpovídajících odvodu tzv. solární daně byla jen za období roků 2011 až 2013 poškozeným způsobena škoda ve výši 43.880.707,- Kč;

3) M. K. jako místopředseda představenstva společnosti Xxxx a.s. (zhotovitel) a **D. E.** jako předseda představenstva společnosti Xxxx a.s. (objednatel) podepsali nepravdivý Předávací protokol s datem 12.11.2010, podle kterého mezi uvedenými společnostmi byly předány mj. konstrukce s upevněnými fotovoltaickými panely instalovaného výkonu 3,3MWp s tím, že

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

potvrzovali předání podstatné části díla bez konečných terénních úprav umožňující bezpečný provoz Xxxx s výkonem 3,3 MW instalovaných fotovoltaických panelů, ačkoliv věděli, že Xxxx nebyla k tomuto datu dokončena ani zčásti a že předávací protokol bude podkladem pro vydání licence na ERÚ,

tímto způsobem M. K. a D. E. za přispění T. G. záměrně uvedli v omyl ERÚ a D. E. prostřednictvím zmocněnce zajistil doručení uvedeného předávacího protokolu jakož i nepravdivé revizní zprávy T. G. a nezákonného rozhodnutí o povolení předčasného užívání stavby Ing. T. H. dne 18. 11. 2010 ERÚ a na jejich základě rozhodl ERÚ dne 3.12.2010 o udělení licence na výrobu elektřiny č. 111017178 s nabytím právní moci dne 6.12.2010 pro společnost Xxxx a.s. a zároveň díky provedení tzv. prvního paralelního připojení k distribuční soustavě společnosti E.ON Distribuce, a.s. dne 30.12.2010 tak vznikl společnosti Xxxx a.s. neoprávněný nárok na garantovanou výkupní cenu pro výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2010 ve výši 12 150,- Kč za vyrobenou MWh po dobu 20 let oproti výkupní ceně pro výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2011 ve výši 5 500,- Kč za vyrobenou MWh po dobu 20 let, čímž v průběhu následujících 20 let by se společnost Xxxx a.s. neoprávněně obohatila o částku nejméně 160 879 340,-Kč na úkor společnosti E.ON Distribuce, a.s., která by však vyplacenou garantovanou cenu zpětně refinancovala jednak od spotřebitelů elektrické energie ve formě poplatků za distribuci, jednak vyrovnávacími platbami od ostatních distribučních společností a dále z dotací ze státního rozpočtu České republiky s tím, že jen za období od 01.01.2011 do 31.12.2012 ve vztahu ke společnosti Xxxx a.s. byla způsobena primárně společnosti E.ON Distribuce a.s., se sídlem F.A. Gerstnera 2151/6, 370 49 České Budějovice škoda ve výši 15.450.611,-Kč; dále vzhledem k legislativní změně, a to nabytí účinnosti zákona č. 165/2012 Sb. o podporovaných zdrojích energie, od 01.01.2013 vstoupila do práv poškozeného společnosti E.ON Energie, a.s., se sídlem F.A. Gerstnera 2151/6, 370 49 České Budějovice a v období od 01.01.2013 do 31.12.2013 ve vztahu ke společnosti Xxxx a.s. byla způsobena primárně společnosti E.ON Energie a.s. škoda ve výši 7.928.010,70 Kč; celkem pak včetně částek odpovídajících odvodu tzv. solární daně byla jen za období roků 2011 až 2013 poškozeným způsobena škoda ve výši 43.880.707,- Kč;

tedy

D. E. a M. K.

jiného obohatili tím, že uvedli někoho v omyl a způsobili tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu a dopustili se jednání, které bezprostředně směřovalo k uvedení někoho v omyl, obohacení jiného a způsobení na cizím majetku škody velkého rozsahu, tohoto jednání se dopustili v úmyslu čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

T. G.

úmyslně usnadnil jinému, aby jiného obohatil tím, že uvede někoho v omyl a způsobil na cizím majetku škodu velkého rozsahu a aby se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k uvedení někoho v omyl, obohacení jiného a způsobení na cizím majetku škody velkého rozsahu, tohoto jednání se dopustil v úmyslu čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

Ing. T. H.

jako úřední osoba v úmyslu způsobit jinému škodu a opatřit jinému neoprávněný prospěch vykonala svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu a způsobila takovým činem škodu velkého rozsahu a dopustila se jako úřední osoba jednání, které bezprostředně směřovalo k vykonání své pravomoci způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu v úmyslu způsobit jinému škodu a opatřit jinému neoprávněný prospěch a způsobení takovým činem škody velkého rozsahu, tohoto jednání se dopustila v úmyslu čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

tím spáchali

D. E. a M. K.

zvláště závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, 5 písm. a) trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, zčásti dokonaný a zčásti ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

T. G.

pomoc podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k zvláště závažnému zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, 5 písm. a) trestního zákoníku, zčásti dokonaného a zčásti ukončeného ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

Ing. T. H.

zvláště závažný zločin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, zčásti dokonaný a zčásti ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Podle § 229 odst. 3 trestního řádu se poškození společnost E.ON Energie, a.s., IČO: 26078201, se sídlem F. A. Gerstnera 2151/6, České Budějovice 7, 370 01 České Budějovice a společnost E.ON DISTRIBUCE, a.s., IČO: 28085400, se sídlem F. A. Gerstnera 2151/6, České Budějovice 7, 370 01 České Budějovice odkazují se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci, pobočka Brno, podal dne 22. 5. 2015 u zdejšího soudu obžalobu na D. E., M. K., T. G. a ing. T. H. pro spáchání rozsáhlé trestné činnosti majetkového charakteru. Trestné jednání obžalovaných D. E. a M. K. bylo kvalifikováno jako zvláště závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku spáchaný ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, a to z části dokonaný a z části ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, když trestné

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

jednání obžalovaného T. G. bylo kvalifikováno jako spáchání pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k tomuto zvláště závažnému zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku z části dokonaného, z části ukončeného ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku. Trestné jednání obžalované ing. T. H. pak bylo v obžalobě kvalifikováno jako zvláště závažný zločin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku z části dokonaný a z části ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku. Podstata trestného jednání obžalovaných měla stručně řečeno spočívat v tom, že obžalovaný D. E. jako předseda představenstva společnosti Xxxx a. s. objednal zhotovení fotovoltaické elektrárny v Xxxx u firmy Xxxx a. s., která byla zhotovitelem, resp. generálním dodavatelem této stavby. Po údajném provedení díla, tj. fotovoltaické elektrárny v Xxxx podepsali obžalovaný D. E., za firmu Xxxx a. s. a obžalovaný M. K. za firmu Xxxx a. s. dne 12. 11. 2010 předávací protokol o předání konstrukcí s fotovoltaickými panely o výkonu 3,3 MW, čímž potvrdili předání (převzetí) podstatné části díla bez konečných terénních úprav, umožňující bezpečný provoz fotovoltaické elektrárny Xxxx o výkonu 3,3 MW, ačkoliv věděli, že není dokončena a tento protokol bude podkladem pro vydání licence k jejímu provozování. Obžalovaný T. G. měl, podle obžaloby, jako revizní technik, vyhotovit tři nepravdivé revizní zprávy, které se týkaly fotovoltaické elektrárny Xxxx, a to dne 12. 11. 2010 na 1. blok elektrárny, 15. 11. 2010 na 2. blok elektrárny a 24. 11. 2010 na 3. blok elektrárny, a to přesto, že věděl, že fotovoltaická elektrárna v Xxxx není dokončena a že tyto revizní zprávy budou podkladem pro vydání licence Energetickým regulačním úřadem (dále jen ERÚ). Obžalovaná ing. T. H., jako pracovnice stavebního úřadu, měla vydat 15. 11. 2010 rozhodnutí o předčasném užívání stavby fotovoltaické elektrárny Xxxx, a to její první části a 17. 12. 2010 rozhodnutí o povolení k předčasnému užívání druhé části této elektrárny, ačkoliv bloky 1., 2. a 3. nebyly k tomuto datu dokončeny a blok č. 4 nebyl dokončen nikdy. Následně pak obžalovaný D. E. jednal, jako předseda představenstva firmy Xxxx a. s. tak, že prostřednictvím zmocněnce zajistil doručení předávacího protokolu, revizních zpráv a rozhodnutí o povolení užívání elektrárny dne 18. 11. 2010 na ERÚ, který jim dne 3. 12. 2010 udělil licenci (s právní mocí 6. 12. 2010) a dne 30. 12. 2010 bylo provedeno první paralelní připojení k distribuční soustavě firmy E.ON Distribuce a. s. Díky tomu firmě Xxxx a. s. vznikl neoprávněně nárok na garantovanou výkupní cenu ve výši 12.150 Kč za 1 MW, a to na dobu 20 let, avšak pokud by Xxxx byla uvedena do provozu až v roce 2011 byla by výkupní cena po dobu 20 let stanovena ve výši 5.500 Kč za 1 MW. Tím, podle obžaloby, za rok 2011 a 2012 vznikla firmě E.ON Distribuce a. s. škoda ve výši 15.450.611 Kč a za rok 2013 jejímu právnímu nástupci firmě E. ON Energie a. s. škoda ve výši 7.928.010,70 Kč a celkově tak, včetně solární daně, byla jednáním obžalovaných způsobena škoda ve výši 43.880.707 Kč těmto firmám, když za dobu 20 let by se firma Xxxx a. s. obohatila o částku nejméně 160.879.340 Kč především na úkor firmy E.ON Distribuce a. s., která by však vyplacenou garantovanou cenu zpětně refinancovala od spotřebitelů, od distribučních společností a z dotací ze státního rozpočtu.

2. Krajský soud v Brně, jako soud nalézací, provedl v této obsáhlé trestní věci celkem 16 hlavních líčení v období od 26. 4. 2016 do 20. 9. 2017. V průběhu dokazování soud vyslechl nejen všechny 4 obžalované, ale cca 20 svědků, když přečetl i svědecké výpovědi dalších 3 svědků, vyslechnutých v přípravném řízení a zejména provedl, kromě znaleckého posudku, i stovky stran listinných důkazů předložených, jak ze strany obžaloby, tak ze strany obhajoby. Podstatou dokazování bylo prokázat, zda fotovoltaická elektrárna byla či nebyla k 31. 12. 2010 schopná provozu, a tedy zda licence jí byla vydána oprávněně nebo naopak, neoprávněně, na podkladě fiktivních dokumentů, které neosvědčovaly skutečný stav věci a které už pro ERÚ, který licenci vydal, deklarovaly skutečnosti, které nebyly v souladu se skutečným stavem věci. Podle skutkové věty uvedené v obžalobě se podvodného jednání měli ve formě spolupachatelství dopustit obžalovaní D. E. a M. K. za přispění, tedy při trestněprávní terminologii za pomoci obžalovaného T. G., když uvedli v omyl především pracovníky ERÚ, kteří vydali licenci pro Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

provozování fotovoltaické elektrárny v Xxxx a zejména pak pracovníky firmy E.ON Distribuce a. s., kterým byli rozhodující dokumenty předloženy tak, aby ve lhůtě do konce roku bylo provedeno první paralelní připojení k distribuční soustavě E.ON Distribuce, neboť právě to bylo podmínkou, aby firma Xxxx mohla uplatňovat v dalších 20 letech nárok na garantovanou výkupní cenu, neboť pokud by elektrárna byla uvedena do provozu až v době od 1. 1. 2011 pak by tato garantovaná výkupní cena na dobu dalších 20 let byla prakticky poloviční.

3. Ještě před rozbořem jednotlivých důkazů a skutkových zjištění z nich učiněných, považuje nalézací soud za nezbytné nastínit v krátkosti tehdy platnou právní úpravu, která se týkala podpory výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů. Takový krátký exkurz může, dle názoru nalézacího soudu, poskytnout adekvátní podklad pro orientaci v dále provedeném rozboru skutkových zjištění, která směřovala k závěru o prokázání či neprokázání tvrzení uvedených v obžalobě. Základním východiskem pro poskytnutí podpory fotovoltaickým elektrárnám byl v uvedené době zákon č. 180/2005 Sb. o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, který byl změněn zákonem č. 402/2010 Sb. ze dne 14. 12. 2010 s účinností od 1. 1. 2011. Předmětem zákona č. 180/2005 Sb. byla právní úprava způsobu podpory výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie (§ 1 odst. 1), jimiž se rozumí mj. energie ze slunečního záření (§2 odst. 1). Práva a povinnosti subjektů na trhu s elektřinou z obnovitelných zdrojů jsou vymezena především v ustanovení § 4 tohoto zákona, když provozovatel přenosové soustavy nebo provozovatelé distribučních soustav (v této trestní věci firma E.ON Distribuce a. s.) jsou povinni na svém, licenci vymezeném, území přednostně připojit k přenosové soustavě nebo k distribučním soustavám zařízení za účelem přenosu nebo distribuce elektřiny z obnovitelných zdrojů, pokud o to výrobce elektřiny z obnovitelných zdrojů požádá a pokud splňuje podmínky připojení a dopravy elektřiny stanovené zvláštním právním předpisem. Toto zákonné ustanovení považuje nalézací soud za nezbytné citovat, zejména z pohledu dále učiněných skutkových zjištění, které směřují ve prospěch tvrzení obžalovaných o zneužití postavení zástupců firmy E.ON Distribuce a. s., v souvislosti s rozhodnutím o připojení konkrétního výkonu elektrárny Xxxx. Podle § 4 odst. 4 zákona jsou provozovatelé regionálních distribučních soustav a provozovatelé přenosové soustavy povinni vykupovat veškerou elektřinu z obnovitelných zdrojů, na kterou se vztahuje podpora, a uzavřít smlouvu o dodávce, pokud výrobce elektřinu z obnovitelných zdrojů nabídl za podmínek podle § 5 a za ceny podle § 6. Podmínky stanovení výše cen za elektřinu z obnovitelných zdrojů a zelených bonusů, jsou vymezeny v ustanovení § 6, podle něhož úřad (Energetický regulační úřad viz § 3 odst. 3 tohoto zákona) stanoví vždy na kalendářní rok dopředu výkupní ceny za elektřinu z obnovitelných zdrojů, samostatně pro jednotlivé druhy obnovitelných zdrojů a zelené bonusy za podmínek dále v tomto zákonném ustanovení vymezených. Pro období roku 2010 byly výkupní ceny a zelené bonusy pro výrobu elektřiny využitím slunečního záření stanoveny v cenovém rozhodnutí ERÚ č. 5/2009 ze dne 23. 11. 2009. V případě zařízení pro výrobu elektřiny s využitím slunečního záření pro zdroj s instalovaným výkonem nad 30 kW a uvedeným do provozu od 1. 1. 2010 do 31. 12. 2010 byly stanoveny výkupní ceny ve výši 12.150 Kč za MWh. Toto cenové rozhodnutí nabylo účinnosti 1. 1. 2010. Pro období následujícího roku, tedy roku 2011, však byla výše výkupních cen pro výrobu elektřiny s využitím slunečního záření podstatným způsobem snížena. Cenové rozhodnutí ERÚ č. 2/2010 ze dne 8. 11. 2010, které nabylo účinnosti 1. 1. 2011, stanovilo pro zařízení s výrobou elektřiny využitím slunečního záření pro zdroj s instalovaným výkonem nad 100 kW a uvedeným do provozu od 1. 1. 2011 do 31. 12. 2011 výkupní ceny elektřiny ve výši 5.500 Kč. Souhrnně tedy lze tehdy platnou právní úpravu interpretovat tak, že fotovoltaické elektrárny typu FVE v Xxxx, resp. s takovým a obdobným instalovaným výkonem, pokud by byly uvedeny do provozu do 31. 12. 2010, měly nárok na výkupní ceny elektřiny dodané do sítě ve výši 12.150 Kč/1 MWh zatímco pokud by byly uvedeny do provozu v období od 1. 1. 2011 měly nárok na výkupní ceny elektřiny dodané do sítě pouze ve výši 5.500 Kč/1 MWh. Podstatou dokazování v tomto trestním řízení bylo tedy prokázání toho, zda Xxxx byla k 31. 12. 2010 vůbec schopna dodávat elektřinu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

získanou ze slunečního záření do distribuční sítě E.ON Distribuce a. s. V kladném případě prokázat, v jakém rozsahu byla schopna takový výkon dodávat a zda tak činila v souladu s tehdy platnou právní úpravou. Podle tvrzení uvedených v obžalobě měla být licence pro Xxxx získána tím, že pracovníci ERÚ byli uvedeni v omyl předložením nepravdivých dokumentů, zejména předávacího protokolu ze dne 12. 11. 2010 a také nesprávných a nepravdivých rozhodnutí o předčasném užívání stavby, které vydala ing. T. H. a nepravdivých revizních zpráv, které vydal revizní technik T. G.. Podstata dokazování tedy spočívala v prokázání primárně toho, zda obžalovaný T. G., jako revizní technik, vydal vědomě nepravdivé revizní zprávy k této elektrárně, zda následně obžalovaná ing. T. H. porušila v průběhu stavebního řízení svoje povinnosti při vydávání výše citovaných rozhodnutí. Dokazování směřovalo rovněž k posouzení toho, zda obžalovaný D. E. a M. K., jako spolupachatelé, uvedli v omyl pracovníky ERÚ a získali tak neoprávněně licenci pro Xxxx, resp. v konečném důsledku finanční prostředky za výkup elektřiny v cenách určených pro elektrárny uvedené do provozu do 31. 12. 2010, nikoliv v cenách pro elektrárny uvedené do provozu od 1. 1. 2011. Vzhledem k rozsáhlému a nadmíru podrobnému dokazování, které bylo v této trestní věci provedeno, jakož i vzhledem k poměrně nesystematickému způsobu vedení trestního spisu, považuje nalézací soud rovněž za podstatné, z hlediska přehlednosti skutkových zjištění nejdříve krátce nastínit poměrně komplikované obchodně právní vztahy mezi jednotlivými subjekty. Jen takto je možné selektovat podstatné skutečnosti, prokázané relevantními důkazy, resp. učinit, byť dílčí, závěry o tom, že podstatné skutečnosti prokázány nebyly, neboť jen o řádně prokázané skutečnosti mohl nalézací soud ve svém závěru opřít rozhodnutí o tom, zda bylo či nebylo prokázáno dostatečným způsobem trestněprávně významné jednání každého z obžalovaných. Ve stručnosti si nalézací soud dovoluje rekapitulovat, že v této trestní věci figuruje firma Xxxx a. s. (dále jen Xxxx), jejíž vedení se rozhodlo podnikat mj. i v oblasti fotovoltiky a postavit i fotovoltickou elektrárnu v Xxxx. Z tohoto důvodu založila firma Xxxx a. s. dceřinou společnost s názvem Xxxx a. s. Právě tato firma Xxxx a. s., v níž figuroval obžalovaný D. E., uzavřela především smlouvu o dílo s generálním dodavatelem této elektrárny, a to firmou Xxxx a. s., v níž figuroval obžalovaný M. K.. Tato společnost Xxxx a. s. však neměla žádné vlastní pracovníky, kteří by zakázku realizovali a dodávku proto řešila najímáním dalších firem o různé velikosti, tedy formou subdodávek. Na základě stěžejní podmínky objednatele stavby, tj. firmy Xxxx a. s. se však jedním z hlavních subdodavatelů firmy Xxxx a. s. stala firma Xxxx a. s., která navíc sama měla dalšího subdodavatele, tedy firmu Xxxx a. s. a pro tuto firmu subdodávky realizovali další subjekty mezi nimi i firma Xxxx. Vedle těchto subjektů však na realizaci stavby participovali další subjekty, ať už právnické nebo fyzické osoby. Ke skutkovým tvrzením uvedeným v obžalobě provedl nalézací soud prakticky veškeré dostupné důkazy, které mu umožňovaly učinit skutkové a právní závěry. Z jednotlivých důkazů byly zjištěny následující skutečnosti.

4. Obžalovaní shodně popřeli, že by se dopustili trestného jednání, které je jim v obžalobě kladeno za vinu. **Obžalovaný D. E.** byl vyslechnut u hlavního líčení dne 26. 4. 2016, když dílem vypovídal spontánně sám a ve zbytku odkázal na svoji výpověď z přípravného řízení, kterou učinil dne 9. 9. 2014 (č. l. 59-66), a proto nalézací soud tuto výpověď u hlavního líčení provedl postupem podle § 207 odst. 2 trestního řádu. V obou výpovědích shodně uvedl, že příprava stavby Xxxx probíhala téměř shodně a souběžně s výstavbou fotovoltické elektrárny v Xxxx, kde byla dodavatelem firma Xxxx, která měla problémy s dodávkou panelů a tyto jim nakonec dodala právě firma Xxxx a. s. Díky tomu byla stavba této souběžně prováděné elektrárny v červenci 2010 dokončena. Na základě této spolupráce získali s firmou Xxxx a. s. dobrou zkušenost, když jejím jménem původně jednak ing. M.. V dubnu 2010 uzavřeli právě s touto firmou smlouvu o budoucí smlouvě o dílo s tím, že firma Xxxx a. s. se stane generálním dodavatelem stavby fotovoltické elektrárny Xxxx. V srpnu 2010 získali pro tuto fotovoltickou elektrárnu stavební povolení i závazný příslib financování stavby od Unicredit Bank a. s. S obžalovaným M. K., který jednal za firmu Xxxx a. s. tuto smlouvu o dílo připravovali a zjistili, Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

že firma Xxxx a. s. je schopna dodat na stavbu fotovoltaické elektrárny v Xxxx téměř vše, s výjimkou dodávky konstrukcí a VN částí. Obžalovaný D. E., jak sám potvrdil, vyhledal dodavatele konstrukcí, kterým se stala firma Xxxx a. s. Dodávku VN částí zajišťovala společnost Xxxx prostřednictvím společnosti Xxxx. Obžalovaný D. E. v průběhu své výpovědi u hlavního líčení také upozornil na to, že problémy při výstavbě fotovoltaické elektrárny v Xxxx nastaly koncem října 2010 se změnou legislativní úpravy. V důsledku toho peněžní ústav, tj. Unicredit Bank začala v listopadu 2010 požadovat od jejich firmy vyšší finanční spoluúčast, a to o částku cca 81 mil. Kč vyšší. Obžalovaný také uvedl, že další dodavatelé stavby, např. Xxxx i firma Xxxx a. s. začali mít logicky obavy z financování stavby. To všechno vedlo k tomu, že firma Xxxx a. s. vyžadovala podepsání dodatku k původní smlouvě a fakticky jim docela zbytečně kladla překážky. Dodatek ke smlouvě o dílo s firmou Xxxx a. s. byl skutečně podepsán. Díky tomuto dodatku jim mohla firma Xxxx a. s. fakturovat jakoukoliv dokončenou část, nikoliv až dodávku celého díla po jeho dokončení, tedy nebyla oprávněna jejich firmě fakturovat až po montáži posledního panelu. Obžalovanému D. E. byly v první polovině listopadu 2010 současně předloženy předávací protokoly o 100% dokončenosti konstrukcí, ačkoliv ve skutečnosti byly dokončeny asi na 90%. Koncem října a celý listopad 2010 se na stavbu této elektrárny masivně dovážely panely. Na přelomu listopadu a prosince ovšem museli řešit výměnu panelů, které nebyly dodávány v požadovaném složení, neboť, podle požadavků banky, byly jasně určeny panely o vataži 230, čemuž odpovídaly i rastry konstrukcí. Konstrukce se tedy musely převrtávat. Obžalovaný sám upozornil na to, že objem panelů byl dostatečný ke zprovoznění elektrárny. Po získání licence na 3,3 MW byl firmou E.ON Distribuce a. s. namontován elektroměr a 17. 12. 2010 byla elektrárna fyzicky spuštěna. K formálnímu schválení výroby došlo 30. 12. 2010. Smlouva s firmou E.ON Distribuce a. s. byla sice podepsána až dodatečně, ovšem s účinností od 30. 12. 2010. Obžalovaný D. E. sám upozornil u hlavního líčení na to, že pracovníci firmy E.ON byli na místě asi 10 až 15 minut, zkontrolovali horní rozvodnu, zkontrolovali funkčnost připojení ochrany, funkčnost bezpečnostních zařízení a všeho, co potřebovali a uzavřeli s tím, že je vše v pořádku. Do poznámky v protokole pouze napsali, že elektrárna není osazena dle revizních zpráv, protože se provádí výměna. Sami odhadli aktuální výkon elektrárny bez jakéhokoliv bližšího zkoumání na 2 MW. Podle názoru obžalovaného ovšem podle množství namontovaných panelů musel být aktuální výkon vyšší. Až na přelomu února a března přišel od firmy E.ON návrh smlouvy na odběr elektřiny z této elektrárny o výkonu 2 MW a teprve poté mohli řešit financování. Během března 2011 firma Xxxx a. s. navrhla financování od jiné instituce, než byla původně dohodnutá firma Unicredit Bank a. s. D. E. potvrdil, že tento návrh firmy Xxxx a. s. přijali a také podepsali leasingovou smlouvu s firmou Xxxx a. s., která se týkala elektrárny již s výkonem 2 MW, neboť v tomto rozsahu měli také smlouvu o odběru s firmou E.ON. Zbytek technologie, tedy vše na 2 MW, který byl pro ně prakticky nepotřebný, si odvezla firma Xxxx a. s., aby tuto technologii použila na jiných projektech, které realizovala. Bylo nesmyslné, aby na této fotovoltaické elektrárně měli přebytné panely, měniče, rozvaděče a další součásti technologie, které nemohli použít k výrobě nad 2 MW, neboť pouze takovou měli smlouvu s firmou E.ON. S firmou Xxxx a. s. proto podepsali dodatek ke smlouvě. Obžalovaný D. E. také upozornil na problém, který vznikl společnosti Xxxx a. s., která se zavázala k dodávce fotovoltaické elektrárny o výkonu 4,4 MW. Závazky firmy Xxxx a. s. se zavázala řešit společnost Xxxx a. s., avšak vše bylo poměrně komplikované, neboť v té době už existoval soudní spor mezi firmou Xxxx a. s. a Xxxx a. s. o nekvalitní dodávce. Firma Xxxx a. s. tak nebyla schopna do společnosti Xxxx a. s. doložit náležitosti, aby s nimi mohla firma Xxxx a. s., jako generální dodavatel, vést jednání a převzít záruky, tedy odpovědnost vůči odběrateli i finanční instituci. V průběhu své výpovědi u hlavního líčení obžalovaný D. E. opakovaně popřel, že by měl kdykoliv podvodný úmysl v souvislosti s uváděním této elektrárny do provozu. Setrval v plném rozsahu na své výpovědi z přípravného řízení. Pripustil pouze, že na konci roku 2010 se dostali do časové tísně a projekt skutečně nebyl na 100% dokončen v rozsahu 4,4 MW. Poslední blok byl problematický, ale přestože na něj byl dodán materiál, tak se nestihl blok uvést do provozu a takto zde firma de facto odepsala asi 30 Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

mil. Kč. Problém s firmou Xxxx a. s. totiž vznikl tím, že tato firma nechtěla uznat svoji chybu, především konstrukční a materiálovou. Představitelé firmy Xxxx a. s. opakovaně psali na ERÚ s upozorněním, že firma Xxxx a. s. není vlastníkem konstrukcí a také uváděli záměrně nepravdivé informace. V roce 2010 při jednání ve společnosti Xxxx a. s. dokonce ředitelka firmy Xxxx a. s. důrazně upozorňovala, téměř jim vyhrožovala, že pokud se firma Xxxx a. s. nepostará o to, aby firma Xxxx a. s. nebo Xxxx a. s. jim zaplatila, sami se postarají o to, aby společnosti Xxxx a. s. byla odňata licence. Na výzvu státního zástupce obžalovaný D. E. upozornil, že údaje uvedené ve stavebním deníku firmy Xxxx s. r. o. (č. l. 3327) jsou nepřesné. Tento stavební deník není úplně originální a kromě toho firma Xxxx a. s., resp. firma Xxxx s. r. o. nebyly jediné subjekty, které na této elektrárně montovaly panely. K záznamu ze 6. 1. 2011 (č. l. 3352), kde je uvedeno, že „montážní práce zastaveny, nejsou dodány fotovoltaické panely“, obžalovaný pouze potvrdil, že v roce 2011 vůbec v doplňování nepokračovali. Podle názoru nalézacího soudu je to poměrně logické stanovisko vzhledem k tomu, že od 30. 12. 2010, kdy zástupci firmy E.ON Distribuce a. s. rozhodli o tom, že budou odebírat od firmy Xxxx a. s. pouze 2 MW, nikoliv 3,3 MW mohli očekávat podepsání smlouvy s firmou E.ON Distribuce a. s. pouze v tomto rozsahu. To také odpovídá výpovědi obžalovaného, resp. následujícímu postupu firmy o tom, že zbylou technologii si odvezla firma Xxxx a. s., která ji využila na jiných stavbách. Jedná se pochopitelně o vysoce nákladné součásti stavby, která mohla být v dílčím rozsahu provozována i bez nich. Bylo by vysoce nevhodné, aby tato technologie v objektu Xxxx nadále zůstávala bez toho, že by elektřinu vyráběla a dodávala do distribuční sítě. K dotazu svého obhájce obžalovaný D. E. u hlavního líčení dále uvedl, že předávací protokol z 12. 11. 2010 měl rekapitulovat stav k určitému datu. Sám nevěděl, k čemu takový protokol má sloužit. O licenčním řízení měl minimální povědomí, neboť vše zařizovali jménem jejich firmy ing. J. B. a J. P., když administrativní záležitosti vyřizoval ing. V. T.. K dotazu obhájkyne obžalovaného M. K. upřesnil, že sám řídil stavbu především koordinačně, zatímco J. P. dělal spíše technický dozor a dohlížel na stavbu i fyzicky. K dotazu obhájce obžalované ing. H. pak D. E. potvrdil, že 5. 11. 2010 na prohlídce stavby nebyl. K tomuto předávacímu protokolu ze dne 12. 11. 2010 na svoji obhajobu uvedl, shodně jako v přípravném řízení, že protokol podepsal, protože nepochyboval o tom, že je správný. Obdobné stanovisko zaujal i k předávacímu protokolu ze dne 6. 12. 2010, resp. k dokumentu z 15. 11. 2010 označenému jako Finanční předpoklady. Rovněž škodní protokol ze dne 30. 11. 2010 podepsal a potvrdil také, že smlouva o dílo z 10. 9. 2010 mezi firmou Xxxx a. s. a firmou Xxxx a. s. byla skutečně uzavřená. Obžalovaný se vyjádřil rovněž k dohodě o odstoupení od smlouvy o dílo ze dne 8. 3. 2011 mezi firmou Xxxx a. s. a firmou Xxxx a. s., když potvrdil, že tuto dohodu o odstoupení skutečně podepsal, neboť nedodrželi objem dostavby a musel to tedy podepsat. Firma Xxxx a. s. pak skutečně žádala od Ministerstva financí ČR náhradu škody proto, že legislativní změny byly přijaty příliš rychle a stavbu nemohli v celém rozsahu realizovat do konce. Obžalovaný D. E. sám byl na stavbě osobně přítomen v srpnu a září 2010, potom v říjnu až prosinci pouze dvakrát až třikrát a osobně byl přítomen 30. 12. 2010 při kontrole pracovníků firmy E.ON a při závěrečném připojení. Obžalovaného T. G. osobně nezná a rozhodně u něj revizi, resp. revizní zprávy neobjednával. Opakovaně pak v přípravném řízení obžalovaný uvedl, že ing. J. B. byl pověřen, aby jednal se stavebním úřadem, s firmou E.ON i s ERÚ jménem jejich firmy. U hlavního líčení pak obžalovaný D. E. opakovaně upozornil na to, že fyzicky byla elektrárna připojena v polovině prosince 2010 firmou E.ON, která pak po další fyzické kontrole 30. 12. 2010 výrobu schválila, a to pouze na 2 MW, ačkoliv elektrárna byla schopná vyrábět daleko více. Podle jeho názoru vše bylo v souladu s reálným stavem díla a firma, kterou zastupoval, všechno řádně schválila. Dne 30. 12. 2010 došlo ke schválení výroby, což znamená, že distributor tuto výrobu schválil. Až v únoru 2011 firma E.ON poslala smlouvu, kterou vlastně obdrželi 3. 3. 2011 s tím, že od nich budou odebírat pouze 2 MW, ačkoliv, podle názoru obžalovaného, měla jeho firma nárok na to, aby firmě E.ON dodávala 3,3 MW. Znovu obžalovaný zdůraznil, že zbylou technologii museli odmontovat, jako přebytečnou. Elektrárna však dodávala do distribuční sítě firmě E.ON elektřinu již v prosinci 2010, o čemž také svědčí Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

první faktura za prosinec 2010, která byla vystavena. Smlouva s firmou E.ON byla sice uzavřena až v březnu, ale se zpětnou účinností, proto také za prosinec 2010 fakturovali. Po uzavření této smlouvy, jak obžalovaný opakovaně u hlavního líčení argumentoval, museli přebytnou technologii demontovat. Na svoji obhajobu pak v přípravném řízení i u hlavního líčení obžalovaný uvedl, že firma Xxxx a. s. neuhradila společnosti Xxxx a. s. plnou cenu, ale závazky firmy Xxxx a. s. už mohla následně řešit jen firma Xxxx a. s. z peněz od firmy Xxxx a. s. Firma Xxxx a. s. totiž nedodala dílo bezvadné, neboť došlo k praskání panelů, o čemž mají také posudek od ČVÚT Praha. Firma Xxxx a. s. v konečném důsledku chtěla zpochybnit přechod vlastnictví a tím i oprávnění vydané licence pro firmu Xxxx a. s. Obžalovaný D. E. upozornil, že přechod vlastnictví, resp. vlastnické právo k této stavbě firmou Xxxx a. s. nebylo jedinou podmínkou pro vydání licence, neboť existovaly i jiné možnosti, jak doložit vztah žadatele o licence k fotovoltaické elektrárně než vlastnictvím. Firma Xxxx a. s. podala dokonce i insolvenční návrh na firmu Xxxx a. s., který byl odmítnut a následně podala i žalobu na firmy Xxxx a. s. a Xxxx a. s., která se týkala určení vlastnictví ke konstrukcím, ani zde však nebylo žalobnímu návrhu vyhověno. Nakonec firma Xxxx a. s. podala v této věci také trestní oznámení. Firma Xxxx a. s. zkrátka nechtěla konstrukční ani materiálové vady uznat a opakovaně upozorňovala i ERÚ na to, že Xxxx není vlastníkem konstrukcí. Že jsou konstrukce špatné, se zjistilo na jaře 2011, neboť začaly praskat. Podle názoru obžalovaného je celý tento trestní proces uměle vyvolaný a on sám se rozhodně necítí být vinen ze spáchání trestného jednání, které je mu v obžalobě kladeno za vinu.

5. Také **obžalovaný M. K.** u hlavního líčení dne 27. 4. 2016 v plném rozsahu popřel, že by se dopustil trestného jednání, které je mu v obžalobě kladeno za vinu. Shodně vypovídal i v přípravném řízení. U hlavního líčení obžalovaný nejdříve popsal průběh událostí, a to zejména z pohledu jeho jednání v rámci společnosti Xxxx a. s., kterou zastupoval a která v této trestní věci figurovala. Obžalovaný M. K. uvedl, že po založení firmy Xxxx a. s. se stal jejím generálním ředitelem a místopředsedou představenstva. Dalšími členy představenstva byli ing. M. a pan S.. Firma se zúčastnila staveb fotovoltaických elektráren ve střední Evropě. Na počátku roku 2010 přišel právě ing. M. s návrhem, resp. s možností stavět fotovoltaickou elektrárnu v Xxxx, seznámil obžalovaného s firmou Xxxx a. s. i s firmou Xxxx a. s., které zastupovali D. E., ing. B. a dále pánové D. a F.. Byl to také právě ing. M., který uzavřel smlouvu o smlouvě budoucí s firmou Xxxx a. s. a sám tento projekt přibližně do poloviny roku 2010 řešil. V té době po rozdělení kompetencí ve firmě Xxxx a. s. převzal firemní aktivity v oblasti fotovoltaiky sám obžalovaný M. K.. V září 2010 pak uzavřel smlouvu o dílo, tj. o výstavbě Xxxx právě s firmou Xxxx a. s. Firma Xxxx a. s. neměla vlastní výkonné pracovníky, a proto najímala subdodavatele. V případě této zakázky museli akceptovat požadavek firmy Xxxx a. s. a jejich hlavním subdodavatelem se proto stala firma Xxxx a. s. S touto firmou podepsali smlouvu o dílo, tj. smlouvu mezi firmou Xxxx a. s. a firmou Xxxx a. s. Ve smlouvě bylo dohodnuto, že firma Xxxx a. s. dodá veškerý materiál a firma Xxxx a. s. ho namontuje. Obžalovaný M. K. upozornil, že jejich firma v té době realizovala více obdobných zakázek, ale pouze při stavbě této fotovoltaické elektrárny neměli vlastní stavební dozor, neboť neprováděli žádné stavební práce ani sami, ani prostřednictvím subdodavatelů, které by si sami našli. Firmu Xxxx a. s. jim tedy, jako subdodavatele, určila firma Xxxx a. s. Obžalovaný M. K. dále objasnil, že mezi jejich firmou Xxxx a. s. a firmou Xxxx a. s. bylo dohodnuto nejen rozdělení rolí, tj. že firma Xxxx a. s. dodá práci a firma Xxxx a. s. materiál, ale také to, že firma Xxxx a. s. dodá veškerý materiál firmě Xxxx a. s., která ho zaimplementuje do stavby a následně Xxxx a. s. prodá celou stavbu, tj. vlastní práci i materiál firmě Xxxx a. s. na základě smlouvy o dílo. Teprve poté firma Xxxx a. s. prodá na základě další smlouvy o dílo vše společnosti Xxxx a. s. Na svoji obhajobu obžalovaný u hlavního líčení uvedl, že firma Xxxx a. s., kterou zastupoval, měla uhrazený veškerý materiál, který dodala na stavbu, a to od firmy Xxxx a. s. Obžalovaný zdůraznil, že firmě Xxxx a. s., tedy i jemu samotnému tak bylo de facto úplně jedno, jestli firma Xxxx a. s. získá licenci nebo co bude se stavbou dál dělat. Obžalovaný dále Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

vysvětlil, že v té době pracovně cestoval mezi Evropou a Así a neměl tedy šanci ověřovat nějaké informace na zakázkách. Pro něj bylo podstatné zjištění na účtu, že mají svoje finance uhrazené. V listopadu 2010 byl požádán někým z firmy Xxxx a. s., možná ing. ., možná ing. T., nebo i D. E., aby jim zajistil firmu na elektrokabeláž, firmu na montáž kabelů i firmu na provedení elektrorevize. Právě proto obžalovaný oslovil obžalovaného T. G., s nímž měl v minulosti dobré zkušenosti. Bylo to spíše proto, že jeho jméno figurovalo na počátku telefonního seznamu obžalovaného. Po nějaké době na základě jeho žádosti pouze odvezl revizní zprávy, které T. G. vypracoval, do Prahy. M. K. zdůraznil, že těmto revizním zprávám v nejmenším nerozuměl, neví, co bylo jejich obsahem a prakticky jej to ani nezajímalo. Firma Xxxx a. s., kterou zastupoval, do 3. 12. 2010 na stavbu prokazatelně vyvezla panely pro kapacitu 3,6 MW a tento objem panelů byl u nich ve firmě nejen vyskladněný a odepsaný, ale lze to doložit i fakturami. Není tedy pravdivé tvrzení firmy Xxxx a. s., že oni panely neinstalovali, neboť firma Xxxx a. s. si na to najala další firmu. M. K. také zdůraznil, že sám na stavbě nikdy nebyl a stavebních prací, ani kontrolních dnů se neúčastnil. Když tedy podepisoval protokol, vycházel z toho, co je v protokole napsané, tedy že 5. 11. 2010 byla provedena obhlídka ze strany stavebního úřadu. Sám neměl důvod o této skutečnosti pochybovat. Pokud mu firma Xxxx a. s. předala dílo, jako subdodavatel tímto předávacím protokolem, on sám dílo v tomto rozsahu předal odběrateli, neboť podpis protokolu považoval za formální krok. Na svoji obhajobu obžalovaný M. K. zdůraznil, že ani firma Xxxx a. s., ani on sám se nikdy nezavázali, že by někomu vyřídili licenci, proto také o licenci jménem firmy Xxxx a. s. nežádali. Samotný protokol, který je popsán v obžalobě, ani nebyl pro vydání licence potřebný. M. K. tento protokol ani nevyhotovoval. Sám podepsal jeden převjímací a jeden vydávací protokol. Obžalovaný rozhodně popřel, že by nějak ovlivňoval T. G. v tom směru, aby vypracoval nepravdivé revizní zprávy. T. G. tedy zavolal náhodou, jednak proto, že s ním měl dobré zkušenosti a jednak proto, jak opakovaně uvedl, že, podle počátečního písmena jej měl na počátku svého telefonního seznamu. Pokud by T. G. z nějakého důvodu zakázku odmítl, pak by pochopitelně volal jinému reviznímu technikovi. Samotný předávací protokol ze dne 12. 11. 2010 obžalovaný M. K. podepsal rovněž náhodou, místo ing. M., který byl v té době zřejmě nemocen a M. K. sám byl náhodou v Praze. Obžalovaný vysvětlil, že firma Xxxx a. s. se stala generálním dodavatelem proto, aby firma Xxxx a. s. dostala úvěr. Původně měla totiž tuto stavbu úvěrovat firma Unicredit Bank a. s., ale když se změnila politická situace, banka požadovala finanční účast firmy Xxxx a. s. nikoliv v původní výši 25%, ale spoluúčast zvedla na 40 nebo 41%. Obžalovaný proto vyjednával s firmou Xxxx a. s. v tom směru, aby tato firma vložila finanční prostředky do stavby Xxxx a. s. a mohlo se ve finále postavit 4,4 MW. Ředitelka firma Xxxx a. s. ing. Č. toto slíbila, ale chtěla do zástavy materiál od firmy Xxxx a. s., který byl na stavbě. V konečném důsledku, ale firma Xxxx a. s. vyžadovala od D. E. dodatky k původním smlouvám, které ho výrazně znevýhodňovaly. Xxxx a. s. svůj slib nedodržel a M. K. s nimi proto jednal o postoupení pohledávky. Na jaře 2011 se začaly propadat konstrukce na stavbě Xxxx a firma Xxxx a. s. obžalovanému odmítla dodat podklady nezbytné pro postoupení pohledávky. M. K. proto zajistil pro firmu Xxxx a. s. financování celé stavby nikoliv firmou Unicredit Bank a. s., ale firmou Xxxx a. s., a to díky tomu, že zastupoval firmu Xxxx a. s., za níž stál silný zahraniční kapitál. Sám také získal informace, že ředitelka firmy Xxxx a. s., ing. Č., dokonce snad vyhrožovala, že pokud nedonutí D. E. k tomu, aby firma Xxxx a. s. doplatila firmě Xxxx a. s. za konstrukce pro fotovoltaické elektrárny, ona sama se postará o odnětí licence. V závěru své výpovědi u hlavního líčení M. K. rozhodně popřel, že by jakkoli ovlivňoval obžalovaného T. G., a také uvedl, že se spoluobžalovanou ing. T. H. se nikdy neviděl. Co se týče jeho vztahu s D. E., spolu s nímž se měl trestného jednání dokonce dopustit ve formě spolupachatelství, pak M. K. upozornil, že s ním rozhodně neudržíval jakýkoliv přátelský vztah, neboť to v obchodní sféře nikdy nedělá. Chtěl mít především vyřešené peníze, tedy aby firma Xxxx a. s., v níž měl velmi dobré postavení, měla vždy zapláceno. Nemohlo se tedy stát, aby firma Xxxx a. s., jako jejich obchodní partner, jim, tj. firmě Xxxx a. s., něco dlužila. Navíc, pokud by firma Xxxx a. s. nedodávala fotovoltaické panely firmě Xxxx a. s., pak v té době, zejména v prosinci 2010, je mohla dodat kterékoliv jiné firmě, Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

kteřá stavbu fotovoltaické elektrárny prováděla, a to dokonce za částku 20 – 30% vyšší, než která byla v tomto vztahu smluvna, neboť panelů byl tehdy na trhu nedostatek, a to díky politické a ekonomické situaci, která vznikla. M. K. upozornil na to, že pro něj, resp. pro firmu, kterou zastupoval, bylo prioritní, aby měli svoji zakázku uhrazenou a k tomu také došlo. V přípravném řízení i u hlavního líčení se obžalovaný M. K. vyjádřil k rozhodujícím listinám, které jsou jednak citovány v obžalobě a které jsou i součástí podstatných okolností skutkového děje. Opakovaně uvedl, že předávací protokol z 12. 11. 2010 nevytvářel, na stavbě nikdy nebyl, věřil tedy stavbyvedoucímu. Šlo o předávací protokol mezi firmou Xxxx a. s. a Xxxx a. s. a předtím mu předložili obdobný protokol mezi firmou Xxxx a. s. a Xxxx a. s. Protokol zřejmě podepsal i obžalovaný D. E.. M. K. zdůraznil, že v té době jejich firma realizovala celkem 13 elektráren a všechny stavěli prakticky stejně. Dokument označený jako Finanční předpoklady z 15. 11. 2010 mu předložil zřejmě obžalovaný D. E. a M. K. jej rovněž podepsal proto, že věřil, že je vše v pořádku. Na předávacím protokole z 6. 12. 2010 mezi firmou Xxxx a. s. a Xxxx a. s. je jeho podpis a zřejmě i podpis obžalovaného D. E., obdobně jako na předávacím protokole z 20. 12. 2010. Co se týče škodního protokolu z 30. 11. 2010, sepsaného mezi firmou Xxxx a. s. a Xxxx a. s. pak, podle jeho názoru, je vše v pořádku. Na stavbu byla dovezena zřejmě jiná dodávka panelů, a proto, že to banka asi neakceptovala, byl tento protokol vytvořen. Obžalovaný také vysvětlil dokumenty z počátku března 2011, a to dodatek č. 1 z 5. 3. 2011 ke smlouvě o dílo z 10. 9. 2010, která byla uzavřena mezi firmou Xxxx a. s. a Xxxx a. s. Potvrdil, že tento dodatek skutečně uzavřeli, podpis na dodatku je jeho a je zde také nová cena celého díla. Vše bylo v reakci na postup firmy E.ON Distribuce a. s., která se rozhodla, že bude od firmy Xxxx a. s. odebírat pouze 2 MW. Nezbylo, než aby na to přistoupili, a proto sehnali společnost, resp. obžalovaný sám sehnal společnost Xxxx a. s., aby celou stavbu financovala. Tato společnost požadovala, aby se dokumentace shodovala v části označení stavby s tím, co budou ve formě leasingové smlouvy akceptovat. Obžalovaný M. K. vysvětlil to, co ostatně nalézací soud považuje za podstatné, firma Xxxx a. s. nemohla, podle jeho názoru, od firmy Xxxx a. s. převzít, resp. koupit stavbu s technologií pro 3,3 MW a dále prodat firmě Xxxx a. s. stavbu s technologií jen na 2 MW, které akceptovala firma E.ON Distribuce a. s. Jednoduché vysvětlení spočívá v tom, že firma Xxxx a. s. nechtěla takto vzniklou škodu sama hradit. Zbytek technologie, tedy měniče, moduly a další, si firma Xxxx a. s. ze stavby Xxxx a. s. odvezla, když v té době stavěla cca 5 dalších fotovoltaických elektráren, zejména na Slovensku. Ostatně proto, aby faktický stav byl uvedený do souladu se vztahem smluvním obžalovaný 8. 3. 2011 podepsal tzv. odstoupení od smlouvy (č. l. 2237 a násl.). Podle názoru obžalovaného nelze z dohody o odstoupení dovodit, že by elektrárna na konci roku 2010 nebyla funkční. Obžalovaný opakovaně zdůraznil, že on sám ani firma Xxxx a. s., kterou zastupoval, nikdy o licenci pro tuto elektrárnu nežádali, on sám proces licenčního řízení ani nezná a, podle jeho názoru, předávací protokol není ani podmínkou žádosti o vydání licence. Naproti tomu pracovník ERÚ byl povinen, kteroukoli elektrárnu s výrobou vyšší než 1 MW před vydáním licence zkontrolovat. Vše bylo tedy v dispozici tohoto pracovníka ERÚ a v konečném důsledku i pracovníků firmy E.ON Distribuce a. s. Firma, kterou obžalovaný zastupoval, tj. firma Xxxx a. s., měla všechny závazky zaplacené, neboť získávali peníze z leasingové společnosti Xxxx a.s., která v konečném důsledku, díky jednání obžalovaného, stavbu financovala. Obžalovanou ing. T. H. sám M. K. osobně nezná, setkal se s ní až v průběhu trestního řízení. Podle jeho názoru rozhodnutí, která obžalovaná vydala, jsou jen špatně napsaná, nikoliv nepravdivá, jak tvrdí obžaloba.

6. Také **obžalovaná ing. T. H.** u hlavního líčení dne 26. 4. 2016, resp. 27. 4. 2016 i v přípravném řízení v plném rozsahu popřela, že by se dopustila trestného jednání, které jí je v obžalobě kladeno za vinu. Obžalovaná vysvětlila, že od roku 1994 pracuje na stavebním úřadu v Xxxx. V té době bylo zásadně nejasné, jakou formu mají mít stavby fotovoltaických elektráren z hlediska stavebního zákona, tedy zda mají být zařazeny do režimu staveb označovaných jako technická infrastruktura nebo jako energetická soustava, event. zda mají být vedeny v režimu jiné formy.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

Sama obžalovaná, jak uvedla na svoji obhajobu, proto raději z opatrnosti vyžadovala doklady nezbytné pro stavební povolení. Chtěla tedy, aby fotovoltaická elektrárna byla v souladu s platnou územněplánovací dokumentací a aby byly, v konečném důsledku, splněny podmínky pro povolení stavby. V konkrétním případě veškeré dokumenty předávali ing. B. s ing. T.. Podle názoru obžalované, všechny předložené dokumenty byly v létě 2010 v pořádku. Sama potvrdila, že uzavřela veřejnoprávní smlouvy, na základě nichž byla stavba povolena a právě na základě tohoto dokumentu byla řešena otázka umístění a povolení stavby. V říjnu 2010 stavebník požádal o tzv. předčasné užívání stavby. Obžalovaná vysvětlila, že v obecné rovině je rozhodnutí o předčasném užívání stavby vydáváno na základě žádosti investora (stavebníka) pokud stavba není zcela dokončena, ale je potřeba ji užívat. Toto rozhodnutí je vždy pouze dočasné a vydává se na dobu 1 – 2 měsíců. K vydání rozhodnutí o předčasném užívání stavby je nezbytný souhlas zhotovitele. Před vydáním rozhodnutí stavební úřad zkoumá zejména bezpečnost stavby i další podmínky stavebního zákona. V konkrétním případě žadatel, tj. stavebník doložil dohodu zhotovitele s uživatelem stavby a zejména souhlas zhotovitele s užíváním stavby. Obžalovaná potvrdila, že na základě těchto dokumentů nařídila na den 5. 11. 2010 kontrolní prohlídku. Při kontrolní prohlídce sama prověřovala, zda je stavba realizována v souladu s projektovou dokumentací. Osobně viděla, že již v té době bylo na stavbě osazeno asi 60 – 70% panelů. Celou stavbu procházeli všichni účastníci stavební prohlídky, a to středem. Obžalovaná na základě této prohlídky konstatovala, že stavba je umístěna v lokalitě v souladu s územním plánem, na stavbě jsou nosné konstrukce, hlavní rozvody, trafostanice a kabeláž. O provedené prohlídce sepsala protokol o kontrolní prohlídce. Obžalovaná proto nesouhlasí s tvrzením svědka P. B., že v té době bylo na stavbě pouze 201 ks panelů, neboť, podle jejího názoru, zde bylo osazeno 60 – 70% panelů. U hlavního líčení dne 27. 4. 2016 obžalovaná upřesnila, že při kontrolní prohlídce 5. 11. 2010 měla k dispozici projektovou dokumentaci. Prohlídce byl přítomen ing. B. za investora, dále zde za hasičský záchranný sbor byla přítomna E. D., když přítomnost všech osob je ostatně uvedena v samotném protokole. Obžalovaná stavbu posuzovala jako celek. Zdůraznila, že zde byly konstrukce, hlavní rozvodné části. Na základě toho vydala rozhodnutí o předčasném užívání stavby. Pokud toto rozhodnutí dodatečně opravila, nebylo to nic neobvyklého, neboť v rámci stavebního řízení lze takové opravné rozhodnutí vydat, např. na žádost stavebníka. V konkrétním případě šlo o dopřesnění názvu stavby, nikoliv o změnu podstaty rozhodnutí jako takového. Obžalovaná ing. T. H. dále vysvětlila, že stavební zákon termín předčasné užívání sám používá a stanovuje jako nezbytnou podmínku určení doby, po kterou je toto rozhodnutí platné. Tyto náležitosti jsou ostatně v jejím rozhodnutí o předčasném užívání také uvedeny. Při kontrolní prohlídce sice investor neměl k dispozici revizi VN, kterou požadoval zástupce hasičského záchranného sboru, avšak investor tyto dokumenty předložil dodatečně. Dne 17. 12. 2010 pak proběhla kontrolní prohlídka kvůli druhé části stavby. Obžalovaná uvedla, že o této prohlídce žádný protokol nesepisovala, neboť se na místo nedostavily další zúčastněné osoby, které řádně uvědomila. Prostorově však bylo zcela zřetelné, že je na místě osazeno více panelů, než tomu bylo při první kontrolní prohlídce. Obžalovaná tedy usoudila, že stavba nadále pokračuje v souladu s dokumentací. V závěru své výpovědi u hlavního líčení obžalovaná ing. T. H. vysvětlila, že pokud rozhodnutím ze 24. 11. 2010 provedla opravu původního rozhodnutí z 15. 11. 2010, pak pouze podrobněji vymezila stavbu o údaj o tom, že „fotovoltaické panely s NN rozvody a měniči o celkové výkonu 3,3 MW ...“. Podle jejího názoru šlo o definiční vymezení stavby, nikoliv o konstatování stavby. Navíc rozhodnutí má dočasný charakter, vydává se tedy, jak vyplývá ze zákona, na krátkou lhůtu. Po jejím uplynutí musí stavebník požádat buď o kolaudaci nebo o další prodloužení tohoto předčasného užívání. Na svoji obhajobu obžalovaná u hlavního líčení uvedla, že není v její kompetenci zjišťovat, jakým způsobem mohou být její rozhodnutí dále používána a sama tedy nevěděla, že rozhodnutí o předčasném užívání stavby bude podkladem pro vydání licence na ERÚ a že tento úřad bude dovozovat, že stavba je provozuschopná v plném rozsahu. V konečném důsledku by kolaudační rozhodnutí mohlo být vydáno i za předpokladu, že by plocha nebyla osazena panely v plném rozsahu. Žádost o Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

kolaudaci první části byla podána v listopadu 2010, následovala žádost o kolaudaci druhé části. Stavebník současně poté podal i žádost o souhlas se zkušebním provozem první části a žádost o předčasné užívání druhé části stavby. K dotazu soudu u hlavního líčení dne 27. 4. 2016 obžalovaná vysvětlila, že při kontrole stavby na místě samém měla k dispozici projektovou dokumentaci, avšak nezjistila, že by stavba jako celek nebyla realizována v místě, kde to územní plán vymezuje a že by neodpovídala projektové dokumentaci. K dotazu státního zástupce obžalovaná pak vysvětlila, že pokud je v úvodu rozhodnutí o předčasném užívání stavby označeno, že jde o stavbu 3,3 MW, je to uvedeno jako název stavby, která se povoluje do předčasného užívání. Pokud v tomto rozhodnutí uvedla, že stavba je provedena podle projektové dokumentace, myslela tím fakticky, že je prováděna, tedy že je ve stavu, kdy se dokončuje, což ostatně vyplývá z charakteru tohoto rozhodnutí označeného jako „předčasné užívání stavby“. Předčasné užívání stavby se vydává v případě, jak obžalovaná vysvětlila k dotazu svého obhájce, že stavba není finálně dokončena, je tedy ve stavu rozestavěnosti a nesplňuje podmínky pro vydání kolaudačního souhlasu, avšak provoz stavby splňuje podmínky bezpečnosti a ochrany zdraví osob, zvířat a životního prostředí. Kromě toho pro předčasné užívání stavby je nezbytné, aby investor doložil souhlas zhotovitele o tom, že stavba může být předčasně užívána, když se na ní bude dále pokračovat. Obžalovaná také zdůraznila, že pracovníci stavebního úřadu neprošli žádným speciálním školením, které by se týkalo režimu provozování a povolování staveb fotovoltaických elektráren. Podle jejího názoru není možné, aby stavební úřad např. při žádosti o kolaudaci kontroloval, jestli je na stavbě správný počet nějakých drobných zařízení, která jsou, podle stavebního zákona, vedena jako zařízení snadno odmontovatelná a namontovatelná, tedy jako kusový prvek, který se dá vyměnit. Tím měla na mysli fotovoltaické panely. Podle jejího názoru, stavební úřad není schopen takovéto věci zkontrolovat. Při kolaudačním rozhodnutí ji zajímá hlavní stavební část, tedy ty části, které jsou pro stavbu důležité. Kolaudační rozhodnutí lze vydat i za předpokladu, že by celá plocha stavby FVE nebyla plně osazena panely.

7. Také **obžalovaný T. G.** v plném rozsahu popřel, že by se dopustil trestného jednání, které je mu v obžalobě kladeno za vinu, tedy že by vystavil jako revizní technik nepravdivé revizní zprávy, dokonce na zařízení, které nikdy neviděl. U hlavního líčení dne 26. 4. 2016 uvedl, že pracoval jako revizní technik a byl to právě obžalovaný M. K., který jej požádal o provedení revize na fotovoltaické elektrárně v XxxX snad s vysvětlením, že revizní technik, který měl revizi dělat ing. P. je nemocen, nemůže elektrárnu zrevidovat, i když má revizní zprávu vypracovanou podle projektové dokumentace. Obžalovaný totiž pracoval pro firmu XxxX a. s. i na dalších fotovoltaických elektrárnách. U hlavního líčení i v přípravném řízení obžalovaný zdůraznil, že jej zajímal především aspekt bezpečnosti této elektrárny. Na konkrétním objektu v XxxX prováděl revize rozvodů, kabelů, rozvaděčů, vše proměřil a zkontroloval a nakonec provedl vyhodnocení. Jako revizní technik tedy vyhotovil revizní zprávu, která, podle jeho názoru, deklarovala to, že elektrické rozvody a zařízení jsou bezpečné. Obžalovaný zdůraznil, že jej zajímal tento aspekt, nikoliv jiné podmínky. Sám popřel, že by vytvořil nepravdivé revizní zprávy. Podle jeho názoru, který prezentoval u hlavního líčení i v přípravném řízení, ke všemu došlo asi tak, že revizní zprávy měl v předběžné podobě od ing. P., ty byly vypracovány podle projektové dokumentace, z nichž některé informace obžalovaný skutečně použil, a to v té části, které byly shodné i s jeho výsledky. Vše uvedl v revizní zprávě, tedy to, co uznal za vhodné, především z hlediska bezpečnosti této konkrétní fotovoltaické elektrárny. Ing. P. revidoval nízkonapětovou část, vydal prohlášení, že je to pouze podle projektové dokumentace, avšak neprovedl fyzické měření, které naopak provedl právě obžalovaný T. G. sám. Obžalovaný zdůraznil, že na stavbě byl třikrát v polovině listopadu 2010 a došel k závěru, že elektrické zařízení, které revidoval je schopno bezpečného provozu. Jeho samotného nezajímalo, jestli zařízení bude v budoucnu fungovat, tedy jestli to mají správně naprojektované. Provedl revizi 1., 2. a 3. bloku této elektrárny, o čemž vyhotovil revizní zprávy z 12., 15. a zřejmě 16. 11. 2010. Sám obžalovaný zdůraznil, že revizní zprávy měly sloužit především ke kolaudačnímu řízení, nikoliv pro vydání licence. Již

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

v přípravném řízení obžalovaný také zdůraznil, že nebylo možno v případě jeho návštěvy na stavbě určit, kolik tam bylo panelů, sám si to nepamatuje a zejména pro něj, jako revizního technika, to nebylo důležité. Kromě toho dělal v uvedené době revizní zprávy pro velké množství dalších fotovoltaických elektráren, které mu splývají. S obsahem stavebních deníků se neseznamoval a výkon do revizních zpráv uvedl podle projektové dokumentace. Obžalovaný také vysvětlil, že jeho úkolem je ověřovat bezpečnost celého zařízení, a proto jako revizní technik fakticky nepotřebuje ani jeden fotovoltaický panel. Důležité pro něj je, aby zařízení mělo všechny potřebné vlastnosti pro to, aby mohl konstatovat, že je schopno bezpečného provozu. U hlavního líčení T. G. zdůraznil, že jako revizní technik vystavuje revizní zprávy, v nichž deklaruje, že elektrické rozvody a zařízení jsou bezpečné. Zajímalo ho tedy především a pouze aspekt bezpečnosti. Navíc technologie, která byla na elektrárně v Xxxx nainstalována, mu byla naprosto známá, neboť s ní měl zkušenosti jiných elektráren. Byly zde z hlediska bezpečnosti ještě nainstalované RF rozvaděče, které jsou vybaveny přepět'ovými ochranami, čímž došlo ke zvýšení bezpečnosti celého zařízení. Sám by rozhodně nevystavil nepravdivou revizní zprávu na zařízení, které by nikdy neviděl, nebo nezkontroloval. Zásadně tedy popírá, že by se dopustil jednání, které je mu v obžalobě kladeno za vinu. Navíc jeho vztah s obžalovaným M. .K., resp. firmou Xxxx a. s., pro kterou pracoval, byl vztahem ryze pracovním. Obžalovaný T. G. také ke zprávám prováděným ing. P. zdůraznil, že ing. P. udělal pouze prohlášení, že revize je udělána podle projektové dokumentace, avšak neprovedl fyzicky měření na elektrárně. Obžalovaný si tyto zprávy ing. P. vyžádal proto, aby zjistil, jestli jsou opravdu shodné s projektovou dokumentací. Sám byl na elektrárně třikrát a prováděl měření izolačních stavů, kabelů. Revizní zprávy, které vystavil jako výchozí, se dělají pod elektrickým napětím. Revizní technici jsou tedy nuceni postupovat jiným způsobem, než jak dělal ing. P.. Obžalovaný, jako revizní technik, musí udělat výpočet impedanční smyčky, zkontrolovat, zda odpovídá patřičné normě nebo projektové dokumentaci. Obžalovaný zdůraznil, že to také provedl a kromě toho provedl měření izolačních stavů, což se provádí napětím pomocí měřicího přístroje, kde se pouští do kabelů nějaké napětí, které nabíjí kabel na určitou hodnotu. Měření ukáže, zda je kabel v pořádku či nikoliv. Po provedené revizi obžalovaný došel k závěru, že elektrické zařízení je schopno bezpečného provozu. Revizi tedy dělal z hlediska bezpečnosti. Zajímalo ho, zda je zařízení jednak správně naprojektované a zda bude fungovat tak, aby nikoho nezabilo, nedošlo k vyhoření apod. Pokud obžalovaný vystavil revizní zprávy pro bloky 1., 2. a 3., bylo to proto, že došel k závěru, že tato zařízení jsou schopna bezpečného provozu a lze je připojit k síti. Takové zprávy měly sloužit ke kolaudačnímu rozhodnutí. Obžalovaný také zdůraznil, že v revizních zprávách uvedl, že pro navržený blok instalovaného výkonu je navržen určitý počet panelů dle projektové dokumentace, ale rozhodně nikde neuváděl, že by tam takové panely byly nainstalovány. Ostatně jej to ani nezajímalo. Fyzický počet panelů na místě nebyl totiž důležitý proto, aby bezpečnost elektrárny nebo její části byla zachována. Z hlediska své odbornosti T. G. vysvětlil, že panely jsou homologované, mají svoje konektory, které nejdou zapojit jinak a připojují se do střídačů, které si hlídají samy izolační stav panelů, přepětí, podpětí, vypínací časy a všechny nastavené ochrany. Pokud by bylo připojeno více panelů, než na které je bezpečnostně elektrárna dimenzována, snímač by to vypnul a vlastně by to nepustil do sítě. To bylo z hlediska kontroly pro obžalovaného rozhodující. K dotazu státního zástupce obžalovaný vysvětlil, že pokud v revizních zprávách uvedl údaj o výkonu konkrétních panelů, bylo to podle projektové dokumentace. Navíc přepět'ové ochrany na elektrárně nemusí být, je to z hlediska bezpečnosti, kterou obžalovaný kontroloval, zařízení navíc, aby se bezpečnost zesílila. Napětí pro měření izolačních stavů mu generuje měřicí přístroj, takže elektrárna nemusí být pod proudem. V případě, že by obžalovaný např. přímo na místě zjistil, že je něco poškozené, vadné apod., sám by odpojil nebo vypořadil pojistky, měřenou technologii by zaplomboval a zakázal ji používat do odstranění závady. Fotovoltaické panely lze považovat za samostatný výrobek, který má osvědčení o shodě. Tato osvědčení obžalovaný viděl. Obdobně osvědčení o shodě mají rozvodné skříně, a to rovněž již od výrobce. Fakticky všechny prvky, které jsou instalovány v rozvaděčích, musí splňovat podle Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

prohlášení nároky normy na schválení. V průběhu hlavního líčení obžalovaný opakovaně zdůraznil, že kontroloval bezpečnost elektrárny, jako revizní technik a v případě, že zjistil, že toto zařízení nebo kterékoliv jiné vykazuje všechny potřebné parametry, které potřebuje revizní technik z hlediska bezpečnosti, může revizní zprávu takového charakteru vydat, aniž by na elektrárně byl nainstalovaný jediný panel. Přepět'ové ochrany, které zde byly, dokonce bezpečnost zesilovaly a byly jakýmsi nadstandardním vybavením, tedy další pojistkou v řadě.

8. Výpisem z obchodního rejstříku firmy Xxxx a. s. (č. l. 253, 855, 1120, 1220, 1224, 1251) bylo prokázáno, že firma byla zapsána do obchodního rejstříku dne 30. 11. 2007 s IČO: xxx. Za zmínku stojí, jak bude rozvedeno dále, že bylo vůči této firmě zahájeno insolvenční řízení s účinky dne 23. 12. 2013 v 10.51 hod., a to na základě vyhlášky Městského soudu v Praze č. j. MSPH 59INS 37191/2013-A-2 ze dne 23. 12. 2013. V inkriminované době byl také předsedou představenstva této společnosti obžalovaný D. E., a to od 24. 3. 2010 do 2. 4. 2012. Místopředsedou představenstva byl ing. V. D., když dalším členem představenstva byl ing. J. B., přičemž oba byli v rámci tohoto řízení vyslechnuti v procesním postavení svědků. Členy dozorčí rady byli mj. ing. V. T. a RNDr. P. L., kteří byli rovněž vyslechnuti v procesním postavení svědků. Firma Xxxx a. s. byla zapsána do obchodního rejstříku dne 13. 4. 2010 s IČO: xxx (č. l. 251, 859, 1249, 3929) a také jejím předsedou představenstva v inkriminované době byl obžalovaný D. E.. Dalšími členy představenstva byli od 20. 9. 2010 D. F. a ing. V. D., a to oba od 20. 9. 2010 do 6. 11. 2011. Ing. V. D. se dříve podílel na činnosti firmy, jako člen dozorčí rady, a to do 20. 9. 2010, obdobně jako ing. J. B., který byl do té doby předsedou dozorčí rady a od 20. 9. 2010 se předsedou dozorčí rady stal ing. V. T.. Jediným akcionářem firmy Xxxx a. s. byla společnost Xxxx a. s., IČO: xxx. Pro úplnost lze podotknout, že o majetkových i funkčních přesunech v těchto společnostech svědčí další listinné důkazy, jednak Zápis ze zasedání představenstva společnosti Xxxx a. s. ze dne 30. 3. 2010 (č. l. 1237), resp. Rozhodnutí jediného akcionáře při výkonu působnosti valné hromady, tj. společnosti Xxxx a. s. ve vztahu ke společnosti Xxxx a. s. ze dne 20. 9. 2010 (č. l. 1245), jakož i Prohlášení představenstva společnosti Xxxx a. s. o úplatném převodu části akcií, díky němuž přestala mít společnost Xxxx a. s. postavení jediného akcionáře (č. l. 1246).
9. Výpisem z obchodního rejstříku firmy Xxxx a. s. (č. l. 7 přílohového spisu Obvodního soudu pro Prahu 7 sp. zn. 15 C 238/2012) bylo prokázáno, že firma byla zapsána 6. 6. 1990 s IČO: xxxx. V inkriminované době byla svědkyně ing. K. Č. v této firmě v pozici místopředsedkyně představenstva. Pro úplnost pak lze zmínit, že výpisem z obchodního rejstříku bylo prokázáno také to, že firma Xxxx a. s. byla zapsána 16. 9. 2009 pod IČO: xxx a obžalovaný M. K. od 16. 9. 2009 vykonával funkci místopředsedy představenstva (č. l. 482).
10. Smlouvou o připojení výrobní elektřiny ze dne 10. 6. 2010 uzavřené mezi žadatelem firmou Xxxx a. s. a provozovatelem distribuční soustavy firmou E.ON Distribuce a. s. (č. l. 678 a násl.) bylo prokázáno, že jejím předmětem je závazek provozovatele distribuční soustavy připojit ke své distribuční soustavě zařízení žadatele pro odběr a výrobu elektřiny a zajistit rezervovaný příkon a výkon dle článku II. této Smlouvy. V rámci Technických podmínek připojení (článek II.) je uvedena nová hodnota sjednaná touto Smlouvou – 4400kWh s tím, že se jedná o zařízení Xxxx a. s. v předávacím místě Xxxx. Firma E.ON Česká republika s. r. o. dne 30. 7. 2010 vydala vyjádření o existenci zařízení distribuční soustavy (elektrické sítě) v provozování této firmy a o udělení souhlasu s činností v ochranném pásmu (č. l. 754). Tímto důkazem bylo prokázáno, že firma E.ON Česká republika s. r. o. vydala vyjádření sloužící pro informaci o stávajícím elektrickém zařízení distribuční soustavy provozovaném E.ON Česká republika s. r. o. Toto vyjádření je vyjádřením k územnímu a stavebnímu řízení, když nenahrazuje a neuvádí připojovací připomínky. Jedná se o souhlas s činností v ochranném pásmu zařízení distribuční soustavy. Dne 23. 7. 2010 tato firma také sdělila firmě Xxxx a. s., že nemá žádné námitky proti stavbě Xxxx na

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

specifikovaném pozemku ani Správa sítě plyn, neboť v tomto území se nenachází žádné plynárenské zařízení ve správě jejich firmy (č. l. 757). Rovněž přípisem z 9. 8. 2010 svoje souhlasné stanovisko sdělila firma E.ON Distribuce a. s. k předložené projektové dokumentaci o připojení Výrobní k distribuční soustavě č. xxx o celkovém instalovaném výkonu 4400 kW. Souhlasné stanovisko se stavbou Xxxx fakticky sdělila i Správa a údržba silnic Jihočeského kraje, Závod České Budějovice, dne 11. 8. 2010 (č. l. 759). S výpovědí obžalované ing. T. H. o uzavření veřejnoprávní smlouvy o umístění a provedení stavby, která nahrazuje územní rozhodnutí a stavební povolení koresponduje i koncept (nepodepsaná verze) této smlouvy (č. l. 671), jejímž výsledkem bylo rozhodnutí o povolení stavby (č. l. 94). Prokazatelně byla veřejnoprávní smlouvou Městského úřadu v Xxxx, Stavebního úřadu, povolena stavba fotovoltaické elektrárny v místě – Xxxx, a to rozhodnutím z 24. 8. 2010 s tím, že stavebníkem je firma Xxxx a. s., IČO: xxx, a prováděcí firmou je Xxxx a. s., IČO: xxx. Originál veřejnoprávní smlouvy o umístění a provedení stavby (č. l. 729) prokazuje, že věc byla vedena u Městského úřadu v Xxxx, jako stavebního úřadu, pod sp. zn. MěÚ-SÚ2009/2010/H.. Za správní orgán, tj. Městský úřad Xxxx smlouvu podepsala obžalovaná ing. T. H. a za žadatele, firmu Xxxx a. s. ji podepsal ing. J. B.. Veřejnoprávní smlouva byla podepsána 24. 8. 2010 (č. l. 740b). Ing. J. B. CSc. měl obžalovaným D. E., jako jediným členem představenstva společnosti Xxxx a. s., udělenou dne 19. 5. 2010 plnou moc pro zastupování, jednání a podepisování jménem společnosti Xxxx a. s. (č. l. 746). Plná moc se vztahovala na jednání s dalšími stranami v souvislosti s vytvářením územního plánu a podáním spojeného územního a stavebního řízení, související s výstavbou fotovoltaické elektrárny v lokalitě katastrálního území Xxxx a vyvedením výkonu v katastrálním území Xxxx a Xxxx, jakož i k jednání s dotčenými orgány a ostatními subjekty a osobami v souvislosti s výše uvedeným. Zásadním listinným důkazem, který koresponduje především s výpověďmi obžalovaných D. E. a M. K. je Smlouva o dílo uzavřená dne 10. 9. 2010 mezi objednatelem stavby Xxxx, kterým byla firma Xxxx a. s., zastoupená D. E. a zhotovitelem, kterým byla firma Xxxx a. s., zastoupená M. K. (č. l. 1374-1382, 2010, 2302). V článku 1. Smlouvy je vymezen její předmět, kterým je kompletní stavba na klíč za pevně dohodnutou cenu v pevně dohodnutém termínu, tj. vybudování a uvedení do provozu fotovoltaické elektrárny s instalovaným výkonem 4,4 MWp. Podle článku 2./2 se strany dohodly na předání celkového díla k předčasnému užívání stavby, tj. připojení k distribuční soustavě vysokého napětí (VN) nejpozději do 3. 12. 2010. Z hlediska předmětu tohoto trestního řízení pak považuje nalézací soud za významné i ujednání bodu článku 3.9, podle něhož vlastnické právo k tomuto dílu přechází na objednatele, tj. firmu Xxxx a. s. nikoliv předáním díla jako celku, ale dnem předání jednotlivých, samostatně plně funkčních, etap díla, minimálně vždy po 1 MW. Dodatek č. 1 k této Smlouvě o dílo (č. l. 1042) pak, v souladu s výpovědí obžalovaného M. K. a jeho vysvětlením u hlavního líčení, zakotvuje změnu původní smlouvy, podle níž se dodávané dílo bude skládat z výkonu 2000,28 kWp, a to s ohledem na podmínky Smlouvy o dodávce elektřiny vyrobené z obnovitelného zdroje s převzetím závazku dodat elektřinu do elektrizační soustavy č. 2010-S910454 uzavřené 4. 3. 2011 mezi objednatelem (firmou Xxxx a. s.) a firmou E.ON Distribuce a. s. Nově pak byla v tomto dodatku stanovena cena díla, a to na pevnou částku 179.000.457 Kč bez DPH. Z článku 4.4 původní Smlouvy o dílo (č. l. 1378) je pak patrné, že financování projektu bude řešeno formou bankovního úvěru od firmy Unicredit Bank Czech republic a. s., s níž firma Xxxx a. s. uzavře úvěrovou smlouvu. Také v této části smluvní ujednání koresponduje s výpověďmi obžalovaných D. E. a M. K. o tom, že původně měla být stavba Xxxx financována úvěrem právě z tohoto peněžního ústavu. Další Smlouva o dílo byla uzavřena mezi objednatelem společností Xxxx a. s., kterou zastupoval opět obžalovaný D. E. společně s ing. V. D. a ing. J. B. a společností Xxxx a. s., jako zhotovitelem, přičemž tuto firmu zastupovali ing. K. Č. a ing. V. M.. Smlouva byla uzavřena 26. 8. 2010 (č. l. 913-921) a firma Xxxx a. s. se zavázala provést dílo – dodávku a montáž ocelové konstrukce pro fotovoltaickou elektrárnu v Xxxx, včetně provedení montáže 19.296 ks fotovoltaických panelů, a to s odkazem na vypracovanou nabídku ze dne 11. 8. 2010. V rámci článku IV., který zakotvuje povinnosti smluvních stran, se zhotovitel, tj. firma Xxxx a. s. Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

v bodě 5/f) zavázala vést o průběhu prací stavební deník, jehož zápisy jsou, podle tohoto smluvního ujednání, oprávněni podepisovat zástupci smluvních stran. K ukončení montáže mělo dojít dne 25. 10. 2010 a k předání díla objednateli dne 29. 10. 2010, což je prokázáno Přílohou č. 2 k této Smlouvě, na kterou odkazuje článek III. Smlouvy (č. l. 927). K převodu vlastnického práva podle článku VI. mělo dojít v okamžiku, kdy objednatel uhradí zhotoviteli sjednanou cenu díla bez zádržného. Z hlediska provedeného díla i předmětu tohoto trestního řízení, resp. z hlediska obhajoby obžalovaných považuje nalézací soud za významné i ustanovení článku IX., které stanoví záruční podmínky, když zhotovitel, tj. firma Xxxx a. s. se zavázala poskytnout záruku na toto dílo po dobu 60 měsíců na dodávky a montáž prvků ocelové konstrukce a po stejnou dobu na montáž fotovoltaických panelů, a to vždy ode dne konečného předání díla. K této smlouvě o dílo byl dne 15. 11. 2010 uzavřen dodatek č. 1 (č. l. 871), podle něhož se původně dohodnutá cena 26.184.672 Kč bez DPH (viz článek V./2 Smlouvy) změnila na částku 26.343.472 Kč (článek III. tohoto Dodatku) a současně byl změněn harmonogram montáže na základě Přílohy č. 1 k tomuto Dodatku č. 1 (č. l. 875), kdy k ukončení montáže mělo dojít 25. 1. 2011 a k předání díla objednateli až 29. 1. 2011 s tím, že ve dnech 22. 12. 2010 až 3. 1. 2011 mělo dojít k přerušení montáže fotovoltaických panelů. K výše citované Smlouvě o dílo ze dne 26. 8. 2010 pak byl dne 28. 12. 2010 uzavřen ještě Dodatek č. 2 (č. l. 876), v němž byla rovněž změněna cena za provedené dílo, a to na částku 26.873.472 Kč včetně příplatku 5.000 Kč za každý den montáže za ztížené klimatické podmínky, které jsou dále specifikovány na dny 22. 12. 2010 až 28. 2. 2011. Také k tomuto Dodatku č. 2 byla vytvořena Příloha č. 1 (č. l. 879), která změnila zejména data v harmonogramu montáže Xxxx, přičemž shodně jako v Dodatku č. 1 k Příloze č. 1 (č. l. 875) je zde uvedeno, že dodávka 50% fotovoltaických panelů měla být provedena 15. 11. 2010 a dodávka zbylých 50% fotovoltaických panelů 15. 12. 2010. Rozdíl spočívá pouze v tom, že v tomto Dodatku č. 2 je uvedeno datum ukončení montáže 28. 2. 2011, zatímco v Dodatku č. 1 je jako datum ukončení montáže uveden den 25. 1. 2011. Kromě toho v tomto Dodatku č. 2 není zahrnuto období tzv. přerušení montáže, tj. od 22. 12. 2010 do 3. 1. 2011, ačkoliv předání díla objednateli je fakticky o měsíc posunuto. K tomuto právnímu vztahu mezi firmami Xxxx a. s. a Xxxx a. s. se vztahuje Předávací protokol ze dne 13. 12. 2010 (č. l. 880), podle něhož firma Xxxx a. s. předala firmě Xxxx a. s. dílčí plnění předmětu díla – dodávku a montáž ocelových konstrukcí Xxxx a. s. bez vad a nedodělků. Předávací protokol podepsal P. B. za firmu Xxxx a. s. a obžalovaný D. E. za firmu Xxxx a. s. O tom, že zdanitelné plnění proběhlo 13. 12. 2010, tj. ke dni vystavení předávacího protokolu, svědčí i faktura vystavená firmou Xxxx a. s. pro firmu Xxxx a. s. (č. l. 882). Fakturována byla dodávka montáže a prvků ocelové konstrukce na Xxxx v celkové částce 30.549.984 Kč, a to včetně DPH, přičemž tyto údaje jsou v souladu se soupisem provedené montáže a dodávky z 21. 10. 2010 (č. l. 881). Z této faktury bylo zjištěno, že fakturovaná částka se skládá z částky 25.458.320 Kč plus 20 % DPH. Jedná se tedy v základu o částku téměř odpovídající smluvené ceně za provedení díla, která představovala částku 26.873.472 Kč (viz Dodatek č. 2 ze dne 28. 12. 2010 k uzavřené Smlouvě o dílo – č. l. 876). Téhož dne, tj. 13. 12. 2010 byl vystaven mezi oběma smluvními stranami další předávací protokol, a to na vícepráce uvedené v Dodatku č. 1 ke Smlouvě o dílo (č. l. 883), které byly na základě obdobného soupisu prací (č. l. 884) fakturovány rovněž fakturou ze dne 27. 12. 2010 (č. l. 885) s tím, že zdanitelné plnění proběhlo 13. 12. 2010. V souvislosti s dalším předávacím protokolem i vystavenými fakturami z března 2011 (č. l. 886-891), kde firma Xxxx a. s. deklaruje předání předmětu díla v rozsahu 43% ze smluvněného celku, považuje nalézací soud za nezbytné poukázat na skutečnost, která zcela nepochybně svědčí ve prospěch obžalovaných, a to je cena smluveného díla, která činila částku cca 26 mil. Kč, ať už podle původní smlouvy či podle obou dodatků a která byla v rozsahu vyšším než smluveném fakturována a vykázána, tj. v částce 30.549.000 Kč plus DPH, tj. v základu 25.458.320 Kč (soupis provedení montáže i faktura č. l. 881 a 882). Je tedy vyloučeno, aby taková částka byla fakturována za provedení díla cca polovičního (tj. teoreticky 100%-43%=57%). Navíc je zcela zjevné, např. ze soupisu provedených prací (č. l. 882), že firma Xxxx a. s. vykázala také tzv. vícepráce za předělávání rastrů pro jiný typ panelů, za Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

montáže ve ztížených podmínkách apod. Tyto důkazy, podle názoru nalézacího soudu, nelze rozhodně považovat za spolehlivý podklad pro, byť dílčí, závěr o tom, že, jak tvrdí obžaloba, k 31. 12. 2010 nebyla elektrárna provozuschopná v deklarovaném rozsahu. O tom ostatně nesvědčí předmětné dokumenty firmy Xxxx a. s., tj. předávací protokoly, faktury i soupisy prací z března 2011 (č. l. 886-891). K přípisu společnosti Xxxx a. s. do firmy Xxxx a. s., v němž se domáhá úhrady těchto neuhrazených pohledávek na základě čtyř zde specifikovaných faktur splatných v březnu a dubnu 2011 v celkové výši cca 31.873.925 Kč, lze jen podotknout, že předmětem tohoto trestního řízení je především stavba a získání licence fotovoltaické elektrárny v Xxxx firmou Xxxx a. s. Generálním dodavatelem stavby této fotovoltaické elektrárny pro firmu Xxxx a. s. byla firma Xxxx a. s., a to na základě smlouvy o dílo ze dne 10. 9. 2010, která je rozebrána shora. Opakovaně si nalézací soud dovolí upozornit na znění této smlouvy, které je rovněž shora citováno, podle něhož vlastnické právo přechází na objednatele, tj. společnost Xxxx a. s. jednotlivě k samostatným plně funkčním etapám tohoto díla, vždy minimálně po 1 MW, k čemuž také, jak vyplývá ze smlouvy a jak bylo prokázáno i dalšími důkazy, došlo. Společnost Xxxx a. s. tedy vlastnické právo nabývala od společnosti Xxxx a. s., a to logicky bez ohledu na subdodavatelské vztahy, které měla společnost Xxxx a. s. se svými dodavateli, resp. subdodavateli. Jak bude dále rozvedeno, vlastnické právo ovšem nebylo elementární podmínkou získání licence k provozování fotovoltaické elektrárny, neboť tehdy platná právní úprava připouštěla i jiné alternativy prokázání vztahů provozovatele k předmětné fotovoltaické elektrárně.

11. S výpovědí obžalovaného M. K. o tom, že firma Xxxx a. s. hodlala převzít pohledávky firmy Xxxx a. s. za firmou Xxxx a. s. svědčí také koncept smlouvy o postoupení pohledávek na firmu Xxxx a. s. Jednalo se o pohledávky právě ve vztahu k těmto čtyřem fakturám, jejíž úhrady se firma Xxxx a. s. domáhala. Smlouva, jak bylo dále prokázáno, nakonec uzavřena nebyla, i když firma Xxxx a. s. uhradila firmě Xxxx a. s. minimálně dvě faktury (č. l. 963), avšak k celkovému postoupení pohledávek nedošlo, zřejmě jak tvrdí obžalovaný, právě pro neposkytnutí součinnosti ze strany firmy Xxxx a. s. O tom ostatně svědčí i přípis obžalovaného M. K. firmě Xxxx a. s. ze dne 26. 3. 2012 (č. l. 963).
12. K výše rozebrané smlouvě o dílo mezi firmami Xxxx a. s. a Xxxx a. s., jakož i k následnému právnímu vztahu mezi oběma firmami, byli v procesním postavení svědků vyslechnuti u hlavního líčení zástupci obou smluvních stran. Za firmu Xxxx a. s. vypovídala ing. K. Č., P. B. a ing. M. K., když za firmu Xxxx a. s. byli vyslechnuti ing. J. B., ing. V. T., V. D., V. D., RNDr. P. L. a J. P.. Z jejich svědeckých výpovědí nalézací soud zjistil následující skutečnosti.
13. **Svědék ing. J. B.,** vyslechnutý u hlavního líčení dne 7. 6. 2016, vypovídal shodně jako v přípravném řízení (č. l. 237 a násl.). Svědek potvrdil, že s firmou Xxxx a. s. spolupracoval na základě dohody, kterou uzavřel jménem své firmy Xxxx s. r. o. Svědek měl také plnou moc k tomu, aby mohl firmu Xxxx a. s. zastupovat. Jeho úkolem bylo především shromažďovat podklady pro různá řízení, která souvisela s výstavbou fotovoltaických elektráren, a to nejen elektrárny v Xxxx, ale např. elektrárny v Xxxx i v Xxxx č. 2 apod. Svědek shromažďoval také materiály, nezbytné pro rozhodnutí o udělení licence ERÚ. Co se týče elektrárny v Xxxx, pak měl, na základě plné moci, oprávnění firmu Xxxx a. s. zastupovat. Pokud některé dokumenty vyžadovaly podpisy statutárních zástupců, předával je na představenstvo firmy. Žádost o stavební povolení zcela jistě podával svědek sám a navíc v té době byl členem představenstva společnosti Xxxx a. s. K dotazu soudu svědek vysvětlil, že souhlas distribuční společnosti v podobě smlouvy o budoucí smlouvě museli získat ještě předtím, než žádali a v konečném důsledku dostali stavební povolení. Museli mít fakticky jistotu, že když postaví solární elektrárnu, tak firma E.ON od nich elektřinu bude odebírat. Co se týče elektrárny v Xxxx, svědek se osobně účastnil dvou schůzek, které se týkaly získání předběžného souhlasu s užíváním a následného předávání elektrárny, za

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

přítomnosti zástupců firmy E.ON, na konci roku. První listopadová schůzka, jejímž cílem bylo získat souhlas s předběžným užíváním a provozováním elektrárny, trvala cca 2 – 3 hodiny a rozhodně na ní byla přítomná ing. H., jako vedoucí stavebního úřadu, dále tam byli zástupci hasičského záchranného sboru a dalších zúčastněných subjektů. Výsledek tohoto šetření, které nejdříve proběhlo na stavebním úřadu a potom na místě samém, byl ten, že elektrárna je schopna v základních parametrech funkčního provozu, i když, podle názoru svědka, nebyla 100% dokončena. Jediné, co na ní chybělo, byly některé fotovoltaické panely. Svědek u hlavního líčení opakovaně potvrdil, že po stránce technického zabezpečení, tedy elektrické sítě, střídačů a všeho, co fotovoltaická elektrárna k provozu potřebuje, bylo vše nejen na místě, ale bylo i zcela funkční. Právě proto mohl stavební úřad udělit souhlas s předčasným užíváním této stavby. Podle odhadu svědka v té době byla elektrárna nejen provozuschopná, ale její kapacita z hlediska osazených panelů byla cca 60 – 70%. Technické zázemí, tj. téměř celá technologie, umožňovalo provozovat elektrárnu, ale nebylo možné dosáhnout plánovaný výkon 4,4 MW právě proto, že nebyly osazeny ještě veškeré solární panely. Na základě této listopadové schůzky získali vlastně podklad proto, aby mohli s firmou E.ON jednat o tzv. prvním paralelním připojení, nebo-li o prvním připojení této fotovoltaické elektrárny do distribuční sítě firmy E.ON. U hlavního líčení také svědek upřesnil, že žádost o povolení předčasného užívání elektrárny podal on sám, jako zástupce firmy Xxxx a. s. a následně, když získali povolení k předčasnému užívání stavby, opět právě svědek žádal firmu E.ON o to, aby i s omezenou kapacitou mohli být připojeni do distribuční sítě. Zástupci firmy E.ON se tedy dostavili do elektrárny a na místě zhodnotili, že elektrárna se může připojit, protože je provozuschopná. Jejich rozhodnutí se opíralo nejenom o listinné materiály, které jim byly zaslány, ale také o výsledky kontroly pracovníků firmy E.ON v samotné elektrárně. První paralelní připojení elektrárny do distribuční sítě firmy E.ON proběhlo někdy v polovině prosince roku 2010, i když firma E.ON původně přislíbila, že k tomu dojde na začátku prosince. Svědek ing. J. B. byl také osobně přítomen schůzce se zástupci firmy E.ON, která proběhla v samotné elektrárně 30. 12. 2010. Za firmu tam byl ještě D. E. a také ing. T.. Jeho přítomností si však svědek není zcela jistý, avšak potvrdil, že za firmu E.ON se na místo dostavili dva zaměstnanci, jejichž jména si rovněž nepamatuje. Výsledek jejich šetření v elektrárně byl takový, že pouze zevrubnou prohlídkou elektrárny určili, že mají na elektrárně instalováno maximálně 2 MW a pouze toto jsou ochotni jim podepsat, když na další šetření v elektrárně neměli čas s vysvětlením, že toho mají hodně. Podle názoru svědka schůzka proběhla relativně krátce a zástupci firmy provozovatele byli prakticky donuceni k tomu, aby protokol podepsali, neboť pracovníci firmy E.ON naznačovali, že by s nimi nemuseli vůbec žádnou smlouvu podepsat. Ing. J. B. u hlavního líčení také vysvětlil, že licence od ERÚ musela být k dispozici už před prvním paralelním připojením. Elektrárna byla připojena v polovině prosince 2010, tedy předtím, že došlo k tomuto jednání se zástupci firmy E.ON 30. 12. 2010. Ještě před dnem 30. 12. 2010 už byli zřejmě připojeni, ale svědek se domnívá, že do sítě nedodávali, ovšem podrobnosti v těchto záležitostech nebyl schopen u hlavního líčení konkretizovat. Opakovaně však setrval na tom, že ke dni 30. 12. 2010 měla elektrárna zcela jistě vyšší kapacitu, mohla tedy dodávat více, než byli pracovníci firmy E.ON schopni akceptovat. Kvůli jejich stanovisku však museli později technologie zlikvidovat, neboť nemohli dodávat do sítě vyšší výkony, než které s E.ONem podepsali, protože v takovém případě by mohlo jít o černou dodávku a oni mohli být sankcionováni. Nepřipojené kabely nad kapacitu 2 MW ještě nějaký čas na elektrárně nechali, protože věřili, že další jednání s E.ONem povedou k tomu, že jim bude uznán vyšší výkon než 2 MW, který bude firma E.ON akceptovat. Firma E.ON jim však předložila smlouvu až za 2 měsíce k podpisu a ačkoliv svědek žádal ve firmě E.ON, aby byla do jisté míry antidatována a bylo zde vyznačeno datum podpisu 30. 12. 2010, bylo to ze strany firmy E.ON odmítnuto s vysvětlením, že se nemají ničeho obávat, neboť podmínku splnili tím, že protokol je podepsaný 30. 12. 2010 a firma E.ON jim kapacitu 2 MW uznává. Smlouva, kterou od firmy E.ON dostali, byla podepsána ke dni 28. 2. 2011 a tím pro ně prakticky celá záležitost skončila, neboť nemělo smysl dále elektrárnu dokončovat, a proto již nainstalované panely nad tuto kapacitu demontovali

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

a vrátili dodavateli. Dodavatelem technologie pro elektrárnu v Xxxx byla firma, kterou zastupoval obžalovaný M. K.. K dotazu soudu pak svědek uvedl, že stavební deník, podle jeho informací, existoval, avšak náplní jeho práce nebylo tento stavební deník kontrolovat. Stavební dozor zřejmě dělal na stavbě externí pracovník J. P.. K dotazu státního zástupce svědek u hlavního líčení upřesnil, že pro řízení u ERÚ sice shromáždřoval veškeré materiály, ale samotnou žádost o licenci jménem firmy nepodával. Podle odhadu svědka, bylo na elektrárně nainstalováno asi 60% fotovoltaických panelů, což odpovídalo kapacitě 3 MW. Výstavba 4. bloku elektrárny z důvodů, které svědek ve své výpovědi rozebral, tedy nebyla zrealizována. Žádný panel na 4. bloku osazen nebyl a firma nakonec licenci na ERÚ vrátila a vzala také zpět žádost o povolení předčasného užívání stavby na 4. blok této fotovoltaické elektrárny. Svědek se také vyjádřil k instalované technologii týkající se 4. bloku této elektrárny, když uvedl, že sice asi ne na všech, ale na některých částech 4. bloku byly střídače, mohla tam být i kabeláž od střídačů směrem k panelům. Není si 100% jistý, jestli byly osazeny panely, neboť technické záležitosti svědek vlastně neřešil. Má rovněž informace o žalobě společnosti Xxxx a. s. proti České republice z ledna 2012 o zaplacení částky cca 157 mil. Kč, avšak tuto žalobu svědek nepřipravoval. K dotazu soudu svědek objasnil otázku počtu panelů na fotovoltaické elektrárně k rozhodujícímu dni, tj. ke konci roku 2010, když uvedl, že podle jeho názoru nebylo ani fyzicky možné, aby během kontrolních akcí byly panely jednotlivě spočítány a navíc pracovníci E.ON 30. 12. 2010 byli na stavbě cca půl hodiny, panely nespočítali a vše vysvětlovali tím, že nemají čas. Svědkovi není známo, že by existoval nějaký dokument, který by přesně specifikoval kolik panelů bylo v tu dobu instalováno, neboť se to vždy dělalo nějakým odhadem, podle počtu zaplněných konstrukcí. Konstrukce však byly postaveny na kapacitu 4,4 MW a pracovníci firmy E.ON říkali, že počet stanoví odhadem, tzv. okometrickým pohledem. Firma, kterou svědek zastupoval, však může prokázat dodávky panelů minimálně na 3. bloky elektrárny. Co je zaznamenáno ve stavebním deníku svědek přesně neví, neboť tento stavební deník ani nečetl. Opakovaně však setrval na tom, že od 30. 12. 2010 byla elektrárna připojena do sítě a pracovníci E.ON uznali rozsah dodávek 2 MW, neboť trvali na tom, že oni vidí jen 2 MW a více jim nepodepíší. Svědek ing. J. B. opakovaně v rámci své výpovědi, ostatně obdobně jako další svědkové, potvrdil, že 30. 12. 2010 byli nuceni souhlasit s tím, že firma E.ON bude akceptovat pouze 2 MW, i když věděli, že mají nainstalováno a jsou schopni dodávat více, ale to byla zkrátka realita toho dne, neboť jinak by nemuseli dostat smlouvu žádnou. Pracovníci E.ONu totiž absolutně nereagovali na jejich námitky o nainstalování větší kapacity. K dotazu obhájce obžalovaného D. E. svědek vysvětlil širší okolnosti skutkového děje, když poukázal na to, že bylo třeba pro stavbu této Xxxx mít samostatný podnik, a proto firma Xxxx a. s. založila dceřinou společnost, která se zabývala stavbou a následně provozováním této elektrárny. O licenci tedy žádala firma Xxxx a. s. a podklady pro licenční řízení připravoval právě svědek sám. Šlo o projektovou dokumentaci a také podklady ze stavebního úřadu, které osvědčovaly v jakém stádiu je výstavba elektrárny. Podpis poslední smlouvy mezi firmou E.ON a Xxxx proběhl, podle názoru svědka, až 28. 2. 2011, i když jemu samotnému není známo, proč firma E.ON tak dlouho s podpisem smlouvy otálela. Elektrárna však zcela jistě dodávala energii již v roce 2010 a E.ON měl povinnost tyto dodávky proplatit. K tomu však muselo, podle názoru svědka, dojít až v březnu, i když se platby týkaly dodávek z prosince 2010, a to právě proto, že smlouva byla uzavřena až 28. 2. 2011. Pokud by ovšem neakceptovali návrh pracovníků E.ON ze dne 30. 12. 2010 na uzavření smlouvy v rozsahu 2 MW, pak, podle názoru svědka, by nedostali vůbec žádnou smlouvu, neboť vše bylo ze strany firmy E.ON postaveno ultimativně, tedy tak, že buď budou souhlasit s tím, že budou dodávat 2 MW nebo by nemuseli smlouvu dostat. Ze strany firmy E.ON nebyla vůbec žádná ochota k diskusi. K dotazu obhájkyne obžalovaného M. K., svědek ing. J. B. u hlavního líčení také vysvětlil tzv. paralelní připojení znamená, že vlastně musí existovat fyzický kontakt mezi elektrárnou a sítí, který umožňuje energii vyrobenou v elektrárně přenést do energetické soustavy. K prvnímu paralelnímu připojení mělo dojít už 3. 12. 2010. Potom ze strany E.ON došlo ke zrušení termínu a k prvnímu paralelnímu připojení došlo někdy kolem poloviny prosince 2010. Již ke dni 5. 11. 2010 byla elektrárna, podle svědkova odhadu, Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

osazena asi ze 60% z hlediska panelů. Z hlediska zbylé technologie byla schopna provozu v rozsahu 3,3 MW, a to jak po stránce nosičů, tak po stránce transformátorů, střídačů, zkrátka všech jednotek, které elektrárnu tvoří. Elektrárna tedy k tomuto datu sice nebyla v provozu, ale byla osazena. K dotazu obhájce obžalovaného T. G. svědek v závěru své výpovědi u hlavního líčení také vysvětlil, že k sundávání panelů z konstrukcí přistoupili ze dvou důvodů. Jednak aby prodali technologii, kterou by nevyužili a také proto, že E.ON od nich akceptoval dodávku pouze 2 MW, kterou nesměli překročit. Na protokole z 5. 11. 2010 (č. l. 816) je svědkův podpis. Šlo o kontrolní prohlídku, které se účastnila, podle domněnky svědka, také obžalovaná ing. H.. Pokud je v protokole poznámka o tom, že elektrárnu nelze užívat do doby vydání rozhodnutí stavebního úřadu a také poznámka, že bude doloženo požárně bezpečnostní řešení pro rozvodnu VN, pak svědek vysvětlil, že to znamenalo v podstatě informaci o tom, že scházel jeden hasicí přístroj u rozvodny VN. Hlavní část elektrárny tvoří střídače, ve kterých se proud stejnosměrný, který jde z panelů, mění na střídavý a je schopen transportu do sítě distribuční firmy E.ON. Kromě toho musí mít elektrárna např. příslušné rozvody, což představuje kilometry kabeláží na elektrárně, bez nichž by nemohla elektrárna vůbec fungovat. Podle vysvětlení svědka je tedy velmi obtížné soustředit se na jeden detail, např. na instalovaný fotovoltaický panel neboť elektrárna musí fungovat jako celek. Při prohlídce na místě samém 5. 11. 2010, kdy všichni účastníci prošli celou elektrárnu, bylo zjištěno, že jsou hotové transformátory, střídače, veškeré nosné konstrukce a osazeny panely v rozsahu asi 50 – 60%. Podle názoru svědka tedy není podstatné, zda byly panely nainstalovány 100%, ale podstatné je to, zda byly nainstalovány a byly funkční páteřní komponenty, které sám popsal, neboť bez nich by elektrárna nemohla fungovat. Právě tato fotovoltaická elektrárna v Xxxx byla funkční již v prosinci 2010, tedy mohla dodávat proud do sítě. V závěru své výpovědi svědek také vysvětlil, že přibližně v září 2010 bylo vyhlášeno vládní nařízení, na základě kterého s účinností od 1. 1. 2011 dojde k zásadnímu snížení ceny za dodávanou elektřinu a právě proto vznikla tak mimořádně vypjatá situace, neboť bylo jasné, že ti budoucí provozovatelé, kteří nestihnou stavbu fotovoltaických elektráren do 31. 12. 2010, budou mít velké problémy. Na to obvykle reagovaly i banky, i když v případě této konkrétní elektrárny s bankou svědek nekomunikoval, ovšem zprostředkovaně se dozvěděl, že banky začaly klást další a další podmínky pro poskytnutí úvěru, byly také problémy se zvyšováním úroků, s výší půjček na stavbu elektráren apod. Pokud by měli v té době velkého stavebního boomu možnost dodané fotovoltaické elektrárny prodat, pak by je rozhodně prodali za cenu, která byla v té době cca 6krát vyšší než v době předchozí, kdy tak vysoká poptávka nebyla.

14. Se svědkem ing. J. B., podle svého vyjádření, také spolupracoval **ing. V. T.**, vyslechnutý rovněž u hlavního líčení dne 7. 6. 2016. Tento svědek vypovídal shodně jako v přípravném řízení (č. l. 228 a násl.) a potvrdil, že se účastnil především přípravy výstavby fotovoltaické elektrárny v Xxxx, a to jako technickoadministrativní pracovník. V té době pracoval jako OSVČ a měl pro přípravu projektových dokumentací i pro technickou činnost živnostenské oprávnění. Nejdříve byl smluvním partnerem firmy Xxxx a. s. a od listopadu 2010 pak měl smlouvu s firmou Xxxx a. s. Náplní jeho práce bylo shromažďovat a kompletovat podklady pro vydání stavebního povolení, což dělal v koordinaci právě s ing. J. B.. Dne 5. 11. 2010 proběhlo na stavbě místní šetření se stavebním úřadem, když úvod tohoto setkání byl nejdříve na Stavebním úřadu v Xxxx, kam byly dodány podklady pro vydání rozhodnutí o předčasném užívání stavby a následně byla provedena prohlídka samotné stavby. Také svědek ing. V. T. potvrdil, že v té době, kdy stavbu procházeli, zde probíhaly další stavební práce, neboť elektrárna se stavěla ve 4. blocích s předpokládaným celkovým výkonem 4,4 MW. Rozhodnutí o předčasném užívání se pak týkalo prvních třech bloků. Této schůzky 5. 11. 2010 se svědek účastnil proto, že měl uzavřenu smlouvu s firmou Xxxx a. s., resp. později Xxxx a. s., nikoliv proto, že by byl v dozorčích radách některé z těchto společností. Dne 5. 11. 2010 byla, podle názoru svědka, elektrárna z hlediska provozu provozuschopná, neboť zde byly osazeny fotovoltaické panely pro kapacitu 3 – 3,5 MW, když pokračovala výstavba 3., resp. 4. bloku, co se týče konstrukcí, kabeláží a NN části. ERÚ vydal Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

licenci až po dni 5. 11. 2010, a to v omezeném rozsahu, tedy na to, co bylo postaveno a schváleno stavebním úřadem, což byla kapacita 3,3 MW. S tímto řízením o vydání licence na ERÚ však neměl svědek nic společného, proto se k němu v podrobnostech vyjádřit nedokázal. Obdobně jako svědek ing. B., také svědek ing. T. potvrdil, že při prohlídce stavby elektrárny 5. 11. 2010 byly zjištěny určité nedostatky, které spočívaly v tom, že zde nebyly osazeny hasicí přístroje, avšak krátce poté byly zakoupeny a také bylo doloženo, že mají příslušnou tlakovou zkoušku. Kromě tohoto místního šetření byl svědek přítomen osazení elektroměrů, k němuž došlo cca 16. 12. 2010 a také byl přítomen prvnímú paralelnímú připojení elektrárny tak, aby mohla dodávat do sítě, k čemuž došlo 30. 12. 2010, ale je možné, že šlo o datum 17. 12. 2010, což svědek vysvětlil tím, že si data přesně nepamatuje. Svědek ing. T. také obdobně, jako svědek ing. J. B., potvrdil, že to byl právě pan M., jako zástupce distributora, tj. firmy E.ON, který byl na místě 30. 12. 2010 přítomen a podepsal protokol o prvním paralelním připojení s kapacitou 2 MW, tedy on rozhodl o tom, jakou kapacitu smí elektrárna dodávat do sítě. Dne 30. 12. 2010 byla elektrárna připojena a začala tedy dodávat do sítě. Svědek potvrdil, že za tyto prosincové dodávky dostala firma zaplacen, což zjistil díky tomu, že v té době měl smlouvu na technickoadministrativní poradenství a účastnil se na přípravě a fakturaci těchto dodávek do sítě za prosinec 2010 a za další následná období. K dotazu státního zástupce ing. V. T. jednoznačně uvedl, že ke dni 5. 11. 2010, kdy proběhlo místní šetření, bylo na elektrárně osazeno odhadem 3 – 3,5 MW, tj. přibližně tři čtvrtiny panelů. Instalace dalších panelů probíhala v zadní části 3., resp. 4. bloku. Pokud je ve stavebním deníku, který svědek, podle svého tvrzení, viděl, popisováno montování panelů výrazně po dni 5. 11. 2010 a zejména v prosinci 2010, pak to bylo proto, že došlo od dodavatele k dodání panelů jiného rozměru, a proto se část panelů musela sundat a po převrtání části nosných ocelových konstrukcí se musely panely znovu namontovat. Podle názoru svědka však tato skutečnost nemá žádný vliv na instalovaný výkon a zejména na funkčnost elektrárny jako takové. Tento stav přirovnal k tomu, když dojde k výměně žárovky např. v lustru. Na výzvu státního zástupce se pak svědek vyjádřil i ke stavebnímu deníku stavby Xxxx (č. l. 3400 a násl.) a potvrdil, že v pravé části je jeho podpis. Zápisy do stavebního deníku prováděl buď P. B. nebo někdo jiný z firmy Xxxx a. s., nikoliv však svědek. Jeho podpis ve stavebním deníku vznikl v den, který je zde uvedený. Obdobně, jako obžalovaný a svědek ing. B., také svědek ing. V. T. vysvětlil, že na elektrárně bylo sice nainstalováno v rozhodném období 3,3 MW panelů, avšak společnost E.ON Distribuce a. s. připojila elektrárnu v rozsahu pouze 2 MW, a proto, aby nedocházelo k černé dodávce, byly panely následně demontovány. Proto byla také sepsána 8. 3. 2011 dohoda o odstoupení od smlouvy, v níž je uvedeno, že bylo instalováno pouze 2,2 MW v elektrárně. V průběhu své výpovědi svědek opakovaně trval na tom, že na přelomu let 2010 a 2011 byly na elektrárně nainstalovány cca 3 MW. Pokud o sejmutí panelů není ve stavebním deníku žádný zápis, pak proto, že se to týkalo nikoliv stavby, ale provozu, tj. dodavatelských a smluvních vztahů. Sejmutí panelů prováděla firma Xxxx a. s., která byla generálním dodavatelem stavby. K dotazu obhájce obžalovaného D. E. pak svědek u hlavního líčení vysvětlil, že úsekový odepínač byl sepnut po instalaci elektroměru někdy na konci prosince 2010. Původní datum bylo plánováno na začátek prosince, avšak proto, že jeden z pracovníků E.ONu, který měl takový úkon na starosti, se nedostavil, proto k sepnutí odepínače mohlo dojít až následně, kdy vyvolali opětovnou montáž elektroměru, který byl nainstalován 16. nebo 17. 12. 2010 a teprve následně byl sepnut i úsekový odepínač, aby se mohlo dodávat do sítě. Shodně jako svědek ing. J. B., také slyšený svědek ing. V. T. potvrdil, že byl osobně přítomen 30. 12. 2010 na prohlídce elektrárny, kam se dostavil mezi jinými zástupce firmy E.ON ing. J. M., s nímž se sice pokoušeli diskutovat o tom, že na elektrárně je nainstalován větší výkon než 2 MW, ale pracovníci firmy E.ON, kteří spěchali na prohlídku dalších elektráren, které měli v ten den připojovat, po krátké prohlídce rozhodli, že budou akceptovat instalování pouze 2 MW a nepřipustili nejmenší diskuzi o tom, že by panely přepočítali. Nadbytečná technologie, která byla v elektrárně nainstalována v rozsahu nad 2 MW, byla na jaře, příp. v létě 2011 odmontována a odvezena společností Xxxx a. s. K dotazu obhájce obžalované ing. H. svědek potvrdil, že 5. 11. 2010 při šetření na místě samém, Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

prošli v terénu cca během 10 minut celou stavbu, když původní část kontrolní prohlídky probíhala nejdříve na stavebním úřadu. Na místě samém se zkontrolovala bezpečnost jednotlivých celků a šlo také spíše o osazení nějakých hasicích přístrojů. Na místě se zkontrolovaly jednotlivé bloky, resp. trafostanice, když na elektrárně se v té době dále pracovalo. Kromě svědka a ing. H. byl 5. 11. 2010 při prohlídce elektrárny přítomen také ing. B. a zástupce hasičského záchranného sboru. Elektrárnu procházeli prakticky všichni společně. K dotazu obžalovaného M. K. svědek u hlavního líčení vysvětlil, že k přemontování a sundání některých řad panelů došlo proto, že sít' nosných ocelových konstrukcí se musela zahustit tak, aby na ni panely mohly být namontovány, tedy aby na dané ploše byl stejný nainstalovaný výkon, který tam měl být při plánovaném větším rozměru panelů. Nejdříve tedy firma Xxxx a. s. na konstrukce uzpůsobené pro větší panely namontovala panely menší. V závěru své výpovědi svědek potvrdil, že v druhé polovině prosince 2010 byla elektrárna schopna vyrábět a dodávat elektrický proud, který také dodávala. Firmě E.ON se fakturovalo za dny 30. a 31. 12. 2010, ale elektrárna byla schopna provozu od 16. nebo 17. 12. 2010, kdy byl nainstalován elektroměr. Od tohoto okamžiku byla schopna dodávat proud do sítě. Nezačala dodávat dříve, tj. v době cca od 17. do 29. 12. 2010 proto, že musel proběhnout tento administrativní, resp. formální krok ze strany firmy E.ON Distribuce a. s., tedy tzv. první paralelní připojení do sítě. Teprve od té doby může elektrárna dodávat měřitelně do sítě a následně distribuční firmě fakturovat. Toto paralelní připojení je vlastně formálním aktem, při němž se posuzuje technický stav elektrárny, tedy posuzuje se to, že je elektrárna v pořádku.

15. **Svědék RNDr. P. L.** v rámci své svědecké výpovědi u hlavního líčení dne 30. 8. 2016 vysvětlil, že v rozhodné době byl členem představenstva společnosti Xxxx a. s., která založila dceřinou společnost Xxxx a. s. a právě tato společnost se zabývala přípravou výstavby fotovoltaické elektrárny. Svědek měl ve společnosti Xxxx a. s. na starosti ekonomiku, a proto ví, že fotovoltaickou elektrárnu mohly stavět a provozovat fakticky nově vzniklé společnosti, tedy nezátížené žádnou minulostí např. dluhy apod. Z tohoto důvodu byla také zřízena společnost Xxxx a. s. Úkolem svědka bylo zabývat se ekonomikou, zajišťovat finanční prostředky a v té době byla aktivní banka Unicredit Bank, zejména v oblasti fotovoltaiky. Požadavkem této banky bylo, aby generální dodavatel stavby byl součástí smluvních ujednání. Tato podmínka byla jednak v té době neobvyklá, ale zejména pro firmu, kterou svědek zastupoval poměrně tvrdá. Výstavba fotovoltaické elektrárny je velmi specifickou činností, kterou je třeba rozdělit na jednotlivé složky. Společnost Xxxx a. s. připravovala soubor svých dodavatelů nebo subdodavatelů jednotlivých částí výstavby fotovoltaické elektrárny. V pokročilém stádiu byl přizvaný generální dodavatel, tedy firma, která byla ochotna se takové funkce ujmout, a to vše za podmínky, že společnost Xxxx a. s. bude připravené dodavatelské struktury sama zastřešovat, jako hlavní dodavatel, ve vztahu k tomuto generálnímu dodavateli. Podnikání v oblasti fotovoltaiky bylo v té době velmi zajímavé už především proto, že zákonem byl garantovaný odbyt a také ceny dodávané energie, a to na extrémně dlouhou dobu. Na začátku druhé poloviny roku 2010 se zřejmě vláda zalekla případného dopadu na státní rozpočet a zcela nesystémově začala uvažovat o opatřeních, která by mohla podnikání v oblasti fotovoltaiky limitovat. V případě této konkrétní fotovoltaické elektrárny v Xxxx, kde byl původně plánovaný instalovaný výkon 4,4 MW, byl celý projekt právě na žádost banky rozdělen do čtyř etap po 1,1 MW. Turbulence, které díky zásahům vlády ve společnosti vznikly, vyvrcholily ve 4. čtvrtletí roku 2010. Svědek také potvrdil, že dodavatelem konstrukcí pro tuto fotovoltaickou elektrárnu byla firma Xxxx a. s., která byla vybrána proto, že v minulosti měla velké zkušenosti v oblasti obdobných konstrukcí, zejména u staveb elektro rozvodu. Později se však ukázalo, že tato firma neměla zkušenosti s montáží panelů a také s logistikou, která s jejím úkolem souvisela, když navíc nedokázala reagovat ani na ztížené podmínky a svoji dodávku tak nezvládala, ani technicky, ani kapacitně. V závěru výstavby se ukázalo, že 4. etapa se zřejmě nestihne, a proto byly správní orgány požádány o vydání licence pouze na 3,3 MW. To všechno bylo v době, kdy banka, která měla poskytnout úvěr, svoje Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

podmínky přitvrzovala, a to zejména v části, kde vyžadovala, aby společnost z vlastních peněz připlatila více vlastních zdrojů a naopak byla schopná stavbu financovat za použití menšího objemu tzv. cizích zdrojů. Firma Xxxx a. s. zpočátku jevila ochotu poskytnout součinnost, nakonec však svoji finanční účast odřekla. Podle názoru svědka bylo však v této situaci třeba ocenit roli dodavatele panelů, který svým závazkům dostal prakticky v plném rozsahu. Jediným negativem, které se v oblasti těchto dodávek ukázalo, bylo to, že došlo k dodávce nějakých šarží panelů, které neodpovídaly tomu, co bylo ve smluvní úvěrové dokumentaci, jako podmínka ze strany banky a jejího financování. K dotazu soudu svědek RNDr. P. L. vysvětlil, že v inkriminované době figuroval jako člen představenstva společnosti Xxxx a. s., která podnikala především v oblasti reklamy a vytvořila ze svého zisku nějaké zdroje, které chtěla uplatnit zcela mimo oblast svého působení. Právě v té době přišel fotovoltaický boom, tj. nabídka vlády, která byla fixována zákonem o podmínkách pro investory ve fotovoltaické výstavbě, a proto firma Xxxx a. s. vytvořila 100% dceřinou společnost, do které svoje finanční prostředky vložila. Takto vytvořená společnost Xxxx a. s. měla být pouze organizátorem aktivit při výstavbě fotovoltaické elektrárny, neboť bylo nutné, aby takovou elektrárnu postavila a zejména provozovala firma zcela nová, ničím z minulosti nedotknutá a také nezabývající se jinou činností, proto vznikla fakticky tzv. vnučka firmy Xxxx a. s., neboli dceřiná firma společnosti Xxxx a. s., a to firma Xxxx a.s., v níž byla 100% vlastníkem právě firma Xxxx a. s. Svědek sám v té době byl také jediným společníkem a jednatelem firmy Xxxx s. r. o., která dělala účetnictví pro společnost Xxxx a. s. i pro firmu Xxxx a. s. Svědek potvrdil, že generálním dodavatelem stavby této elektrárny byla firma Xxxx a. s. z Ostravy, a to proto, že byla v portfoliu společnosti Hyundai a stál tedy za ní velmi silný a mezinárodně uznávaný dodavatel solárních panelů a fakticky i silný finanční kapitál. Investorem fotovoltaické elektrárny byla společnost Xxxx a. s. a generálním dodavatelem právě tato firma Xxxx a. s., která, podle smlouvy, dodávala všechny části technologické struktury, tedy výstavbu konstrukcí, montáže panelů, trafostanic, celou infrastrukturu, rozvody NN apod. Dodavatelem této firmy Xxxx a. s. byla mj. firma Xxxx a. s., která dodávala firmě Xxxx a. s. prakticky všechno z těch hlavních částí stavby. V té době totiž na účasti firmy Xxxx a. s. v tom základním vztahu trvala banka, která měla elektrárnu financovat. Dále při výstavbě figurovala firma Xxxx a. s., která byla dodavatelem části technologického zařízení pro firmu Xxxx a. s. Firma Xxxx a. s. byla tedy ve vztahu ke společnosti Xxxx a. s. Mezi další subdodavatele firmy Xxxx a. s., tedy hlavního dodavatele patřily Xxxx a další běžné dodavatelské firmy. Generálním dodavatelem byla firma Xxxx a. s. V rámci své výpovědi u hlavního líčení svědek také vysvětlil problémy, které nastaly při dodávce díla ze strany firmy Xxxx a. s., kterou původně vybrali jako firmu zkušnou. Svědek potvrdil, že bylo znaleckými posudky prokázáno, že tato firma ke škodě společnosti Xxxx a. s. a ostatně i dalších odběratelů dodala daleko levnější a méně kvalitní materiál zčásti na konstrukce, které navíc neměly požadovanou rovinu a dokonce i rozměrově byly osazeny ty konstrukce tak, že do jemné techniky, jako jsou panely, jejich tolerance, na které byly zvyklí právě z těch rozvoden, neodpovídaly. V konečném důsledku došlo k pnutí a poškození panelů. Základem činnosti firmy Xxxx a. s. byla právě smlouva o dílo ze dne 26. 8. 2010, která byla uzavřena s firmou Xxxx a. s. Svědek rovněž vysvětlil, že úvěr na financování elektrárny byl původně dojednán u firmy Unicredit Bank a. s., avšak v konečném důsledku nebyl čerpán, protože tato banka měnila podmínky vlastního financování a úrokových podmínek tak, že se staly pro ně nepřijatelnými. Za této situace museli hledat náhradní řešení a nakonec elektrárnu, resp. podstatnou výrobní část elektrárny zpětným leasingem prodali společnosti Xxxx a. s. a takto vytvořené finanční prostředky byly postoupeny jednotlivým dodavatelům na úhradu. S firmou Unicredit Bank jednal právě obžalovaný D. E., jako předseda představenstva společnosti Xxxx a. s. a jednání se účastnil také obžalovaný M. K., který zde dostal příslib financování nebo zajištění zdrojů. Specifikem této úvěrové smlouvy bylo to, že finanční prostředky budou sice poskytnuty investorovi elektrárny, ale převedeny budou dodavateli. Bylo to právě na žádost banky, aby M. K., resp. firma Xxxx a. s. kterou zastupoval, byla plnohodnotným účastníkem všech jednání a aby jí tak mohl poskytnout informace o možnostech jeho firmy

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

dostát závazkům. Opakovaně svědek uvedl, že zdroje Unicredit Bank a. s. na základě této smlouvy o úvěru, nebyly čerpány a tedy ani poskytnuty. Vzhledem k tomu, že svědek ve své firmě Xxxx s. r. o. dělal kompletní účetnictví pro firmu Xxxx a. s., měl přehled o její finanční situaci a také o průběhu stavby. V rámci své výpovědi jednoznačně uvedl, že všechno se připravovalo na postavení elektrárny o výkonu 4,4 MW a v tomto rozsahu byly také nasmlouvány dodávky a rozběhly se veškeré práce. Jako první byly dokončeny konstrukce na plnou kapacitu 4,4 MW, které byly hotové dřív, než musela firma rozhodnout o snížení licence, resp. žádosti o licenci na 3,3 MW. Po dokončení konstrukcí probíhala dodávka panelů, avšak zda byly plně osazené na všech konstrukcích, svědek určit nedokázal s vysvětlením, že situace se měnila každým dnem. Podle jeho názoru však na konci roku 2010 byly 100% osazené panely asi na 3. čtvrtinách plochy elektrárny. To ví bezpečně. Svědek trval na tom, že, podle jeho názoru, v té době byla elektrárna schopná provozu s výkonem 3,3 MW, což vysvětlil tím, že v té době tam byly trafostanice, rozvody, konstrukce byly naplněny už dávno a šlo prakticky jen o otázku stihnout montáž a připojení panelů. K dotazu soudu svědek dále vysvětlil, že v případě vztahu s firmou Xxxx a. s., šlo o prodej celé výrobní technologie s výjimkou pozemků, oplocení a infrastruktury. K tomu také existuje smlouva o klasickém zpětném leasingu. K dotazu státního zástupce se svědek vyjádřil i ke vztahu se společností Xxxx a. s., resp. k tomu, že tato firma měla u konkrétní zakázky 100% neuhrazenou pohledávku. RNDr. P. L. vysvětlil, že než získali finanční prostředky proto, aby společnost Xxxx a. s. zakázku uhradili, museli se zabývat vším, co souviselo s kvalitou a rozsahem dodávek. Finanční prostředky získali v prvním kvartále roku 2011, neboť to byl poměrně zdoluhavý proces. V té době proto vedli jednání prostřednictvím generálního dodavatele, tj. společnosti Xxxx a. s. s každým ze subdodavatelů. Společnost Xxxx a. s. se zřejmě cítila jako exkluzivní dodavatel a odmítala jakákoliv jednání o nějakých problémech. Druhý zásadní problém ve vztahu s touto společností spočíval v rozsahu nekvality, což ohrožovalo samotnou dodávku, jako takovou. Firma Xxxx a. s. dokonce nepřistoupila na společné znalecké posouzení problémů, které vznikly a odmítala i postup, který by vedl ke smírnému řešení sporu. Podle názoru svědka je nesporné, že firma Xxxx a. s. postavila všechny konstrukce, ale velká část toho dodaného železa nevykazovala slibovanou kvalitu od údajného německého dodavatele. Bylo zjištěno, že se jedná o velmi obyčejný nekvalitní materiál, který nesplňuje požadované kvalitativní parametry. Kromě toho konstrukce, jak bylo zřetelně vidět, byly doslova rozhoupané a uvedení této části elektrárny do správného stavu by souviselo s demontáží panelů, s pracemi na vyrovnání, s novou montáží a novou revizní zprávou a bylo by nutno řešit i otázku toho, kdo ponese náklady. Firma Xxxx a. s. s nimi však absolutně odmítla tyto problémy jakkoli řešit. V další části své výpovědi svědek vysvětlil, že panely na celkovou kapacitu 4,4 MW měli na stavbě k dispozici, ale nechtěli riskovat, že se nepodaří v termínu dokončit 4. etapu, a proto požádali o licenci pouze na 3,3 MW, což bylo, podle jejich odhadu, dobře zvládnutelné. Co se týče revizní technika, pak podle informací, které měl svědek k dispozici, původní revizní technik zprávu nevyhotovil zřejmě proto, že v té době, jako ostatní revizní technici, nestíhal a důvodem tedy byly jeho kapacitní podmínky. K dotazu obhájce obžalovaného D. E. se svědek vyjádřil k otázce uvedení elektrárny do provozu a k době, kdy začala do sítě dodávat příslušný výkon. RNDr. P. L. vysvětlil, že posledním v podstatě technickým úkonem bylo osazení elektroměru, k čemuž došlo někdy v prosinci. Zástupce firmy E.ON, který elektroměr přivezl, jej namontoval a potom došlo ještě k oficiálnímu připojení, ovšem další skupina techniků, která toto oficiální připojení provedla, přijela vlastně až za 14 dní. Paradoxně odečty tím, že elektroměr byl osazen, probíhaly už dříve a první fakturu zaplatila společnost E.ON včetně těchto odečtů v předchozím období, které probíhalo po připojení elektroměru, ale ještě před oficiálním spuštěním. Elektrárna už dodávala od toho zapojení elektroměru, což také bylo ze strany firmy E.ON zaplacené. Svědek potvrdil, že z hlediska vedení účetnictví pro firmu sledoval mj. dodávky panelů, a to prostřednictvím vnitřních dokladů dodavatele panelů. Začátek dodávek byl v listopadu 2010, panely se dodávaly průběžně a v době, kdy se kompletovaly doklady pro správní řízení, z interních dokladů věděli, že tam panely o kapacitě 3,3 MW již jsou. Šlo o přelom listopadu a prosince 2010. Vzhledem

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

k tomu, že firma E.ON jim nakonec poskytla smlouvu na odkup elektrické energie pouze na 2 MW potom zbytek panelů, tj. rozdíl mezi 3,3 MW a 2 MW museli odmontovat, aby nevznikla černá dodávka. Další dodávku panelů do plánované více než 4 MW museli odmítnout, protože už na to nebyly montážní kapacity. V závěru své výpovědi svědek potvrdil, že domněnku o přítomnosti obžalovaného M. K. na stavbě vyslovil na podkladě rozhovorů, které vedl s D. E., ovšem sám osobně obžalovaného M. K. na stavbě nikdy neviděl. Není vyloučeno, že se setkal s obžalovanou ing. T. H. mimo nějaká jednání, ovšem v podrobnostech se k tomu nevyjádřil. Po nahlédnutí na listinný důkaz – leasingovou smlouvu s firmou Xxxx s. r. o. (č. l. 332) ze dne 9. 6. 2011, svědek potvrdil, že je to ta leasingová smlouva na elektrárnu, o které ve své výpovědi hovořil.

16. Otázkou finančních prostředků se zabýval také **svědek V. D.**, který byl vyslechnut u hlavního líčení 30. 8. 2016. Svědek potvrdil, že v uvedené době byl akcionářem a členem představenstva firmy Xxxx a. s., když ve firmě Xxxx a. s. v době výstavby elektrárny ve statutárním orgánu nefiguroval. Sám stavbu elektrárny v Xxxx neřídil, ani nekontroloval, ale podílel se především na obstarání tzv. ekvity, tedy finančních prostředků, které si, podle požadavku banky, musela firma zajistit z jiných zdrojů, než z bankovního úvěru. Jednání s bankou za firmu Xxxx a. s. vedl obžalovaný D. E., ale svědek V. D. řešil právě finanční prostředky na tuto ekvitu. Banka původně požadovala, aby firma byla schopná profinancovat 20% stavebních nákladů z vlastních zdrojů, ale po změně legislativy začala požadovat částku 40%, a proto se v druhé polovině října vlastně rozpadlo financování této stavby, a to se všemi následky na průběh stavebních prací. Svědek, jak sám potvrdil, v té době začal mít psychické problémy, neboť této vážné situaci na stavbě předcházely také jeho rodinné problémy, kdy v srpnu téhož roku jim povodeň zničila prakticky polovinu majetku a celý srpen a září se svědek věnoval těmto problémům. Kromě toho řešil otázku získání finančních prostředků pro tuto ekvitu, což nakonec začalo být mimořádně komplikované. V závěru roku 2010 byla firma prakticky bez finančních prostředků, vedla se další složitá jednání a všechno se vyřešilo až přibližně koncem června, začátkem července 2011, kdy se jim podařilo uzavřít leasingovou smlouvu se společností Xxxx a. s. V důsledku osobních problémů i složitých problémů se získáváním finančních prostředků na ekvitu, svědek na stavbě nebyl v průběhu listopadu, když navíc sám stavbu neřídil a nekontroloval. Z vlastního zájmu přišel na stavbu až počátkem prosince 2010 a viděl tedy, že je zde zastavěná plocha v rozsahu více než 2/3. Podle jeho odhadu právě na těchto 2/3 plochy byly nainstalované panely, i když sám, vzhledem k tomu, že není odborník, není schopen potvrdit, zda v tomto rozsahu byly panely provozuschopné. Podle jeho stanoviska tam však panely na 2/3 plochy byly. Přesně se ani spočítat nedaly, neboť stavba v té době byla hodně zasněžená. K dotazu soudu svědek V. D. potvrdil, že, jako člen představenstva firmy Xxxx a. s., podepsal smlouvu s firmou Xxxx a. s., když spolu s ním ji podepsal také předseda představenstva obžalovaný D. E., který rovněž vystupoval za firmu Xxxx a. s. Firma Xxxx a. s. byla v pozici dodavatele části stavby, tedy těch stojanů (konstrukcí) pro fotovoltaické panely. Rovněž svědek V. D. potvrdil, že vzhledem k legislativním změnám a změně postoje banky, která měla stavbu financovat, nakonec žádné finanční prostředky z úvěru od Unicredit Bank a. s. neobdrželi. S odstupem času se svědek nedokázal vyjádřit k tomu, zda 8. 3. 2011 podepsal dohodu o odstoupení od smlouvy o dílo, která byla uzavřena mezi společnostmi Xxxx a. s. a Xxxx a. s. Po nahlédnutí na písemné vyhotovení této dohody (č. l. 2239) svědek potvrdil, že je na ní jeho podpis (č. l. 2241). Podle jeho názoru to, co je uvedeno v dohodě, odpovídá skutečnosti, ale s odstupem času si ani k těmto záležitostem detaily nedokázal vybavit. Stejně tak si už nepamatuje bližší souvislosti dopisu (č. l. 2243), i když na č. l. 2246 je jeho podpis. I když je v tomto dopise deklarováno, že byl instalovaný výkon elektrárny v uvedené době 2 MW, trval svědek u hlavního líčení na tom, co sám v rámci spontánní výpovědi uvedl, tedy že na počátku prosince, asi 5. nebo 6. 12. 2010, bylo na elektrárně instalováno asi 3 – 3,3 MW, když později zřejmě došlo k dalším záležitostem a změně situace. Z jeho laického pohledu však 2/3 celé plochy byly zakryty panely. K dotazu obhajoby svědek Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

potvrdil, že obžalovaný M. K. byl tzv. šéfem vyššího dodavatele, tedy vystupoval jako hlavní zástupce firmy Xxxx a. s., která dodávala na stavbu panely a všechny technologické části. Obžalovanou ing. T. H. svědek nezná, neboť se s ní v této době nesetkal. V závěru své výpovědi svědek upřesnil, že se zabýval pouze obstaráváním finančních prostředků na ekvitu, která byla zpočátku 20% očekávané ceny stavebních prací, tj. 40 – 50 mil. Kč. Sám se ovšem nepodílel na žádném jednání, ani přípravě dokumentů, které souvisely s výstavbou elektrárny, udělováním licence nebo žádostmi ve vztahu k distributorovi energie. Původně požadované finanční prostředky na tuto ekvitu se jim podařilo v první polovině října získat, ovšem tím, že došlo ke změně legislativních podmínek, zejména k zásahu ze strany vlády, která si nechala odsouhlasit dodatkovou daň, se vlastně změnila jejich situace tak, že je to fakticky položilo na lopatky.

17. Dalším svědkem, který se podílel na přípravě a organizaci výstavby fotovoltaické elektrárny v Xxxx byl **J. P.**, vyslechnutý u hlavního líčení 30. 1. 2017. Svědek potvrdil, že pracoval jako nezávislý konzultant v oblasti výstavby a inženýringu fotovoltaických elektráren, k čemuž měl také živnostenský list. Pro spolupráci na konkrétní stavbě v Xxxx byl osloven D. E., který se zřejmě byl podívat na výstavbě elektrárny na Xxxx, která byla jednou z největších staveb v republice a měla kapacitu cca 35,1 MW. Svědek J. P. totiž v době, kdy se připravovala výstavba elektrárny v Xxxx, už za sebou měl spoustu zkušeností s malými fotovoltaickými elektrárnami, ale také s touto velkou elektrárnou. Svědek proto s nimi uzavřel smlouvu o poradenství, jejímž výstupem mělo být bezproblémové připojení elektrárny na síť. Úkolem svědka bylo pohlídat náklady stavby z hlediska poradenství, tedy především doporučit firmy, které jsou v tomto oboru běžné a zajistit, aby elektrárna byla připojena do sítě a dodávala proud v termínu. Svědek zdůraznil, že sám projekt výstavby elektrárny nedělal, i když při jeho vzniku byl přítomen a částečně ho připomínkoval. Na základě tohoto projektu společně s projektanty vytvořil harmonogram prací, doporučil obžalovanému, resp. jeho firmě další firmy, které dělaly různé dodávky a subdodávky, např. pana N., který dělal vysoké napětí, pana F., který dělal prodrátování elektráren, tedy propojení panelů přes měniče s následným výstupem, zřejmě doporučil také pana R., který zajistil firmu Xxxx a. s. na výstavbu konstrukce a montáž panelů. Svědek zdůraznil, že i na této stavbě fungoval jako nezávislý poradce, přičemž svou nezávislost spatřuje v tom, že si sám může vybírat, se kterou firmou bude spolupracovat či nikoliv. Na této stavbě svědek dohlížel především na časový harmonogram, na stavbu pravidelně dojížděl a tyto návštěvy nebo kontroly označoval v rámci své výpovědi jako tzv. supervize. S odstupem času si vybavil, že také doporučil firmě pana S., který byl fakticky jakoby jeho člověkem a stavbu od počátku hlídal a řídil v otázce harmonogramu. Tento harmonogram, nebo-li časový plán výstavby, spočíval v tom, že bylo třeba získat nejdříve stavební povolení, smlouvu o připojení od firmy E.ON a následně rozvrhnout postup prací tak, aby byly co nejmenší náklady při výstavbě fotovoltaické elektrárny a zejména, aby v konečném důsledku včas došlo k připojení. V rámci své výpovědi svědek také potvrdil, že měli naplánováno skončit se stavbou tak, aby k připojení došlo nejpozději 15., resp. 20. 12. 2010, neboť předpokládali, že v průběhu vánočních svátků nebudou příslušné orgány příliš aktivní. Xxxx totiž v té době mimořádně dbala na to, aby první dodávka proběhla v prosinci a aby faktura, která se bude vydávat sice až v lednu, byla proplacená, aby tak byl zcela jasný důkaz o tom, že elektrárna dodávala před datem 31. 12. 2010. J. P. potvrdil, že elektrárna byla připojená někdy mezi 10. a 16. nebo 17. 12. 2010, tedy v tomto týdnu. K průběhu stavby se vyjádřil tak, že stavba běžela bez problémů, avšak komplikace nastaly až s poslední dodávkou panelů. Dodavatel totiž dodal jiné rozměry panelů a jinou wattáž panelů. S tím vznikl problém firmě Xxxx a. s., která nemohla panely těchto rozměrů montovat na konstrukce a tím byl narušen plán pokládky panelů. Svědek, podle svého tvrzení, ví o tom, že v té době se dostali cca na 3 – 3,5 MW a když přišel na kontrolu tak dal pokyn k tomu, aby panely odmontovali a vyměnili. Celkový instalovaný výkon této elektrárny v Xxxx měl být sice 4,4 MW a problémy zjistil za situace, kdy pokládka byla hotová na nějakých 3 – 3,5 MW. Podle jeho názoru bylo nezbytné, aby se panely demontovaly, aby se zařídila reklamace. Opakovaně uvedl, že dal pokyn k tomu, aby se panely stáhly na těch cca

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

3,3 MW s tím, že nebude firma moci požádat o 4,4 MW, i když kabeláž vysokého napětí byla v celé elektrárně natažená, neboť ta se dělala jako první. Kompletní konstrukce byly připravené na tu plánovanou kapacitu 4,4 MW a panely byly nainstalované určitě v kapacitě přes 3 MW. Pouze ty poslední měly jinou wattáž, proto svědek rozhodl o tom, že nemohou být nainstalované, neboť by celé schéma elektrárny, které bylo připravené při spuštění, mohlo zkolabovat. K dotazu soudu svědek také potvrdil, že sice přicházel do kontaktu se zaměstnanci firmy Xxxx a. s., ale s firmou jako takovou začal řešit problém na počátku roku 2011, neboť jej D. E. upozornil na to, že praskají panely a vlní se konstrukce. Na stavbě zjistili, že firma Xxxx a. s., ačkoliv to měla ve smlouvě, vůbec neprovedla geologické prošetření půdy, do které panely připevňovala. Během 14 dnů od zjištění prvních komplikací vlastně terče všechny popraskaly a bylo vidět, že instalovaný materiál pracuje, což se přeneslo na panely, které v tom pnutí také praskaly. Svědek potvrdil, že se účastnil několika jednání ohledně reklamace této dodávky. Podle názoru svědka se začaly fotovoltaické panely na tuto elektrárnu navážet k následné montáži cca v září, říjnu 2010. Se zaměstnanci firmy Xxxx a. s. tedy svědek komunikoval až za situace, kdy se řešila tato reklamace. K dotazu soudu svědek opakovaně uvedl, že při výstavbě elektrárny spolupracoval především s obžalovaným D. E., dále s ing. B., který řešil otázky zejména stavebního povolení, dále spolupracoval s mladým mužem, který se zřejmě jmenoval T. a také s D. S., kterého zná velmi dobře, jako pečlivého stavbyvedoucího. Svědek vlastně k projektu výstavby této elektrárny přišel ve fázi, kdy firma zastupovaná obžalovaným D. E. měla k dispozici projekt a měla také stavební povolení. Kdo dělal oficiální stavební dozor na elektrárně, si svědek vybavit nedokázal, potvrdil ovšem, že na stavbu často docházel a jeho kontroly by měly být zapsány ve stavebním deníku, který musel vždy podepisovat. Kdo však stavební deník vedl, s odstupem času netuší. Při výstavbě elektrárny měl svědek spíše doporučující pravomoc, i když v 90% se udělalo to, co on řekl. V závěru své výpovědi svědek ovšem připustil, že je možné, že se několikrát při návštěvě stavby do stavebního deníku nezapsal a dodatečně si vybavil, že technický nebo stavební dozor vykonával D. S., který stavební deník psal, ale pro kterou firmu pracoval, svědek určit nedokázal. Jestli byl na stavbě ještě někdo jiný, kdo průběh stavby dozoroval nebo někdo jiný, kromě svědka, kdo dělal konzultanta či oponenta, svědek nevěděl. Dodatečně si však vybavil, že sám měl smlouvu s firmou Xxxx a. s., kterou zastupoval D. E.. Právě od D. E. zjistil, že nějaký technik z firmy E.ON Distribuce a. s. rozhodl o tom, že elektrárna získá připojení do distribuční sítě pouze na 2 MW, což podle názoru svědka nebylo oprávněné, neboť takové rozhodnutí může udělat jenom „Xxxx“, když navíc licence byla vydána na více než 3 MW. Licence totiž byla vydána v době, kdy tam panely byly. Později tam byla jiná wattáž a řešilo se to následnou reklamací. S odstupem času si svědek vybavil, že firma, s níž měl osobně uzavřenu smlouvu, a kterou zastupoval D. E., se jmenovala Xxxx a. s. Podle svého tvrzení byl svědek osobně přítomen připojování elektrárny do rozvodné sítě, neboť to byl základ jeho projektu. K dotazu státního zástupce svědek uvedl, že se nedokáže vyjádřit k údajům ve stavebním deníku o tom, že byly práce zastaveny, protože nejsou dodány fotovoltaické panely a nepřísluší mu hodnotit, jestli někdo údaje ve stavebním deníku falšoval. Podle jeho stanoviska je jasné, že nestíhali dodělat celou kapacitu elektrárny v plánovaném rozsahu 4,4 MW, protože panely chyběly, ale ve zbytku byla elektrárna dokončena tak, jak sám uvedl, tj. v rozsahu cca 3 – 3,3 MW. Vadné panely namontovala firma Xxxx a. s., a to v rozsahu skoro 1 MW. V úvodu své výpovědi J. P. také uvedl, že je od roku 2009 členem Xxxx, kde je také členem představenstva. Na konci roku 2010 byla při zprovoznování solárních elektráren praxe taková, že se na místo dostavili buď zástupci ERÚ (Energetického regulačního úřadu) nebo zástupci SEIKA (Státní energetické inspekce). Sám se tedy důvodně domnívá, že i v případě této elektrárny musel být někdo ze zástupců těchto subjektů přítomen, neboť nemohla být dodávka určena pouze na základě vyjádření nějakého technika. Bylo totiž běžnou praxí, že zástupci ERÚ nebo SEIKA byli na elektrárně přítomni buď při připojení nebo před vydáním licence.

18. Další skupinu důkazů tvoří výpovědi svědků, zástupců firmy Xxxx a. s., kteří byli vyslechnuti u hlavního líčení. **Svědkyne ing. K. Č.**, shodně jako v přípravném řízení (č. l. 198) potvrdila, že v uvedené době figurovala ve společnosti Xxxx a. s. jako statutární zástupkyně, výkonná ředitelka. Detaily tohoto obchodního případu však dojednával obchodní ředitel ing. M. K.. Svědkyně se do celé záležitosti zapojila až poté, co jejich firmě nebyla uhrazena částka za dílo a jednala také s obžalovaným M. K. o postoupení pohledávky, přičemž výsledkem jednání bylo sepsání memoranda. Později jí však obžalovaný sdělil, že firma, kterou zastupuje, nemá zájem dílo převzít z důvodu vad a nedostatků. Firma Xxxx a. s. nakonec v této věci podala trestní oznámení. K dotazu soudu svědkyně potvrdila, že podepsala za firmu Xxxx a. s. prvotní smlouvu o dílo, přičemž za druhou smluvní stranu ji podepsali obžalovaný D. E. a pan D.. Tato smlouva byla podepsána přibližně v srpnu nebo září roku 2010. O průběhu stavby však nemá svědkyně žádné informace, neboť to nespádalo do její náplně práce. Svědkyně také připustila, že k této smlouvě byly sepsány dodatky, jejichž obsahem byl zejména posun termínu dokončení díla v návaznosti na neposkytnutí součinnosti objednavatele, tedy v souvislosti s tím, že některé panely nebyly dodány. Úkolem firmy Xxxx a. s. totiž bylo především postavit konstrukce a namontovat panely, ale podrobnosti svědkyně nezná, neboť to řešili jiní pracovníci firmy. Svědkyně proto nepodepisovala ani v březnu 2011 předávací protokol. U hlavního líčení ing. K. Č. také vysvětlila, že firma Xxxx a. s. sice uzavřela smlouvu o dílo, ale najímala si na výrobu i na montáž další společnosti, takže v podstatě působila jako koordinátor těchto prací. Mezi subdodavatele firmy Xxxx a. s. patřila např. firma Xxxx s. r. o. Kdo vyráběl konstrukce, sama neví. K dotazu obhájkyne obžalovaného M. K. svědkyně uvedla, že smlouvy se subdodavatelem zřejmě podepisoval pan M. a při menším objemu zakázek také stavbyvedoucí P. B.. Svědkyně sama na staveništi nikdy osobně nebyla a informace získávala zprostředkovaně od spolupracovníků B. a K.. Fotodokumentaci o realizaci této zakázky sama neviděla, ale pořizování fotodokumentace v takových případech bývá obvyklé. Svědkyně potvrdila, že se tímto obchodním případem začala zabývat až v situaci, kdy jejich firma nedostala zaplacení. Finanční částku řádově do 1 mil. Kč jim poslala firma Xxxx a. s., ale nakonec, vzhledem k průběhu jednání, jim tuto částku vrátili. Pohledávku firmy Xxxx a. s. za firmou Xxxx a. s. chtěla získat firma Xxxx a. s., která dokonce měla být příjemcem finančních prostředků od banky, která měla stavbu financovat. Firma Xxxx a. s. měla tedy figurovat jako zákazník firmy Xxxx a. s. a subdodavatel firmy Xxxx a. s. Firma Xxxx a. s. chtěla tuto pohledávku koupit zhruba v létě 2011. Svědkyně připustila, že její kolega ing. K. zřejmě vedl za firmu Xxxx a. s. nějaká jednání o poskytnutí půjčky na dostavbu elektrárny s firmou Xxxx a. s., zejména s D. E., svědkyně však o tom bližší informace nemá a sama takové materiály ani nepředkládala na představenstvo k případnému schválení. Návrh půjčky, který firma Xxxx a. s. prostřednictvím ing. K. učinila, nebyl, podle názoru svědkyně, ze strany jejich firmy myšlen vážně, neboť o této půjčce neuvažovali. K dotazu obhajoby svědkyně také uvedla, že se nemůže v podrobnostech vyjádřit k případné reklamaci zákazníka, neboť takovou činnost neorganizovala a navíc dílo předali společnosti Xxxx a. s., když s firmou Xxxx a. s. neměli žádný obchodní vztah. Předávací protokol ze dne 17. 3. 2011 (č. l. 886), který byl svědkyni předložen k nahlédnutí, podle jejího názoru za objednatele, tedy firmu Xxxx a. s. podepsal D. E.. K záležitostem, které se týkaly komunikace firmy Xxxx a. s. a ERÚ, se svědkyně v podrobnostech vyjádřit nedokázala s vysvětlením, že si na jednotlivá podání nevzpomíná a navíc tyto záležitosti vyřizoval, jménem jejich firmy, ing. M. N.. Svědkyně pouze obdržela informaci o tom, že jednání nikam nevedou. Firma Xxxx a. s. podala také žalobu na firmu Xxxx a. s. a Xxxx a. s. o určení vlastnického práva k ocelovým konstrukcím, avšak podrobnosti vyřizovali právní zástupci jejich firmy a nakonec firma vzala žalobu zpět. V rámci trestního spisu, v němž firma Xxxx a. s., vystupovala jako poškozený, se svědkyně také seznámila s vyjádřením jednatele firmy Xxxx a. s., avšak u hlavního líčení v rámci své svědecké výpovědi opakovaně a jednoznačně vyloučila, že by se dopustila jednání, které by bylo možno vnímat jako nějaký nátlak nebo výhrůžky. V záležitosti týkající se postoupení pohledávky za společností Xxxx a. s. svědkyně jednala s obžalovaným M. K.. Ze strany společnosti Xxxx a. s. bylo dílo reklamováno a kromě toho k postoupení Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

pohledávky nakonec nedošlo. M. K. jí písemně sdělil, že firma, kterou zastupuje, nemůže dílo převzít. Všechny domnělé vady však firma Xxxx a. s. vyvracela svým znaleckým posudkem a takto uplatněné reklamační vady zamítala. Svědkyně sama osobně na staveništi elektrárny nikdy nebyla a nemůže se vyjádřit ani k tomu, zda zde byl veden nějaký stavební deník.

19. **Svědék ing. M. K.** u hlavního líčení dne 3. 6. 2016 uvedl, že pracoval jako hlavní obchodní manažer ve firmě Xxxx a. s. a přibližně v polovině roku 2010 byl osloven ing. R., zda by firma měla zájem o zakázku týkající se dodávky ocelových konstrukcí pro fotovoltaickou elektrárnu a následnou montáž panelů. Ing. R. byl jejich externím obchodním partnerem a v této věci, jak ostatně potvrdil i svědek J. P., vystupoval jako zprostředkovatel. Svědek ing. M. K. dále vysvětlil, že ve firmě Xxxx a. s. měli vlastní projekční oddělení, které se touto technickou stránkou zakázek zabývalo. Tento obchodní případ probíhal podle obvyklého schématu, kdy na základě poptávky vytvořili kalkulaci, poté firma Xxxx a. s. vystavila objednávku a nakonec došlo k podpisu smlouvy o dílo. Za firmu Xxxx a. s. smlouvu podepsala ing. Č.. Svědek sám následně stavbu sledoval spíše zpovzdálí, neboť měl na starosti obchodní a ekonomické záležitosti. Tuto konkrétní zakázku elektrárny v Xxxx měl na starosti jeho kolega P. B., jehož nadřízeným byl pan M.. Zpočátku stavba probíhala bez problémů, o čemž svědek získával informace na pravidelných týdenních poradách. U hlavního líčení svědek také potvrdil to, co ostatně vyplývalo z původní smlouvy, že jejich firma bude fakturovat provedené dílo až na závěr po jeho předání. Stavba měla trvat cca 2 měsíce a dílo mělo spočívat v dodávce ocelových konstrukcí a v montáži fotovoltaických panelů, které na stavbu dodal objednatel. Podle svého tvrzení byl svědek na stavbě několikrát, ale počítání konstrukcí nebo počítání osazených panelů skutečně nebyla jeho práce. Toto pravděpodobně počítal P. B., avšak svědek u toho nikdy přítomen nebyl. Dostával od P. B. pouze informaci o stavu zakázky. Svědek sám také uvedl, že se s kolegou B. scházeli nad projektovou dokumentací, na níž byl zachycen půdorys elektrárny a, jak sám předpokládá, byly tam průběžně barevně vyznačeny řady podpůrných konstrukcí, které byly namontovány a také ty, na kterých byly osazeny fotovoltaické panely. Zda u toho bylo vždy uvedeno datum, si osobně není jistý. Po představení situačního výkresu (č. l. 547) svědek potvrdil, že se jedná o plán, o kterém hovořil. Finální součet panelů činil 43% z této zakázky. Z předloženého situačního výkresu se dá zjistit, že k 7. 1. 2011 byl udělán součet FV panelů, které jsou vyznačeny dvěma barvami a svědek tedy předpokládá, že jsou to panely s různým výkonem, když podpůrné konstrukce jsou namontovány všechny. Stavební deník týkající se Xxxx svědek, podle svého tvrzení, viděl dvakrát, ale nijak ho nekontroloval. Zda, v něm bylo v jednotlivých záznamech uvedeno, kolik kusů panelů nebo konstrukcí bylo vždy namontováno, si osobně není jistý. Kromě toho se sám domnívá, že tak, jako to bylo standardní, i v tomto případě zadokumentovali průběh stavby fotodokumentací, a také si objednali letecký snímek. Kdy byl svědek na této stavbě naposledy, uvést nedokázal s tím, že na konci roku 2010 probíhala horečnatá jednání se subdodavateli a z toho usuzuje, že FV panely nebyly namontovány v plném rozsahu dle smlouvy o dílo. V jakém rozsahu však byly skutečně namontovány, určit nedokáže, stejně jako neví, zda byla elektrárna k poslednímu dni roku 2010 v provozuschopném stavu, což vysvětlil tím, že tomu nerozumí. K dotazu soudu svědek potvrdil, že firma Xxxx a. s. měla subdodavatele, kterým byla firma Xxxx, příp. jiné firmy, které vyjmenovat nedokázal. Sám osobně nikdy neviděl, jak jejich subdodavatelé osazují panely na konstrukce a nedokáže tedy poznat, zda konkrétní panel namontovali subdodavatelé jejich firmy nebo někdo jiný. Revize bezpečnosti elektrárny, které měly být zpracovány na konci roku 2010, ho vůbec nezajímaly. Obdobně svědek neví, zda elektrárna získala už 3. 12. 2010 licenci na 3,3 MW výkonu. Získal pouze informaci o tom, že se nějaké FV panely demontovaly a daly se na tuto elektrárnu, ale co to bylo konkrétně za panely, neví a stejně tak nikdy fyzicky neviděl panely o kapacitě 4,4 MW, které měly být podle tvrzení obžalovaného M. K. v elektrárně po celou dobu k dispozici. Pokud by tomu tak bylo, pak by svědek, podle svého tvrzení, inicioval, aby se všechny panely namontovaly. Tato zakázka byla pro jejich firmu v objemu cca 26 mil. Kč bez DPH, avšak cena za toto dílo jim uhrazena nebyla. Na předání díla existují předávací protokoly, Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

na základě nichž byly vystaveny faktury a dílo je předáno bez vad a nedodělků. Svědek trval na tom, že předávací protokoly vždy podepisoval zcela vážně, avšak, zda takto činil zástupce firmy Xxxx a. s., potvrdit nedokázal. V závěru své výpovědi se ing. M. K. vyjádřil také k jednání o případné půjčce ze strany firmy Xxxx a. s. firmě Xxxx a. s. na dostavbu 4. bloku elektrárny. Uvedl, že jednání se zřejmě vedla, ale nikdy taková smlouva o půjčce podepsána nebyla. Neuhrazenou pohledávku ze strany firmy Xxxx a. s. se pokoušeli řešit smírně a nakonec bylo podáno trestní oznámení. Svědek vyloučil, že by byl někdy přítomen na schůzce se zástupci firmy Xxxx a. s. a Xxxx a. s., kde by se řešilo uhrazení této pohledávky. Ostatně mu ani není známo, že by taková schůzka proběhla. Stejně tak mu není známo, že by se ing. Č. domáhala úhrady této pohledávky pod pohrůžkou, že jinak připraví Xxxx a. s. o licenci. K situačnímu výkresu Xxxx, který byl svědkovi předložen u hlavního líčení, ing. M. K. ještě upřesnil, že tento výkres vznikl někdy v průběhu tvorby smlouvy o dílo, čili přibližně v srpnu a září roku 2010. Informace do výkresu zanesené vznikly při tvorbě dodatků č. 1 a č. 2 k této smlouvě, neboť začali tušit problémy s dodávkou FV panelů. Zda však na tomto situačním výkresu k datu sepisu dodatků č. 1 a č. 2 již byly růžové a zelené záznamy, svědek nedokázal potvrdit. Vzápětí uvedl, že malůvky do výkresu vznikaly na přelomu roku 2010 a 2011. Na obou dodatcích č. 1 a č. 2 (č. l. 862-869) označil svědek svůj podpis, avšak nedokázal vysvětlit, proč nejsou objednatelům podepsány i harmonogramy prací. K dotazu z 15. 11. 2010 (č. l. 874) v jehož příloze je uvedeno, že téhož dne proběhla dodávka FV panelů 50% a měla být zahájena jejich montáž, ing. M. K. u hlavního líčení uvedl, že se v té době zřejmě uvažovalo o tom, že dodávka proběhne a pravděpodobně je to zapsáno ve stavebním deníku, jestli dodávka byla. K dodatku č. 2 z 28. 12. 2010 (č. l. 878), v němž je opět uvedeno, že 15. 11. 2010 proběhla dodávka FV panelů 50% a byla zahájena montáž, svědek potvrdil, že je to zde skutečně tak napsáno, avšak nedokáže se vyjádřit k tomu, zda tyto zápisy korespondují se zápisy ve stavebním deníku. Podle jeho názoru však každopádně k 7. 1. 2011 na stavbě nebylo ani 50% panelů, což sám ví z toho výkresu, který označil jako plachtu, podle níž bylo k 7. 1. 2011 sečteno 43%. Údaje na tomto situačním výkresu vychází ze snahy zmapovat aktuální stav celé zakázky, řešit přísun peněz do jejich společnosti, což bylo předmětem schůzky vedoucího projektu, svědka a jeho nadřízeného. Pokud 16. 5. 2013 ve svém přípisu zaslaném na policii svědek uvedl konkrétní data a počty, pak vycházel z konzultace, kterou měl s kolegou P. B.. V závěru výpovědi svědek potvrdil, že na stavbě osobně učinil návštěvy v řádu jednotek a pokud tam byl v roce 2010, pak si nevzpomíná, jestli to bylo na konci roku 2010. V roce 2011 tam byl určitě a zakreslený stav se mu zdál, že je stavem skutečným. Pokud v přípravném řízení (č. l. 75) svědek uvedl, že v průběhu výstavby byl na stavbě pouze jednou, pak tento zdánlivý rozpor u hlavního líčení vysvětlil tím, že i jedna návštěva je v řádu jednotek. Jaké však bylo počasí, když stavbu osobně navštívil, uvést nedokázal. Na stavbě však viděl namontované podpůrné ocelové konstrukce, zčásti namontované FV panely, avšak v jakém rozsahu, to nedokáže říct, neboť je fyzicky nepočítal. K dotazu obhajoby svědek také uvedl, že kdy začala Xxxx dodávat proud do sítě neví, neboť je to nezajímalo. Sám pouze učinil první dotaz na ERÚ, jakým způsobem se získává licence na provoz Xxxx, tedy zejména zda je to obvyklá praxe, aby zkoumali vlastnické právo, neboť, podle jejich názoru, firma nebyla vlastníkem ocelových konstrukcí. V závěru své výpovědi, k dotazu obžalovaného M. K., svědek ing. M. K. opětovně uvedl, že závěr o nainstalovaném počtu 40% panelů pochází z toho, co se dopočítali na základě dokumentace, tedy situačního výkresu. Informace tam zanesené, jako zelené a červené poznámky, pochází od P. B. na základě jeho kontroly na místě a na základě zřejmě kontroly subdodavatele jejich firmy, který panely montoval. Nikdo ze strany subdodavatele však na této schůzce nebyl.

20. Dalším zástupcem firmy Xxxx a. s., který byl u hlavního líčení vyslechnut v procesním postavení svědka, byl stavbyvedoucí **P. B.**. V rámci své výpovědi u hlavního líčení dne 3. 6. 2016 svědek vypovídal shodně jako v přípravném řízení (č. l. 82 a násl.), když uvedl, že úkolem jejich firmy bylo dodávat na stavbu elektrárny v Xxxx ocelové konstrukce včetně montáže a montovat na ně Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

fotovoltaické panely. Pro jejich firmu Xxxx a. s. ovšem pracovali další subdodavatelé, s nimiž měla firma podepsány smlouvy vždy o provedení určité části díla. Svědkovým nadřízeným, který jej pověřil výkon práce stavbyvedoucího, byl ing. V. M. P. B. dále uvedl, že firma Xxxx a. s. primárně zpracovala projektové dokumentaci, svědek na základě ní na začátku stavby dostal výrobní dokumentaci, kterou zadal do výroby a poté jako stavbyvedoucí dozoroval stavbu. Výrobu nosné ocelové konstrukce nerealizovali sami, ale prostřednictvím subdodavatele firmy Xxxx s. r. o. z Xxxx. Fotovoltaické panely jim dodával vlastně objednatel této zakázky firma Xxxx a. s., která si je obstarala sama. Firma Xxxx a. s. tedy montáž nedělala sama, ale pracovali pro ni zaměstnanci firmy Xxxx s. r. o. Podle svého tvrzení byl svědek na stavbě minimálně obden a o průběhu stavby psal záznamy do stavebního deníku, který vedl jen on sám. Pokud některý den, např. na stavbě nebyl, zapisoval tam potřebné záznamy následující den. Stavební deník vozil buď s sebou v autě, nebo jej nechával ve skladové boudě na stavbě. V průběhu této stavby sice vznikly problémy, avšak svědek nedokázal přesně specifikovat, v čem konkrétní problémy spočívaly (str. 4). Podle jeho tvrzení však na stavbě elektrárny v Xxxx byly na konci roku 2010 asi osazené veškeré konstrukce a panely byly namontovány asi na polovinu. Kdo případně odmontovával zbylé panely, svědek sám nevěděl, stejně jako nedokázal uvést konkrétní počet panelů, který byl na konstrukcích osazen na konci roku 2010. Podle jeho odhadu to byla asi tak polovina. Jestli se to dá zjistit v nějakých záznamech, svědek sám neví, neboť do stavebního deníku konkrétní čísla asi neuváděl. Psal tam pouze, že byla provedena montáž fotovoltaických panelů asi bez uvedení čísla. P. B. dále uvedl, že když kontroloval stavbu, byť to bylo obden, tak ji prošel a zaznamenal do výkresu, kolik konstrukcí se namontovalo. Výkres sloužil pro jeho přehled, a proto tam datum nezapisoval. Konkrétní čísla o tom, kolik panelů se denně namontovalo, může mít ve stavebním deníku jejich subdodavatel, tj. firma Xxxx s. r. o., která si vedla vlastní stavební deník vůči firmě Xxxx a. s. P. B. také potvrdil, že v průběhu realizace stavby s ním za firmu Xxxx a. s. jednal technický dozor investora, kterým byl pan S.. Dále jednal, a to zejména na počátku, s D. E. a průběžně ještě s panem T. a panem B.. Panu B. se předávaly doklady od stavby, např. certifikáty k materiálům, prohlášení o shodě výrobků ocelové konstrukce apod. K dotazu soudu svědek potvrdil, že z fotodokumentace, ani na místě samém, nemůže laik na první pohled poznat rozdíl mezi panely z hlediska jejich výkonu nebo z hlediska jejich velikosti. Jestli jsou ovšem na pohled typově stejné panely s různým výkonem, sám neví, připustil však, že je to možné. Sám se domnívá, že na stavbě pracovali ještě mezi vánoci a silvestrem roku 2010, ovšem on sám tam nebyl, proto neví, co se tam přesně dělalo. Byli tam zástupci firmy Xxxx s. r. o., kteří domontovali panely, které ještě byly pro účely montáže na stavbě dodané. Na počátku ledna 2011 svědek osobně na stavbě nebyl. Zda pan M. z firmy Xxxx s. r. o. vedl stavební deník nebo montážní deník, to svědek přesně neví, domnívá se ovšem, že jim K. M. předával průpisy z tohoto montážního deníku. Tyto průpisy však nebyly podkladem pro fakturaci jejich subdodavatele, tj. firmy Xxxx s. r. o., neboť se fakturovalo podle soupisu prací. Svědek sám, i když vedl stavební deník, investorovi stavby žádné průpisy ze stavebního deníku nedával, protože on je, údajně, nevyžadoval. K dotazu státního zástupce setrval svědek na tom, že stavební deník obsahoval pravdivé údaje, neboť do něho zapisoval to, co se udělalo. Sám se tedy domnívá, že tento deník je v souladu se stavebním deníkem firmy Xxxx. Jestli však byly na konci roku 2010 v nějakém větším množství na konstrukce namontovány nesprávné panely, které by se musely sundávat, svědek nevěděl s vysvětlením, že koncem roku 2010 na stavbě nebyl. Sám nemá také informace o žádném škodním protokolu. Připustil však, že na konstrukce montovali panely, které byly rozměrově odlišné. V další části výpovědi byly svědkovi P. B. předestřeny jedny z nejpodstatnějších listinných důkazů, které byly v průběhu přípravného řízení opatřeny, a to stavební deníky založené ve svazku IX. trestního spisu. Ke stavebnímu deníku označenému jako Xxxx bez bližší úvodní specifikace firmy, která jej vytvořila (č. l. 3256-3326), P. B. uvedl, že to není stavební deník, který by vedl on sám a také tento stavební deník nezná. V této souvislosti si nalézací soud dovoluje podotknout, že, podle protokolu o vydání věci (č. l. 3255), se jedná o originál stavebního a montážního deníku, který orgánům činným v přípravném řízení 12.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

11. 2013 vydal P. F.. Záznamy jsou zde učiněné v době od 11. 10. 2010 (č. l. 3268) až do dne 19. 5. 2011 (č. l. 3315). K dalšímu stavebnímu deníku (č. l. 3328-3389) P. B. uvedl, že se jedná o stavební deník firmy Xxxx s. r. o. Svědkovo tvrzení, byť stavební deník takto označen není, je v souladu s údaji uvedenými v protokole o vydání věci (č. l. 3327), z něhož bylo zjištěno, že předmětný stavební deník dobrovolně vydal K. M. a jedná se o stavební deník firmy Xxxx s. r. o. v originále, který čítá 62 listů. I tento stavební deník bude v další části rozveden, jako listinný důkaz, přesto však nalézací soud upozorňuje na to, že záznamy ve stavebním deníku jsou vedeny od 17. 11. 2010 (č. l. 3337) až do dne 6. 1. 2011 (č. l. 3351). Podle výpovědi svědka P. B. se jedná buď o první nebo o druhý deník, který tato firma vedla, neboť začíná až listopadovým datem. Sám si záznamy ve stavebním deníku přečetl a podepsal, když se záznamem souhlasil. Záznamy ve stavebním deníku, ani v tomto případě, nebyly podkladem pro fakturaci, neboť fakturace se pořizovala na základě soupisu prací. V tomto stavebním – montážním deníku je pouze poznámka, např. že montáž byla OK, ale není tam napsané odkud, kam a co se montovalo. Třetí stavební deník (č. l. 3392-3517) P. B. označil jako ten stavební deník, který vedl on sám. Také na úvodní straně stavebního deníku je uvedeno, že se jedná o stavbu Xxxx, zakázku č. 20100161. Podle protokolu o vydání věci (č. l. 3391) tento stavební deník vydal policejním orgánům svědek ing. M. K. 4. 12. 2013 a záznamy jsou zde uvedeny od 30. 8. 2010 (č. l. 3400) až do 6. 1. 2011 (č. l. 3462). Svědek P. B. však po nahlédnutí na č. l. 3429 uvedl, že v záznamu není jeho podpis. K záznamu ze dne 5. 11. 2010, tj. k době, kdy mělo dojít k rozhodování stavebního úřadu, je ve stavebním deníku uveden počet 200 ks FV panelů, které se montovaly a svědek potvrdil, že ty kusy tam sám napsal, jsou tam jiné dodané rozměry, které předělávali, jak je uvedeno na č. l. 3438. V záznamu ze dne 19. 11. 2010 (č. l. 3441) je uvedeno, že montáž panelů probíhala a pokud to tam sám napsal, tak montáž panelů probíhala. Rovněž k záznamu, který se týkal dne 21. 11. 2010 (č. l. 3444) svědek uvedl, že pokud je tam něco napsané, např. předělávání rastrů, montáž FV panel, tak to odpovídá skutečnosti. V záznamech ze dne 4. a 5. 1. 2011 (č. l. 3459) je napsáno, že se provádí montáž FV panelů. Na téže straně je dopsáno, že 6. 1. 2011 se provádí domontování FV panelů, což svědek vysvětlil tím, že nebyly dodány panely objednatelem, a proto dostal příkaz, že mají skončit. V souvislosti s tímto stavebním deníkem se pak na výzvu obhajoby vyjádřil P. B. i k emailu ze dne 24. 7. 2013, který zaslal na ERÚ ing. M. V.. Potvrdil, že se jedná o jeho email a údaje, které tam zapsal, opsal buď ze stavebního deníku nebo je hledal někde ve svých záznamech a nějak se k nim dopracoval. Na výzvu soudu, aby uvedl zdroj těchto informací, svědek u hlavního líčení uvedl, že zdrojem byl asi stavební deník, asi nějaký výkres, kde si dělal poznámky pro sebe. Po opětovném nahlédnutí do stavebního deníku, do něhož zapisoval, podle svého tvrzení, pouze on sám (tj. č. l. 3392 a násl.), svědek uvedl, že k údajům v emailu došel asi tak, že si prošel stavební deník a podle toho, co tam bylo zapsáno, tak to nějak odvodil. Např. na č. l. 3429 je výše zmíněný zápis z 5. 11. 2010, kde je napsáno 200 ks, což se, podle jeho tvrzení, v emailu promítlo tak, že k datu 12. 11. 2010 je namontováno 201 ks, jak sdělil ERÚ. Ke druhé cifře, která je v emailu uvedena a která se týká dne 15. 11. 2010, z deníku nedošel, protože v něm v průběhu hlavního líčení žádný takový záznam nevidí. Svědek tvrdil, že k těmto údajům došel z jiné informace, možná z kopií stavebního deníku Xxxx, který ovšem zřejmě není k dispozici, neboť ten, který mu byl u hlavního líčení předestřen, jako stavební deník firmy Xxxx (č. l. 3328) začíná až dnem 17. 11. 2010. **Stavební deník** na č. l. 3256, k němuž se vyjadřoval v průběhu své výpovědi, tedy není ani ten, který by on sám vyhotovoval jménem firmy Xxxx a. s. a není veden jménem jejich subdodavatele, tj. firmy Xxxx s. r. o. Opakovaně však na výzvu soudu svědek uvedl, že informace, které jsou v tomto emailovém dopise ze dne 24. 7. 2013 zjistil buď ze svého stavebního deníku nebo jsou to informace z jeho záznamů, příp. z osobních poznámek. V reakci na tuto část výpovědi byl svědkovi předložen další stěžejní listinný důkaz, a to tzv. **situační výkres** (č. l. 4090) nebo-li plánec Xxxx. Svědek potvrdil, že je to ten zmíněný situační výkres, který měl v průběhu stavby k dispozici, byť je mu předložen ve zmenšené podobě. Do toho výkresu montážní sestavy si údaje zaznamenával a kromě toho jiné poznámky zřejmě neexistovaly, než jeho papírky, které ovšem vyhodil, když to bylo splněné. Sám tedy neví, jestli je Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

na situačním výkresu zapsáno nějaké datum, kdy tam záznam provedl. K obdobnému situačnímu výkresu (č. l. 547) svědek potvrdil, že jej vyhotovil projektant v jejich firmě a on sám si do toho situačního výkresu psal poznámky. Barvy, které jsou do situačního výkresu zaznamenány, znamenají asi odkaz na údaje ze štítků o fotovoltaických panelech, což nazval 230 a 203. Zeleným zvýrazňovačem označil panely o kapacitě 230 a růžovým zvýrazňovačem panely o kapacitě 203, a to proto, aby věděl, kde předělávali jiné rozměry. Předělané jsou tedy ty růžové. Pokud část panelů v situačním výkresu není označena žádným zvýrazňovačem, jsou to ty, které ještě nemontovali. Svědek si do výkresu zaznačoval pouze jejich montáž, a proto neví, jestli v době, když ze stavby odešli, nebyly ostatní panely namontované. K tomuto situačnímu výkresu svědek dále uvedl, že pokud stanovil počet namontovaných panelů 3.415 k datu 24. 11. 2010, pak k tomu došel propočtem, že jeden obdélník je jeden panel 4krát nějaký počet. Jednoznačně však připustil, že z tohoto plánu se nepozná stav k datu 24. 11. 2010. Sám plán vyhotovil asi 7. 1. 2011, což zjišťuje z rukou dopsaného textu. K dotazu soudu pak svědek uvedl, že si nevybavuje přesně, jestli na přelomu roku 2010 a 2011 skutečně zadní část elektrárny nebyla osazena. Také neví, jestli uprostřed osazené části byly namontované panely, které tam oni nemontovali. Sám označoval pouze to, co fyzicky dělala firma Xxxx a. s. K dotazu obhajoby svědek připustil, že neví, jestli po skončení prací jejich firmou tam montoval panely někdo jiný, souběžně s nimi je však jiná firma nemontovala. Pokud do zmíněného emailu adresovaného ERÚ ze dne 24. 7. 2013 stanovil konkrétní počty panelů, pak připustil, že pokud použil tento situační výkres, tak jenom násobil. Konkrétní data záznamů do situačního výkresu však v tomto výkresu uvedena nejsou, a proto nelze stanovit, že k 24. 11. 2010 bylo namontováno 3.415 panelů. Data určil ze stavebního deníku možná firmy Xxxx s. r. o., ale jak sám potvrdil, ten nebyl nalezen. V reakci na tuto odpověď byl svědkovi opět předložen stavební deník firmy Xxxx s. r. o. (č. l. 3328 a násl.), zejména pak záznamy na č. l. 3341 a svědek opětovně uvedl to, co je z tohoto listinného důkazu zřetelné, že deník začíná až záznamy ze dne 17. 11. 2010. K datu 24. 11. 2010 počet kusů panelů uveden není, a proto sám neví, z čeho tyto počty stanovil. K dotazu obhájce obžalovaného D. E. svědek jednak uvedl, že mu není nic známo o eventuálních pohrůžkách ing. Č. před zástupci společnosti Xxxx a. s. stran toho, že se postará o odebrání licence společnosti Xxxx. Vedle toho potvrdil, že kontrolní dny na stavbě moc neprobíhaly, příp. nebyl stanoven jejich pravidelný termín, a když probíhaly, tak se stavební deník nepodepsal. Technickým dozorem ze strany objednatele byl pan S., ale ten svědkovi stavební deník nepodepisoval. Fotodokumentaci o průběhu stavby sice průběžně pořizoval, a to vždy když byla větší část namontována v září, říjnu a listopadu 2010. Zda fotodokumentaci pořídil v prosinci, si sám není jist. Nenapadlo jej také, že by měl fotodokumentaci pořídít dne 6. 1. 2011. K počtu panelů uvedených v emailu ERÚ nebo ve výkresu, svědek opětovně uvedl, že konkrétní počty panelů spočítal podle výkresu, když byl na stavbě, tak je asi spočítal, ale současně připustil, že každý panel neviděl. Co je panel o kapacitě 203 a 230, svědek, podle svého tvrzení, poznal podle rozměru a tvaru toho panelu, ale současně připustil, že se nevyzná v rozměrech panelů všech možných wattů. Štítek u každého panelu neviděl, ale když si opsal údaje ze štítku, tak se podíval, kam až sahají panely stejných rozměrů. Sám se domnívá, že tento propočet nedělal v průběhu provádění stavby, ale možná jej dělal, až když subdodavatel chtěl fakturovat nějakou část. Konkrétní počty namontovaných panelů, příp. jejich wattů, do stavebního deníku svědek neuváděl údajně proto, že jej zajímaly počty kusů namontovaných. V deníku je má uvedené občas k nějakému datu, ale podrobnosti už neví. K opakovaným dotazům ze strany obhajoby trval svědek na tom, že stavební deník uchovával po celou dobu stavby u sebe v autě nebo na stavbě ve stavební boudě a zápisy tam dělal buď ten den, kterého se zápis týkal, příp. o den až dva později, pokud v tyto dny na stavbě nebyl a v takovém případě jako podklad použil deník svého subdodavatele. Skutečnost, že tento stavební deník je v takovém perfektním čistém a neporušeném stavu, vysvětlil P. B. tím, že byl buď uložen v zásuvce nebo v autě a nebyl v prachu a na stavbě. Zápis do toho stavebního deníku byla vždy otázka cca 5 minut, šlo prakticky o vypsání textu. Do stavebního deníku ovšem wattů panelů nezapisoval, a pokud tyto údaje uvedl do výkresu elektrárny, vycházel ze štítku, který byl na zadní

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

straně panelu. Přesně už však neví, jak tento štítek vypadá, zejména jestli byl lepený nebo kovový. Každý panel ovšem osobně svědek nekontroval, neboť, jak opakovaně uvedl, zkontroloval vždy první a podle toho, zejména podle rastru, poznal, zda jsou další panely stejných rozměrů. V každé řadě totiž byly stejné panely. První návozy těchto panelů začaly na konci října 2010 a práce probíhaly podle harmonogramu, který je přílohou smlouvy. K předložené fotodokumentaci, zachycující stav k 29. 11. 2010 svědek uvedl, že ji nepořizoval, a proto nemůže potvrdit, jestli takto elektrárna vypadala. Pokud jsou na fotografiích zachyceny dne 15. 12. 2010 palety s FV moduly v krabicích, pak svědek neví, jestli toho dne probíhaly nějaké další montáže FV panelů a v tomto směru odkázal na stavební deník. Opakovaně pak po předstření stavebního deníku firmy Xxxx a. s. (č. l. 3459) svědek uvedl, že z poznámky o montování panelů nelze dovodit počet kusů. Nepozná ani, ve které řadě se panely montovaly. Lze pouze určit, že 4. 1. 2011 se montovalo někde vzadu na konci vlevo a vždy to záleží od směru pohledu. Vyhláška č. 499/2006 Sb. o dokumentaci staveb, resp. její příloha č. 9 o náležitostech a způsobu vedení stavebního deníku sice svědkovi něco říká, ale stavební deníky vyplňoval tak, jak na stavbách zvykem. V závěru své výpovědi svědek P. B. trval na tom, že stavební deník firmy Xxxx a. s., který mu byl předložen, je stejný, který on vedl a nikdo tento deník nepřepisoval. Zápisy za dny, kdy nebyl na stavbě přítomen, opisoval ze stavebního deníku firmy Xxxx s. r. o. nebo ze stavebního deníku dalšího subdodavatele firmy Xxxx. Nedokáže však odlišit, které zápisy jsou originální, tedy pořízené jím samotným o situaci, kterou viděl nebo zažil a které zápisy jsou ty, které opisoval z jiných stavebních deníků. Stejně tak nedokázal svědek vysvětlit, proč neuváděl v zápisech jména a příjmení pracovníků přítomných na stavbě. Po opakovaném předstření stavebního deníku firmy Xxxx a. s. a zejména k záznamům ze dne 28. až 30. 12. 2010 svědek uvedl, že to opisoval z podkladů stavebního deníku firmy Xxxx s. r. o., tedy ze stavebního deníku jejich subdodavatele, a to včetně počasí, počtu hodin a zaměstnanců. V závěru výpovědi pak svědek opětovně uvedl, že záznamy v situačním plánu, který vyhotovil 6. nebo 7. 1. 2011 si dělal jako poznámky, tedy vlastní záznamy, které však nejsou od nikoho potvrzené, ani od jejich objednatele. Pokud kontrolovali soupis prací ve vztahu Xxxx a. s. a její subdodavatel firma Xxxx s. r. o., probíhalo to tak, že se svědek sešel s K. M., zástupcem firmy Xxxx s. r. o., který mu předložil návrh soupisu, a to odkontrolovali. Přesné podrobnosti si však s odstupem času nevybavuje. Pokud v soupisu těchto prací není uveden počet montovaných panelů, svědek nedokáže uvést, jak byla postavena smlouva, a proč tato konkrétní čísla zde nejsou uvedena, neumí vysvětlit. K záznamu ve stavebním deníku firmy Xxxx a. s. ze dne 4. 11. 2010 svědek uvedl, že datum je přepsané proto, že si dodatečně uvědomil, že ve středu se na stavbě nic nedělalo. 3. 11. 2010 tedy nebyla na stavbě prováděna žádná činnost. Je sice možné, že na té stavbě 3. 11. 2010 byl, ale protože se zde nic nedělalo, žádný zápis neprováděl. K opakovanému dotazu soudu (str. 22) k zápisu v tomto stavebním deníku, který se týkal 12. 11. 2010 a řad označených „LNMP“, svědek pouze potvrdil, že jsou to vícepráce, které se montovaly v těchto řadách, kde se předělávaly rastry, ale ze stavebního deníku se to nepozná. V závěru své výpovědi se svědek vyjadřoval ke vzájemně si nekorrespondujícím údajům ve stavebním deníku firmy Xxxx a. s. (č. l. 3462) a Xxxx s. r. o. (č. l. 3351), které se týkají zejména období 5. – 7. 1. 2011 (str. 23 výpovědi svědka). Rovněž svědek uvedl, že pokud má ve stavebním deníku data 17. až 19. 11. 2010, což měli kontrolovat až 17. 12. 2010 (č. l. 3337), bylo to proto, že si převzal list z deníku, a to první nebo druhou kopii, kontroloval to 17. 12. 2010 tak, že si to vytrhával. Jednotlivé stránky vytrhával, aby byly uloženy v jejich firmě v materiálech k zakázce v archivu. Obdobným způsobem si údajně vytrhával z deníku Xxxx s. r. o. listy v období do 17. 11. 2010, tedy v té části stavebního deníku, který aktuálně není k dispozici, neboť se údajně ztratil. Předávací protokoly z 12. a 25. 11. 2010 podepsal společně s D. E., tyto předávací protokoly vyhotovil, dal je ing. M. K., který zajišťoval podpis právě obžalovaného D. E. na jejich jednání. Ing. M. K. však od svědka nevyžadoval stavební deník a svědek si ho proto nenechal od objednatele podepsat. Jaký právní vztah měla firma Xxxx s. r. o. se svými zaměstnanci, resp. pracovníky, kteří pro ni vykonávali práci na této stavbě na základě živnostenského listu, svědek v podrobnostech neví. Fakturu a objednávku (č. l. Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

3528, 3529) svědek nezná, proto se k ní vyjádřit nedokázal. V závěru výsledku svědka u hlavního líčení mu byly předloženy listinné důkazy (č. l. 518-540), z nichž je na první pohled patrné pouze to, že se jedná o zápisy ze stavebního deníku firmy Xxxx s. r. o. (pozn. soudu tato skutečnost vyplývá i z úředního záznamu o vysvětlení, které podal K. M. č. l. 517). P. B. u hlavního líčení potvrdil, zápisy nejsou jeho, ale vpravo dole na každé straně jsou jeho podpisy. K zápisům ze dne 3. a 4. 11. 2010 (č. l. 529) svědek potvrdil, že z nich nelze zjistit, žádný údaj o počtu 200 ks panelů. V reakci na to tvrdil, že pokud takový údaj zanesl do svého stavebního deníku, spočítal to fyzicky na místě. Nevzpomene si však, zda to počítal v těchto dnech. Ve stavebním deníku firmy Xxxx s. r. o., který mu byl takto předestřen, žádné údaje o počtech panelů nejsou. Svědek však trval na tom, že ke dni 4. 11. 2010 tam bylo namontovaných panelů jen 200, i když připustil, zejména na podkladě fotografií, které mu byly předloženy, že nenamontovaných panelů mohlo být na stavbě elektrárny více.

21. Na výpověď svědka P. B. logicky navazuje výpověď **svědka K. M.**, který byl osobně vyslechnut u hlavního líčení dne 10. 5. 2017 a potvrdil, že jeho firma Xxxx s. r. o. na stavbě této elektrárny prováděla subdodávku pro firmu Xxxx a. s. Svědek sám je výlučným majitelem a jediným jednatelem společnosti Xxxx s. r. o. a v minulosti s firmou Xxxx a. s. spolupracoval na jiných zakázkách, které se týkaly např. montáže ocelových konstrukcí nebo opláštění. Tuto konkrétní stavbu prováděli na základě smlouvy o dílo, kterou svědek za svoji firmu podepsal. Předmětem jejich dodávky byly jenom práce, neboť panely zřejmě dodával investor. S odstupem času si svědek nedokázal vybavit odkdy, do kdy na stavbě pracovali, ovšem sám byl na stavbě cca 95 % času, kdy jeho firma práce prováděla. Pro jeho firmu byla obchodním partnerem firma Xxxx a. s., kterou zastupoval P. B. Technický dozor za investora vykonával pan S.. Svědek vysvětlil, že na stavbě fotovoltaické elektrárny byly již natlučeny ocelové piloty, což však pro firmu Xxxx a. s. dělala jiná firma, než jeho formou subdodávky. Firma Xxxx tedy na tato železa, která tzv. trčela ze země, montovala nadzemní ocelovou konstrukci. Kdo však ocelové konstrukce vyráběl, svědek uvést nedokázal s vysvětlením, že to byla záležitost firmy Xxxx a. s. Když jejich firma ze stavby odešla, pak, podle jeho informací, panely dělal ještě někdo jiný. Podstatou výpovědi svědka, jak ostatně vyplývá i z výpovědi svědka P. B., byly údaje zanesené ve stavebním deníku firmy Xxxx s. r. o., který svědek sám vedl. U hlavního líčení K. M. uvedl, že si vedl svůj vlastní stavební deník, ale stavební deník vedl také P. B. z firmy Xxxx a. s. S odstupem času si vybavuje, že asi 90% ocelových konstrukcí namontovala jeho firma na ploše louky, kde se elektrárna stavěla. Panelů tam nakladli asi 1/4 zbytek zřejmě dodělával někdo jiný. Která to byla firma, s odstupem času neví. K dotazu soudu svědek potvrdil, že stavební deník, který vedl, buď vozil s sebou anebo ho nechával na stavbě v buňce. Proč zavedl nový stavební deník, event. ve kterém období, zřejmě na přelomu roku, již s odstupem času vysvětlit nedokázal. Zástupce jeho obchodního partnera, tj. P. B., mu provedené práce ve stavebním deníku neodsouhlasoval, ale podkladem pro fakturaci ze strany svědka K. M., byl soupis provedených prací. K. M. vysvětlil, že práce probíhaly tak, kdy se nejdříve udělala předmontáž ocelové konstrukce a teprve poté se osazovaly FV panely, avšak sám vůbec netuší, kolik toho mohli udělat za den. Všechno bylo zaznamenáno ve stavebním deníku, kam se zapisovalo každý den. Svědek sám však nepsal množství toho, co se udělalo, avšak konkrétní údaje by měly být uvedeny v soupisu provedených prací. V rozporu s prvotní částí výpovědi, kdy svědek sám uvedl, že zřídil nový stavební deník asi na přelomu roku, v následující části uvedl, že si není vědom toho, že by měl dva stavební deníky, avšak bezprostředně poté připustil, že je možné, že třeba jeden stavební deník nechal doma, musel údaje psát, a proto založil nový stavební deník. V průběhu výsledku byly svědkovi předloženy listinné důkazy, zejména stavební deníky k podrobnému vyjádření. Stran stavebního deníku (č. l. 3327) svědek potvrdil, že je to jeho písmo a zápisy uvedené odpovídaly realitě. Data by měla odpovídat skutečnosti, protože v lednu ze stavby odcházeli, byli zde do 6. 1. 2011. Pokud v přípravném řízení svědek uvedl, že vedl dva stavební deníky proto, že jeden nechal doma, pak se domnívá, že policejním orgánům předložil oba stavební deníky. Ke stavebnímu deníku firmy

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

Xxxx a. s. (č. l. 3292) svědek uvedl, že takový deník asi zahlédl, ale sám si v něm nelistoval, neboť na to nemá právo. Zápisy, které do stavebního deníku prováděl, byly, podle jeho názoru, pravdivé. K dotazu obhajoby (str. 16) svědek připustil, že údaje zapsané ve stavebním deníku nedělal každý den, ale je možné, že je dopisoval zpětně. Všechny zápisy jsou však originální, znamená to tedy, že je vyhotovil podle aktuálních podmínek v místě stavby. V souladu se svými povinnostmi, poskytl také kopie ze svého stavebního deníku P. B. z firmy Xxxx a. s., a to obvykle po týdně, nikoliv každý den. Svědek rozhodně vyloučil, že by zápisy do stavebního deníku dělal s nějakým významným zpožděním např. v řádu měsíců nebo let. Záznam ve stavebním deníku ze dne 14. 10. 2010 (č. l. 518, resp. 525) je, podle tvrzení svědka, jeho vlastní záznam. Pokud je tam napsaný rok 2009, pak je to pouze písařský omyl svědka. Na žádost obhajoby byly svědkovi předloženy k porovnání záznamy z jeho stavebních deníků (č. l. 518, 3336 a násled.) i stavebního deníku firmy Xxxx a. s. (č. l. 3392), a to zejména k datům 13., 14., 20., 21. 11. 2010, 24., 25. 9. 2010 i 16. 10. 2010. Svědek tedy potvrdil, že záznamy ve stavebních denících obou firem jsou identické, což je ostatně patrné z těchto listinných důkazů. Předmětné porovnání svědek provedl v reakci na svoje stanovisko o tom, že mu není známo, že by P. B. opisoval údaje do svého stavebního deníku firmy Xxxx a. s. z údajů, které měl ve stavebním deníku sám K. M.. Vedle toho se svědek vyjádřil i k záznamům ve stavebním deníku, který předložil P. F. (č. l. 3256) a záznamům ve svém stavebním deníku (č. l. 527), když oba záznamy se týkají dne 29. 10. 2010, avšak zaznamenaný teplotní rozdíl v obou údajích činí cca 15°, a to ve dvou odlišných stavebních denících. Tuto skutečnost svědek vysvětlil pouze tím, že některý z nich uvedl špatné údaje. V průběhu své výpovědi svědek K. M. také uvedl, že slyšel o údajné výměně většího množství panelů na této stavbě, ale jeho, resp. jeho firmu, v této souvislosti nikdo neoslovil, a proto netuší, jestli tyto práce neprovedla např. firma, která na stavbu přišla po nich. S odstupem času se domnívá, že část panelů nebyla k dispozici, příp. ocelových konstrukcí, a proto byly práce zastaveny. Pokud v přípravném řízení uvedl, že na stavbě byla osazena panely asi 1/4 zhotovených ocelových konstrukcí, bylo to zřejmě podle toho, jak viděl lán ocelové konstrukce, na níž, podle jeho odhadu, bylo tolik panelů namontováno. K jakému datu však 1/4 panelů byla osazena, to, podle svého vyjádření, netuší. Svědkovi předestřená smlouva o dílo (č. l. 510-515) je ta, kterou svědkova firma uzavřela s firmou Xxxx a. s. na práce Xxxx. Za provedené práce byla cena účtována mj. podle počtu namontovaných fotovoltaických panelů. Svědek potvrdil, že to bylo určité za kus, ovšem jaká to byla částka, sám již netuší. Fotovoltaické panely dělali chvíli, potom přišel někdo jiný. Počty fotovoltaických panelů, které namontovali oni sami, resp. jejich subdodavatelé, jsou uvedeny v soupisu provedených prací, který sloužil jako podklad pro fakturaci. Po předložení dalších listinných důkazů, svědek nedokázal v soupisu provedených prací tato konkrétní čísla o počtu namontovaných panelů zjistit. Potvrdil, že je zde uvedena poznámka pouze o montáži panelů, nikoliv o jejich ceně. Počty namontovaných FV panelů skutečně ve svém stavebním deníku neevidoval, neboť ví o tom, že to dělal pan B. z firmy Xxxx a. s. Pokud by to nebylo v soupise provedených prací, který asi musí existovat, pak by to jinak nefakturoval. Soupisy provedených prací dělali s P. B. z firmy Xxxx a. s. jednou za měsíc, a to tak že obvykle na konci směny stavbu prošli. V další části své výpovědi (str. 19) však svědek uvedl, že neví, jestli si P. B. evidoval, kolik se toho namontovalo k jakému datu, když svědek sám k tomu neměl důvod. P. B. kontroloval stavební deník svědka jednou za týden, kdy jej podepsal a svědek mu předal listy, které z tohoto stavebního deníku vytrhal. V reakci na toto stanovisko svědka, mu byly předloženy další listinné důkazy (č. l. 528), kdy je u jednotlivých pracovních turnusů 1. – 5. 11., 6. – 9. 11., 10. – 30. 11. uvedeno, že kontrola, tj. podpis P. B. byl proveden ve všech případech shodně dne 17. 12. 2010 (č. l. 528-531). K zápisu ze dne 23. 12. 2010 (č. l. 538) je obdobný kontrolní podpis P. B. až ze dne 27. 1. 2011. V reakci na tyto listinné důkazy opět svědek uvedl, že P. B. jednotlivé panely asi nějak evidoval, když svědek sám netuší, jestli to počítal přesně, neboť osobně doklad potvrzený o tom nemá. Svědek byl také vyzván, aby se v podrobnostech vyjádřil k listinným důkazům (č. l. 3548-3552), jakož i dalším, které se týkaly cestovních výkazů o tom, kdy a jakým vozidlem na stavbu dojížděl. Zejména za situace, kdy je vykazována jeho Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

každodenní cesta z místa bydliště na stavbu a zpět, neboť uváděné kilometry spolu vzájemně korespondují, ačkoliv svědek sám připustil, že někdy přespával u své přítelkyně a do místa bydliště nedojížděl. Svědek nedokázal vyloučit, že záznamy nebyly dodělané dodatečně na žádost policie a stejně tak nedokázal vyloučit, že vozidlo Volkswagen Multivan, RZ: xxx, o němž tvrdil, že jej užíval ke každodenním cestám na stavbu, nebylo v období od 26. 11. do 16. 12. 2010 využíváno. Ve vztahu ke své první části výpovědi, kdy svědek vysvětloval, že nový stavební deník založil proto, že zřejmě první stavební deník nechal doma, K. M. u hlavního líčení (str. 14) uvedl, že asi jel zrovna jiným autem, protože má více aut a nedokázal vysvětlit, proč se z cestovních výkazů podává, že jezdil stále jedním autem stejné registrační značky. V rozporu s těmito cestovními výkazy je pak ta část výpovědi svědka, v níž tvrdil, že jezdil domů třeba po čtrnácti dnech (výpověď z přípravného řízení č. I. 217, otázka 27), která byla svědkovi u hlavního líčení předestřena. Svědek ovšem tento rozpor odmítl vysvětlit s tím, že neví, co by k tomu dodal. V závěru své výpovědi, k dotazu obhájce obžalovaného D. E., K. M. uvedl, že nedokáže vysvětlit rozpor mezi svým tvrzením, že namontovali cca 1/4 panelů a firma Xxxx a. s., podle záznamů, uvádí, že bylo namontováno cca 1/2 panelů. Předávací protokol nebo soupis panelů zřejmě někde existuje, ale ve spise ho svědek nevidí. Sám se domnívá, že 1/4 panelů Xxxx a. s. fakturoval proto, že to vizuálně odhadl na 1/4.

22. Dalším subjektem, který se v rámci subdodavatelských vztahů na stavbě Xxxx podílel, byla firma Xxxx s. r. o., jejíž stavební deník je také shora citován. **Svědék P. F.** byl osobně vyslechnut v přípravném řízení 16. 9. 2014 a jeho svědecká výpověď byla čtena v souladu s ustanovením § 211 odst. 1 trestního řádu u hlavního líčení dne 6. 6. 2016. Svědek uvedl, že ohledně této zakázky komunikoval s D. E. a také s panem F.. Dohoda byla uzavřena v ústní podobě, nikoliv v podobě písemné, avšak faktury za provedenou práci vystavoval na Xxxx. V průběhu prováděných prací jejich firmou na této stavbě, svědek stavbu navštěvoval od září do listopadu 2010 cca 1krát týdně, ale přesně to určit nedokázal. Pracovníci firmy Xxxx také vedli stavební a montážní deník. Tento listinný důkaz, který byl svědkovi předložen, svědek označil jako stavební deník jejich firmy. Podle jeho vyjádření v něm ale nejsou zahrnuty veškeré souvislosti, které na stavbě probíhaly. Svědek zdůraznil, že nezapisoval do stavebního deníku potřebné údaje pouze on sám, proto nemůže potvrdit, zda údaje, které jsou zde uvedené, jsou v souladu se skutečností. Kromě svědka totiž zápisy do stavebního deníku prováděl např. pan J., který ovšem v jeho firmě už nepracuje, ale také další osoby, které jsou ve stavebním deníku uvedené. Zkrátka zápisy prováděl ten, kdo byl právě na stavbě přítomen. Svědek také zdůraznil, že součástí náplně práce jeho firmy nebyla kontrola rozsahu díla, ani rozsahu díla elektro, když různé práce mohly provádět jakékoliv jiné firmy. Náplní práce svědka nebylo tyto firmy kontrolovat. Stejně tak nebylo jeho náplní práce provádět dokumentaci provedených staveb panelů a ostatních elektrických zařízení, neboť to mohl fakticky montovat kdokoli na základě dohody s investorem. Svědek proto neví, zda při práci po elektrikářské stránce na stavbě této elektrárny pracovala i jiná společnost. Stejně tak nemůže posoudit, zda v období od 17. 12. 2010 do 17. 1. 2011, kdy jeho firma práci na stavbě ukončila, zde pracovala jiná firma, neboť když se na stavbu znovu vrátili, tak on žádnou kontrolu stavby nedělal. Součástí práce jeho firmy nebylo počítání nainstalovaných panelů v jednotlivých blocích ke každému dni v roce 2010, a proto se svědek k této otázce rovněž nedokázal vyjádřit. Určitě však na bloku 1. a 2., zřejmě i bloku 3. docházelo, ze strany jejich firmy, k propojování panelů. K dotazu obhajoby svědek vysvětlil, že náplní práce jeho firmy bylo provádět elektrikářskou práci, tedy propojování kabelů. Jeho firma tedy zapojovala tyto nainstalované panely na 1. bloku elektrárny, na 2. bloku, avšak svědek netuší, zda ve 100% rozsahu a s odstupem času ani nevěděl, jak to bylo s 3. blokem, neboť řady panelů se překrývaly. Zda panely připojovaly i jiné firmy, svědek určit nedokázal s vysvětlením, že kontrolu pracovníků na stavbě neprováděl. V průběhu své výpovědi v přípravném řízení se P. F. vyjádřil také k předloženým listinným důkazům, označeným jako Výchozí zprávy o revizi ze dne 16., 15. a 2. 11. 2010. Podle názoru svědka se nejedná o revizní zprávy, ale o čestné prohlášení, neboť revizní

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

zpráva má jinou formu. Tyto dokumenty získal od pana P. i v elektronické formě na svoji emailovou adresu. Čestná prohlášení tedy určitě postoupil zástupcům Xxxx, i když s odstupem času neví, kterým konkrétním osobám. V rámci odpovědi na otázku č. 17 svědek vysvětlil obvyklý postup v rámci průběhu obdobné stavby. K zahájení stavebního řízení, resp. ke kolaudaci je, podle jeho výpovědi, třeba doložit mj. i revizní zprávy. Čestné prohlášení tedy v podstatě bylo jakýmsi mezičlánkem, tedy dokladem o tom, že příslušné orgány, buď příjmou nebo nepřijmou takový dokument s tím, že úplná revizní zpráva bude vystavena až po dokončení příslušné části díla. Pokud ing. P. napsal nějaký doklad před ukončením díla a mezitím si připravoval podklady pro revizní zprávu s tím, že ji vydá v úplné podobě po ukončení jednotlivých částí díla. Tento postup je, podle názoru svědka P. F., ve stavebnictví zcela běžný a takto si vycházeli vzájemně vstříc. Svědek opakovaně uvedl, že náplní práce jeho firmy byla kabeláž, rozvaděče a zapojení panelů, když k propojení panelů došlo určitě na bloku 1. a 2. a zřejmě i na bloku 3. Z jeho strany je to však pouze informativní údaj. Sám se však odmítl vyjádřit k osazenosti panelů na jednotlivých blocích s vysvětlením, že mu to nepřísluší, neboť součástí jeho práce nebylo počítání nainstalovaných panelů v jednotlivých blocích ke každému dni roku 2010. V závěru své výpovědi svědek opakovaně uvedl, že ačkoliv se dokumenty ing. P. označují jako zpráva o výchozí revizi, jedná se o čestné prohlášení, nikoliv o řádnou výchozí revizní zprávu. Stavba běžela i po datu 16. 11. 2010, takže tento dokument je dokumentem provizorním. Svědek také zdůraznil, že rozsah realizace se na jakékoliv stavbě tohoto typu může měnit ze dne na den.

23. S výpovědí svědka P. F. koresponduje i výpověď **svědka V. K.**, vyslechnutého u hlavního líčení dne 6. 6. 2016. Tento svědek potvrdil, že pracoval ve firmě Xxxx s. r. o., a to v uvedené době, jako vedoucí realizace, proto jel na elektrárnu provést montáž. Firma prováděla někdy v prosinci 2010 zprovoznění střídačů na Xxxx a objednávku dostali od P. F., resp. firmy Xxxx. V. K. u hlavního líčení vysvětlil, že v prosinci 2010 uváděli do provozu nebo také lze říci, že zprovožňovali střídače, což je zařízení převádějící stejnosměrné napětí vyrobené FV panelem na napětí střídavé, tak aby mohlo být puštěno do sítě. Ke stavu elektrárny v té době, resp. k její kapacitě se svědek vyjádřit nedokázal a navíc uvedl, že střídače jejich firma neinstalovala, neboť je měla připravené právě od firmy Xxxx P. F.. Úkolem jejich firmy bylo tedy tyto střídače spustit, nebo-li zprovoznit. Na stavbě bylo spolu s ním asi pět zaměstnanců a strávili tam cca 4 hodiny. Projektovou dokumentaci neměli k dispozici a svědek proto nedokáže odhadnout, jaké množství střídačů vlastně spouštěli. S odstupem času si dokázal vybavit, že na elektrárně sice nebyly osazeny všechny panely, ale kolik jich chybělo, určit nedokázal. Svědek rovněž neměl informace tom, že byly již v listopadu vyhotoveny revize na bezpečnost elektrárny, ani o tom, že elektrárna dostala licenci už 3. 12. 2010.
24. Na stavbě, resp. zprovoznění elektrárny se podílel také **svědek B. M.**, vyslechnutý u hlavního líčení dne 6. 2. 2017. Svědek potvrdil, že na této stavbě působil jménem firmy Xxxx s. r. o. a pro tuto práci jej cca v květnu 2010, resp. v srpnu 2010 najal obžalovaný M. K.. Svědek potvrdil, že zhruba v září na stavbu nastoupil a firma zde dělala nízkonapětové rozvody k jednotlivým panelům. Jejich práce trvala cca 1 měsíc, ale následně jej ing. T. požádal, jestli nemají volné pracovní kapacity, jestli by tedy firma, v níž svědek figuroval, nemohla na stavbě pomoci ještě s montáží vlastních panelů. Na základě svědkova souhlasu zde jeho firma, resp. svědek sám pracovali asi do 10. 12. 2010 a následně pak s určitou přestávkou v roce 2011. K dotazu soudu B. M. vysvětlil, že v uvedené době byl ředitelem společnosti Xxxx s. r. o., avšak firmu koupil až v roce 2013. Tato firma se zabývala především výrobou ze dřeva, výrobou oken apod., ale vzhledem ke konkurenci i vzhledem k tomu, že měli ve firmě elektrikáře a jeho dalších 6 – 7 pomocníků, se snažili rozšířit předmět své činnosti. Ohledně této zakázky na Xxxx proto firma Xxxx s. r. o. uzavřela smlouvu s firmou Xxxx, za kterou jednal v té době obžalovaný M. K.. Předmětem smlouvy bylo rozvedení nízkonapětové kabeláže, tedy tenkých kabelů od

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

jednotlivých panelů po rozvaděči. Svědek vysvětlil, že před jejich nástupem na stavbu zde fakticky někdo vykonal rýhu mezi jednotlivými konstrukcemi, do které se vložila chránička a svědek spolu s dalšími spolupracovníky z jeho firmy touto chráničkou provlékali 2 - 3 nízkonapěťové kabely, a to v řadě i ke každému panelu. Ve středové cestě elektrárny byly vysokonapěťové rozvody, avšak instalace na nich šla mimo jejich firmu. Jejich úkolem bylo dávat kabely k malým podrozvaděčům, které se potom spojovaly. Jejich práci z odborného hlediska kontroloval zřejmě ing. T., který, jak se svědek domnívá, zastupoval elektrárnu Xxxx. O průběhu stavby musel existovat stavební deník, ten však svědek nemá k dispozici, neboť do něj údaje osobně nezapisoval. Může ve stavebním deníku však existovat jeho podpis v situaci, kdy prováděl kontrolu. Druhá část zakázky pro jeho firmu na této stavbě spočívala v tom, že montovali část panelů, tedy v podstatě vzali panel a přišroubovali ho na konstrukci. Právě tato část zakázky vznikla na základě dodatečné poptávky ing. T.. Odhadem namontovali 200 – 300 panelů, přičemž pokyny jim dával právě ing. T.. Konstrukce pro panely už v té době stály a, podle odhadu svědka, byly v té době asi 2/3 elektrárny hotové, když v další části byly pouze nosníky. Kolik tam však bylo panelů, svědek určit nedokázal s vysvětlením, že je nepočítal, ale, podle jeho odhadu, mohlo být osazeno asi 70-80% konstrukcí. Jak ovšem probíhalo první paralelní připojení elektrárny, svědek sám neví, ale když ze stavby odjížděl, měl informaci o tom, že už údajně všechno jelo. V závěru své výpovědi svědek uvedl, že na stavbě se pohybovalo strašně moc osob, on sám si je nepamatuje, když zakázku řešil s M. K., který byl jeho zadavatelem a konkrétní pokyny jim dával ing. T.. Na stavbě se setkal také s A. B., avšak koho on zastupoval, to neví. Svědek potvrdil, že zde A. B. dělal napojení kamerového systému a možná i napojení nízkého napětí. S odstupem času se domnívá, že kabely dávali pouze k panelům, které byly nainstalované a pokud na některých stojanech nebo konstrukcích panel nebyl, pak tam kabely nepokládali.

25. **Svědka A. B.** byl vyslechnut u hlavního líčení 31. 1. 2017 a potvrdil, že byl subdodavatelem firmy Xxxx a. s. Sám v té době pracoval jako OSVČ a předmětem této zakázky byly zejména IT servisní služby. Svědek tuto zakázku nerealizoval sám, ale měl zaměstnané lidi na základě různých dohod, kteří pro něj dělali především manuální pomocné práce, např. tahání kabelů, ale jednoho spolupracovníka měl i na zapojování. Celkově tak spolu s ním mohlo zakázku provádět asi pět až šest lidí. Předmětem této smlouvy s firmou Xxxx a. s. bylo to, že svědkova firma zajistí zabezpečovací systémy a IT systémy, co se týče slaboproudu a přenosu dat. Šlo o různá čidla, o kamerový systém. Jejich úkolem bylo fakticky dodat práce, nikoliv materiál, který byl předpřipraven a uskladněn. Svědek také potvrdil, že výkopy dělala jiná firma, položila i chráničky, tedy trubky, do kterých se kabely ve výkopech vkládají. Úkolem svědka, resp. jeho spolupracovníků bylo kabely tímto protáhnout a také do trafostanic montovat tzv. svitche, což je zařízení, v němž se sdružuje veškerá komunikace a zařízení, které přeposílá data do jiných částí. Tyto svitche vlastně sloužily ke komunikaci pro střídače hlídající nebo kontrolující jejich funkci. V úvodu své výpovědi svědek potvrdil, že na stavbě určitě viděl panely a zapojené i střídače. Podle jeho názoru v říjnu byla určitě levá část z poloviny, možná ze 3/4 dodělaná. Svědek sám také pomáhal zapojovat nějaké střídače, pokud jej o to někdo požádal, takže ví, že určitě ze 3/4 to bylo doděláno. Do konce října byla určitě hotová levá strana. Samotného připojení elektrárny se však neúčastnil, neboť to bylo v jeho kompetenci, aby řešil, kdy bude elektrárna připojená. K dotazu soudu pak svědek uvedl, že jeho firma si psala vlastní stavební deník a z osob, které na stavbě figurovaly, si dodatečně vybavuje P. F., ing. T., který zastupoval investora a příležitostně jim také říkal, co mají dělat. Ještě předtím, než vlastní práce začaly dělat, dostal svědek jakýsi projekt, do kterého zakreslil, kudy povedou trasy. Na základě toho potom byly vykopány výkopy, do kterých svědkova firma natahovala a zapojovala kabely. Dá se tedy říci, že se svědek podílel na zpracování určité části projektové dokumentace, i když finální verzi nikdy neviděl. K dotazu státního zástupce svědek uvedl, že podrobnosti o pokládce panelů na této elektrárně neznal s výjimkou toho, že jednou nebo dvakrát, když na stavbě nikdo nebyl, přebíral kamion s fotovoltaiickými panely. Odhadem věděl, že elektrárna má mít kapacitu 4 MW, ale jestli byly

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

položeny fotovoltaické panely pro tuto kapacitu, s odstupem času určitě neví, stejně jako to, kolik kabelů údajně vadných se odváželo.

26. Bez většího důkazního významu zůstaly svědecké výpovědi **svědků T. M. a V. D.. T. M.** v rámci své výpovědi u hlavního líčení 31. 1. 2017 potvrdil, že jeho práce na Xxxx měla vlastně dvě části. Jednak tuto elektrárnu projektoval jako elektroprojektant tedy na základě jeho projektu se elektrárna stavěla a druhá část jeho spolupráce spočívala v tom, že firma Xxxx (pozn. soudu svědek V. K.) si u něj objednala zprovoznění regulace elektrárny. T. M. vysvětlil, že každá elektrárna musí být na pultu distribuční soustavy a v tomto případě tedy šlo o to, aby firma E.ON viděla na dálku výrobu v elektrárně a mohla ji vypnout a regulovat. Svědek tedy na elektrárnu dodával určitý mezikus označovaný jako interface tedy krabici, která se jmenuje webbox, jehož účelem je zajistit komunikaci ovládacího pultu firmy E.ON se střídači v elektrárně. Tato práce, kterou svědek provedl, však neměla z jeho pohledu vliv na funkčnost elektrárny z hlediska výroby. Ten mezikus, který svědek do elektrárny dodal, z jedné strany zapojil do rozvaděče firmy E.ON a z druhé strany do webboxu, což jsou krabice, které umí ovládat střídače. K dotazu soudu svědek upřesnil, že v té době pracoval jako zaměstnanec firmy Xxxx a právě tato firma měla mít smlouvu s firmou Xxxx V. K.. Původní práce na projektu dělal svědek ještě před stavbou elektrárny. Součástí jeho projektu však nebyly trafostanice ani VN rozvodna ani rozvaděče E.ONu, do kterého se pak připojil. Naopak součástí projektu, který svědek zpracoval, bylo vytýčení elektrárny, tedy umístění jednotlivých segmentů, stolů s trafostanicemi, avšak v případě trafostanic šlo pouze o jejich polohu nikoliv o vybavení. Projekt svědka prakticky končil v trafostanici, takže vysoké napětí a vyvedení výkonu už nedělal. Projekt, který svědek zpracoval, byl určený pro stavební povolení. Na samotné stavbě byl svědek jenom jedenkrát, tedy fyzicky tam byl maximálně jeden den, ale jak v té době stavba vypadala, si nevybavuje. **Svědék V. D.**, vyslechnutý u hlavního líčení dne 7. 6. 2016, pouze potvrdil, že na stavbě Xxxx dělal oplocení a přístupové komunikace a pohyboval se zde cca v květnu 2010. Jeho firma Xxxx měla smlouvu o dílo zřejmě s firmou Xxxx a. s. V době, kdy započala výstavba samotné elektrárny, zde na této stavbě svědek nepůsobil. Naposledy zde byl cca v září 2010, ale přesněji to zařadit nedokáže.
27. Ze shora rozebraných svědeckých výpovědí svědků B., M. a F. je bez jakýchkoliv pochybností zřetelné, že jimi nebyl prokázán faktický stav výstavby, resp. obžalobou tvrzené nedostavění Xxxx ke dni 31. 12. 2010. Tato skutečnost mohla být prokázána stěžejními listinnými důkazy, a to zejména stavebními deníky firem, které se na výstavbě podílely, event. fotodokumentací pořízenou jednotlivými subjekty, které na stavbě participovaly. Výpověď každého z těchto tří svědků hodnotil soud jako výpověď dílem nevěrohodnou, vedenou nepochybně s cílem opatřit si případné alibi pro potenciální vlastní budoucí odpovědnost, a to minimálně v souvislosti s nedbalým vedením potřebné stavební dokumentace. Nálezací soud považuje totiž za nezbytné poukázat na platnou právní úpravu, na podkladně níž lze učinit zcela jednoznačný závěr o tom, že ani jeden z těchto stavebních deníků, tj. firmy Xxxx a. s., který vedl svědek P. B. (č. l. 3992 a násl.), firmy Xxxx s. r. o., který vedl svědek K. M. (č. l. 3328 a násl.), ani stavební deník firmy P. F. (č. l. 3256) neodpovídají platné právní úpravě o vedení stavební dokumentace, jak vyplývá z vyhlášky č. 499/2006 Sb. o dokumentaci staveb. Obsahové náležitosti stavebního deníku a jednoduchý záznam o stavbě a způsob jejich vedení stanoví příloha č. 6 k této vyhlášce, a to s odkazem na její § 6. Stavební deník tedy kromě A) identifikačních údajů týkajících se stavby, stavebníka, projektanta, poddodavatelů apod., musí obsahovat také náležitosti vyžadované pro záznamy ve stavebním deníku (část B přílohy č. 5). Mezi pravidelné denní záznamy ve stavebním deníku patří záznamy o jménech a příjmení osob, pracujících na staveništi, o klimatických podmínkách na staveništi a zejména popis a množství provedených prací a montáží a jejich časový postup, jakož i záznamy o dodávkách materiálů, výrobků, strojů a zařízení pro stavbu, jejich uskladnění a zabudování. Z obsahu každého z těchto stavebních deníků je zcela zřetelné, že základní údaje o konkrétních osobách, které na pracovišti pracovaly a zejména o tom, jaké

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

konkrétní stavební práce provedly a zejména jaký materiál nebo výrobky spotřebovaly a použily, obsažen není. Nálezací soud považuje za nadbytečné rozebírat jednotlivé listiny každého ze stavebních deníků nad rámec toho, co je citováno u výpovědí svědků B., M. a F. v rámci jejich svědeckých výpovědí. V průběhu hlavního líčení byly sporné záznamy každému z těchto svědků předloženy s výzvou, aby podali vysvětlení, event. záznamy blíže konkretizovali. Jak je shora v podrobnostech rozebráno, žádný z těchto svědků nedokázal uspokojivě na položené otázky u hlavního líčení odpovědět a zejména vysvětlit svůj postup při tvorbě stavebního deníku, resp. při záznamech, které do deníku pořizoval. Souhrnně lze konstatovat, že tyto stavební deníky neodpovídají platné právní úpravě, vyžadované vyhláškou č. 499/2006 Sb. ve znění předpisů následujících. Nálezacímu soudu nezbyvá než konstatovat, že žádný z těchto listinných důkazů nemůže sloužit jako objektivní důkaz proto, aby mohl akceptovat tvrzení uvedená v obžalobě právě s tím, že byla prokázána zmíněnými listinnými důkazy – stavebními deníky. I za předpokladu toho, že by kterýkoliv ze stavebních deníků sice neodpovídal platné právní úpravě, ale přesto by obsahoval stěžejní faktické informace, které by navíc nálezací soud mohl považovat za věrohodné s ohledem na způsob prováděných záznamů, by teoreticky byly odůvodněny úvahy o tom, že se jedná o důkazy relevantní. Žádný z těchto stavebních deníků však nebyl veden o podstatných okolnostech průběhu stavby. Nelze tak objektivně zjistit, kolik přesně konstrukcí bylo který den namontováno, kolik konstrukcí bylo osazeno příslušnými fotovoltaickými panely o konkrétní kapacitě výkonu. Údaje v těchto listinných dokladech obsažené jsou více než stručné, obecné, snadno zaměnitelné vzájemně, stran jednotlivých dnů i prováděných úkonů. Zásadní podklad pro závěry nálezacího soudu o nevěrohodnosti těchto stěžejních listinných důkazů skýtá i jejich materiální stránka. Především stavební deník vedený P. B. z firmy Xxxx a. s. odůvodňuje úvahy o tom, že byl vyhotoven dodatečně a jednorázově. Aniž by si nálezací soud osoboval právo činit závěry stran grafologické totožnosti záznamů, které jsou zjevně psány jedním propisovacím perem, stejným průtlakem, pak se jako zcela nevěrohodné jeví tvrzení svědka B. o uchování stavebního deníku po celou dobu stavby v autě, nebo ve stavební boudě s tvrzením, že tam zápisy dělal téměř denně případně obden. Tento stavební deník měl být používán na stavbě v průběhu několika týdnů či měsíců, avšak prokazatelně nejví známky byť minimálního opotřebení jako např. kterákoliv kniha či diář, několikrát denně používaný, třeba i v prostředí kanceláře nikoliv v prašném prostředí stavby nebo dokonce stavebníkem na cestách v autě. Bez ohledu na tyto skutečnosti však nezbyvá nálezacímu soudu než konstatovat, že předmětné stavební deníky pro účely tohoto trestního řízení nelze považovat za relevantní důkaz, prokazující rozhodující faktické skutečnosti. Ostatně takovým důkazem není ani plánek stavby fotovoltaické elektrárny v Xxxx (např. č. l. 4090), který byl svědkovi P. B. rovněž u hlavního líčení předložen k vyjádření. Z předmětného listinného důkazu je rovněž zcela zřetelné, že neobsahuje přesné objektivní záznamy o stavu montáže konstrukcí nebo fotovoltaických panelů na celkové ploše stavby vždy ke konkrétnímu dni. Tento plánec nemůže, podle názoru nálezacího soudu, nahradit absentující údaje v kterémkoliv stavebním deníku. Jeho jakoukoliv důkazní hodnotu zcela zpochybňuje sám svědek B. vyjádřením o způsobu záznamů, neboť, jak potvrdil, zapisoval tam na základě nějakých poznámek na papírcích, které vyhodil. K žádnému konkrétnímu datu nelze z plánu vyčíst, jaký byl v jednotlivých periodách konkrétní stav montáže. Svědek dokonce rozporoval svoje tvrzení tím, že uvedl, že plánec vyhotovil asi 7. 1. 2011, což, podle názoru nálezacího soudu, vylučuje i jeho výpověď v té části, kde tvrdil, že údaje si zaznamenával na papírky a ty snad přenášel do plánu. Ani tento listinný důkaz neprokazuje v jakém konkrétním a objektivním stavu, byla výstavba FVE ke dni 31. 12. 2010. Dalšími důkazy, které mohly sloužit k prokázání faktického stavu výstavby elektrárny, byly fotografie, které byly k této stavbě pořízeny. Předně musí nálezací soud upozornit na skutečnost, že z hlediska chronologického obžalovaný T. G. neměl povinnost pořídit a také nepořídil podrobnou fotodokumentaci ke dni prováděné revize v této elektrárně. Obdobně ani obžalovaná ing. T. H., jako pracovnice stavebního úřadu, takovou povinnost neměla, když např. při místním šetření 5. 11. 2010 na místě samém, tj. na výstavbě elektrárny prohlídku spolu s dalšími osobami provedla, avšak Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

fotodokumentaci, ani videozáznam nepořídila. V průběhu u hlavního líčení byla provedena jako důkaz fotodokumentace, kterou lze zařadit prakticky do tří skupin. Jednak byly předloženy fotografie (č. l. 2624-2635) ze strany obžalovaného M. K.. Jedná se převážně o fotografie svědčící o navážení panelů, resp. beden s fotovoltaickými panely na tuto stavbu, dále o fotografie svědčící o tom, že první až druhá řada stojanů byla osazena, příp. počáteční stojany cca 30 řad byly rovněž panely osazeny. I v tomto souboru fotografií je zachycen technik firmy E.ON (č. l. 2634) na stavbě elektrárny s poznámkou, že se jedná o den 16. 12. 2010. Obdobná fotografie je v souboru fotografií, které byly předloženy ze strany obžalovaného D. E., resp. firmy Xxxx a. s., když tyto soubory fotografií (č. l. 2145-2152, resp. 4091-4098) jsou prakticky totožné. Fotografie na č. l. 4098, resp. 2152 mají dokumentovat stav elektrárny k 30. 12. 2010. Je zjevné, že stojany byly osazeny fotovoltaickými panely. Souhrnně však k této dokumentaci, stejně jako k dokumentaci obžalovaného M. K., resp. k dalším souborům fotodokumentace, které byly předloženy firmou E.ON Distribuce a. s. (č. l. 157-167, 691-702, resp. 491-501) nalézací soud považuje za nezbytné zdůraznit, že samy o sobě tyto fotografie mají minimální dokumentační a objektivně vypovídací hodnotu. Ani jedna z nich, ani soubor několika za sebou jdoucích fotografií prakticky nezaznamenávají žádné individuální znaky, na podkladě nichž by bylo možno jednoznačně konstatovat, že se jedná právě o konstrukce osazené či neosazené fotovoltaickými panely, a to právě ve fotovoltaické elektrárně Xxxx. Za zmínku stojí i soubor fotografií (č. l. 157-167), který byl u hlavního líčení předložen svědkovi ing. J. M. k bližšímu vyjádření. Jak je však shora uvedeno, svědek vypověděl, že neví, jestli se jedná právě o fotovoltaickou elektrárnu v Xxxx a připustil maximálně, že 30. 12. 2010 nějakou fotodokumentaci pořizoval a tu také poskytl policii v rámci podaného vysvětlení. I za předpokladu, že by nalézací soud připustil, že se jedná o fotografie pořízené svědkem M., které ostatně v kvalitnější podobě (č. l. 491-501) připojila firma E.ON Distribuce a. s. ke svému trestnímu oznámení (č. l. 430), nezbyvá než konstatovat, že z hlediska charakteru skutkových tvrzení uvedených v obžalobě, mají tyto důkazy minimální důkazní a vypovídací hodnotu. Jedná se pouze o zadokumentování dílčí části stavby, která je z hlediska svého charakteru zaměnitelná s jinou typově obdobnou fotovoltaickou elektrárnou. Maximálně fotografie na č. l. 500-501 zachycují stojany určené zřejmě pro další montáž fotovoltaických panelů, které však na nich ještě nainstalovány nejsou, ale tyto fotografie neprokazují kolik stojanů bylo na stavbě elektrárny k tomuto dni prázdných, naopak kolik bylo osazeno fotovoltaickými panely a neskýtají tak podklad pro objektivní závěr o tom, jaký výkon byla schopna Xxxx do distribuční sítě k poslednímu dni roku 2012 dodávat.

28. Další část skutkového děje, která byla předmětem dokazování u hlavního líčení, se týkala počátku administrativních úkonů souvisejících s uvedením Xxxx do provozu a v konečném důsledku tedy s trestní odpovědností obžalovaných ing. T. H. a T. G.. Podstatou dokazování, jak je shora naznačeno, bylo prokázání toho, zda obžalovaný Tomáš G., jako revizní technik, vydal vědomě nepravdivé revizní zprávy a zda obžalovaná ing. T. H. porušila v průběhu stavebního řízení svoje povinnosti, když takové závěry mohly být podkladem pro další úvahy nalézacího soudu o trestní odpovědnosti obžalovaných D. E. a M. K., kteří, jak vyplývá ze skutkové věty obžaloby, měli společným jednáním uvést v omyl jednak pracovníky ERÚ při vydávání licence této fotovoltaické elektrárně a v konečném důsledku pracovníky firmy E.ON Distribuce a. s. předstíráním, že elektrárna je k poslednímu dni roku 2010 schopná provozu, a to vše proto, aby neoprávněně získali vyšší výkupní cenu za následně dodávanou energii. Před rozбором jednotlivých důkazů, resp. skutkových zjištění, z nich učiněných, k této části předmětu obžaloby, považuje nalézací soud za vhodné ve stručnosti citovat tehdy platnou právní úpravu týkající se stavebního řízení, resp. základních institutů a rozhodnutí stavebního úřadu, nezbytných k uvedení stavby, v tomto případě Xxxx, do provozu. Postup stavebního úřadu, konkrétně tedy obžalované ing. T. H. byl právně upraven zákonem č. 183/2006 Sb. o územním plánování a stavebním řádu (tzv. stavebním zákonem), a to ve znění pozdějších předpisů, naposled zákonem 227/2009 Sb. Z § 1 odst. 2 tohoto zákona je zřejmé, že zákon upravuje ve věcech stavebního řádu zejména

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

povolování staveb a jejich změn, terénních úprav a zařízení, užívání a odstraňování staveb, dohled a zvláštní pravomoci stavebních úřadů, postavení a oprávnění autorizovaných inspektorů, soustavu stavebních úřadů, povinnosti a odpovědnost osob při přípravě a provádění staveb. V § 2 zákona jsou pak vymezeny základní pojmy, kdy podle odst. 1 se v tomto zákoně rozumí [písm. k)] veřejnou infrastrukturou pozemky, stavby, zařízení, a to mj. ad. 2 technická infrastruktura, kterou jsou vedení a stavby a s nimi provozně související zařízení technického vybavení mj. trafostanice, energetické vedení, komunikační vedení veřejné komunikační sítě ... atd. Ustanovení § 2 odst. 3 pak vymezuje pojem stavby, kterou se rozumí veškerá stavební díla, která vznikají stavební nebo montážní technologií, bez zřetele na jejich stavebnětechnické provedení, použité stavební výrobky, materiály a konstrukce, na účel využití a dobu trvání. Dočasná stavba je stavba, u které stavební úřad předem omezí dobu jejího trvání. Ustanovení § 2 odst. 4 pak stanoví, že stavbou se rozumí, podle okolností, i její část nebo změna dokončené stavby. Část 4. stavebního zákona je označena jako stavební řád a mj. v § 103 odst. 1 písm. b) stanoví, že stavební povolení ani ohlášení stavebnímu úřadu nevyžadují stavby označené jako technická infrastruktura a doprovodná technická zařízení pro rozvod vody, energií, tepla, pro zajištění služeb elektrických komunikací, pro odvádění odpadních a dešťových vod a větrání, a to [ad 4] zařízení, která jsou součástí nebo příslušenstvím energetické soustavy. Režim stavebního řízení pro stavby, označované jako fotovoltaické či solární elektrárny výslovně v tomto zákoně upraven není. Za zmínku stojí, že větrné elektrárny do výšky 10 m, tj. stavby velmi podobné, podle § 104 odst. 2 stavebního řádu vyžadují pouze ohlášení stavebnímu úřadu. Obžalovaná ing. T. H. v rámci své obhajoby, uvedla, že pro nedostatečnou právní úpravu režimu těchto fotovoltaických elektráren, vyžadovala z opatrnosti naplnění podmínek nejprísnějšiho režimu, tj. běžného stavebního řízení. To je upraveno v § 109 a násl. stavebního zákona, který mj. v § 110 stanoví náležitosti žádosti o stavební povolení, které je pak v podrobnostech upraveno v § 115 tohoto zákona. Díl 2. této části stavebního zákona, tj. § 119 a násl. pak zahrnují zákonná ustanovení, která, podle názoru nalézacího soudu, jsou významná pro postup Stavebního úřadu v Xxxx, resp. pro posouzení trestněprávně významného jednání, zejména obžalované ing. T. H.. Ustanovení § 119 stavebního zákona stanoví podmínky, kdy lze dokončenou stavbu nebo její část, která vyžadovala stavební povolení nebo ohlášení stavebnímu úřadu, event. byla prováděna na podkladě veřejnoprávní smlouvy nebo certifikátu vydaného autorizovaným inspektorem a byla provedena v souladu s ním, užívat, a to na základě oznámení stavebnímu úřadu nebo na základě kolaudačního souhlasu. Podmínky kolaudačního souhlasu jsou upraveny v § 122 stavebního zákona. Podstatnou část skutkového děje tvořilo jednání obžalované ing. T. H. v souvislosti s vydanými rozhodnutími o předčasném užívání stavby, tj. fotovoltaické elektrárny v Xxxx, a proto považuje nalézací soud za nezbytné důsledně citovat podmínky tohoto zákonného ustanovení § 123 stavebního zákona, podle něhož může stavební úřad na žádost stavebníka vydat časově omezené povolení k předčasnému užívání stavby před jejím úplným dokončením, pokud to nemá podstatný vliv na užitelnost stavby, neohroží to bezpečnost a zdraví osob, nebo zvířat anebo životní prostředí. U stavby prováděné dodavatelsky, stavebník k žádosti připojí dohodu se zhotovitelem stavby, obsahující jeho souhlas, popř. sjednané podmínky předčasného užívání stavby. Nejsou-li splněny tyto citované podmínky § 123 odst. 1 stavebního zákona, pak stavební úřad žádost o povolení předčasného užívání stavby zamítne postupem podle § 123 odst. 3 stavebního zákona. Po dokončení stavby se pak postupuje podle okolností podle § 122 stavebního zákona (podmínky kolaudačního souhlasu) nebo podle § 120 stavebního zákona (oznámení o užívání stavby) nebo § 124 stavebního zákona (podmínky zkušebního provozu), jak ukládá ustanovení § 123 odst. 4 stavebního zákona. Podmínky zkušebního provozu pak vymezuje ustanovení § 124 odst. 1 stavebního zákona, podle něhož se zkušebním provozem stavby ověřuje funkčnost a vlastnosti provedené stavby podle projektové dokumentace. Pokud nebylo provedení zkušebního provozu uloženo stavebním povolením, může stavební úřad na podkladě požadavku dotčeného orgánu nebo na žádost stavebníka anebo v jiném odůvodněném případě stanovit rozhodnutím, které je prvním úkonem v řízení, že kolaudační souhlas lze vydat jen po provedení

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

zkušebního provozu. V rozhodnutí uvede zejména dobu trvání zkušebního provozu stavby a je-li to nutné, stanoví pro něj podmínky, popř. podmínky pro plynulý přechod zkušebního provozu do užívání stavby.

29. **Dohodou o předčasném užívání stavby** (č. l. 558, 802) bylo prokázáno, že ji dne 12. 10. 2010 uzavřeli Xxxx a. s., zastoupená obžalovaným D. E. na straně investora a firma Xxxx a. s., zastoupená obžalovaným M. K. na straně zhotovitele. Bod 2. této Smlouvy obsahuje souhlas zhotovitele díla s tím, aby byla stavba Xxxx převedena podle zákona 183/2006 Sb. § 123 do režimu předčasného užívání stavby, a to k termínu připojení kabelového vedení z Xxxx k vedení 22kV mezi Xxxx a Xxxx, když bude možné část do té doby nainstalované a zfunkčněné technologie Xxxx připojit do sítě E.ON. Podle bodu 4. Smlouvy se smluvní strany dohodly na dni 8. 11. 2010, jako termínu pro předčasné uvedení Xxxx do provozu s tím, že do té doby budou na příslušný Stavební úřad v Xxxx dodány veškeré revize těch částí Xxxx, které budou připojeny k tomuto datu do distribuční sítě E.ON. Následně byla 14. 10. 2010 podána ing. J. B., jako zástupcem Xxxx a. s., **Žádost o předčasné užívání této stavby**, a to na Stavební úřad Xxxx (č. l. 556). Žádost byla podána s odkazem na veřejnoprávní smlouvu o umístění a provedení stavby – Xxxx ze dne 24. 8. 2010 mezi Městským úřadem Xxxx, Stavebním úřadem Xxxx a Xxxx a. s. s tím, že žádost o povolení předčasného užívání stavby Xxxx směřuje k datu 8. 11. 2010. Žadatel zde mj. uvedl, že ke dni podání žádosti jsou dokončeny stavební práce, které zde vyjmenoval, mj. stavební práce na podkonstrukcích, na kterých budou připevněny fotovoltaické panely (ad 2 Žádosti) a poukázal i na to, že je uzavřena Dohoda o předčasném užívání stavby mezi hlavním dodavatelem společností Xxxx a. s. a Xxxx a. s. (ad 6 Žádosti), když termín kolaudace stavby předpokládají do 31. 12. 2010. Stavební úřad v Borovanech pak nařídil na den 5. 11. 2010 ústní jednání spojené s místním šetřením ve věci kontrolní prohlídky podle § 122 odst. 3 zákona 183/2006 Sb., tj. stavebního zákona. Tuto skutečnost prokazuje **Protokol o průběhu tohoto jednání** (č. l. 572, resp. 516, resp. 145). Bylo prokázáno, že za Stavební úřad v Xxxx se ho účastnila obžalovaná ing. T. H. a za Hasičský záchranný sbor Jihočeského kraje E. D.. Zástupce firmy Xxxx a. s. v úvodní pasáži protokolu uveden není, avšak závěrečné podpisy přítomných osob svědčí o tom, že tomu byl přítomen mj. J. B. nebo V. T.. Předmětem jednání byla stavba – Fotovoltaická elektrárna Xxxx – 1. část. Z protokolu je pak i zřejmé, že k ústnímu jednání spojenému s místním šetřením investor doložil mj. vytyčovací protokol stavby a doklady o výsledcích předepsaných zkoušek – revize DHP. Po prohlídce stavby bylo zjištěno, že podmínky stavebního povolení a územního rozhodnutí byly splněny, když odchylky od projektu schváleného ve stavebním řízení nejsou. Současně je však i v protokole zaznamenáno ad c) že nejsou doloženy potřebné doklady – revize elektro VN). Závěr je ten, že stavbu nelze zatím užívat do doby vydání rozhodnutí SÚ a současně je zde konstatováno, že stanovisko HZS JČK bude doručeno pro rozvodnu VN. Písemně uvedená poznámka v závěrečné části protokolu svědčí o tom, že 12. 11. 2010 bylo doloženo stanovisko HZS JČK emailem dle domluvy, KBR stavby a revize elektro VN. Ke dni 15. 11. 2010 lze vydat předčasné užívání stavby a podpis svědčící pro podpis obžalované T. H.. Pro úplnost, stran postupu stavebního úřadu, lze poukázat i na řádné oznámení o zahájení kontrolní prohlídky k vydání povolení k předčasnému užívání stavby ze dne 18. 10. 2010, když termín ústního jednání byl stanoven na 5. 11. 2010 (č. l. 799). K žádosti o předčasné užívání této stavby bylo dodatečně přiloženo **Prohlášení o shodě** použitých technologií při výstavbě Xxxx ze dne 3. 11. 2010 (č. l. 559, resp. 800), v němž dodavatel, tj. firma Xxxx a. s., zastoupená M. K. prohlásil, že dílo je provedeno v předepsané kvalitě, podle projektové dokumentace a splňuje požadované parametry předepsané projektem. Dalšími dokumenty, které časově předcházely rozhodnutí stavebního úřadu, resp. obžalované ing. T. H., o předčasném užívání stavby byly revizní zprávy. **Zpráva o výchozí revizi č. 11-1/2010-2016** vykonané 1. 11. 2010 je autorizována revizním technikem ing. V. P. (č. l. 560, 639, 814). Tímto listinným důkazem bylo prokázáno, že předmětem revize byl objekt: 1. blok – fotovoltaická elektrárna 1,093 MW, v katastrálním území Xxxx – vývody z TR1, včetně Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

rozvaděčů RF, RP a HRP-TRI 1. V úvodní části zprávy se konstatuje, že instalováno bylo FVE 1,093 MW, viz příloha (list č. 2-3). Celkový posudek vyzněl tak, že elektrické zařízení je z hlediska bezpečnosti schopno bezpečného provozu. Součástí úvodní pasáže je i čestné prohlášení revizního technika o tom, že elektro revize úspěšně proběhla ve dnech 1. 11. 2010 bez jakýchkoliv závad a zařízení je možno provozovat s tím, že čestné prohlášení je vydáno vzhledem k rozsáhlosti výchozí revize do doby písemného zpracování (do 12. 11. 2010). Na str. 2, která je přílohou k čestnému prohlášení výchozí revize ing. V. P. mj. konstatuje, že panely jsou namontovány pod úhlem 26° orientace sestav je na jih a ve FV panelech jsou použity FV články vyrobené z polykrystalického křemíku s tím, že 1. blok se skládá z 4.752 panelů a 99 střídačů. Tento 1. blok elektrárny má výkon 1.092,96 kWp. Lze jen podotknout, že zejména z kopie této zprávy na č. l. 639 je zcela zřetelný otisk autorizačního razítka revizního technika ing. V. P.. Obdobného charakteru jsou zprávy o výchozí revizi týkající se 2., 3. a 4. bloku této Xxxx (č. l. 640-642), které vydal opět revizní technik ing. V. P. a opatřil je svým autorizačním razítkem.

Zprávou o výchozí revizi elektrického zařízení č. 11-9/10-224 vykonané dne 12. 11. 2010 (č. l. 640) bylo prokázáno, že revizní technik ing. V. P. revidoval 2. blok fotovoltaické elektrárny 1,093 MW v katastrálním území Xxxx – vývody z TR2, včetně rozvaděčů RF, RP a HRP-TR2. Celkový posudek je se závěrem, že elektrické zařízení je z hlediska bezpečnosti schopno bezpečného provozu. Také tato zpráva v úvodní pasáži obsahuje čestné prohlášení revizního technika o tom, že elektro revize úspěšně proběhla ve dnech 12. 11. 2010 bez jakýchkoliv závad a zařízení je možno provozovat, když čestné prohlášení vydává vzhledem k rozsáhlosti výchozí revize do doby písemného zpracování (do 20. 11. 2010). Revizní zpráva pak byla, podle záznamů, zpracována 15. 11. 2010 a 16. 11. 2010 měla být předána. Rovněž tento listinný důkaz je opatřen autorizačním razítkem ing. V. P., a to obdobně jako analogický listinný důkaz označený jako **Zpráva o výchozí revizi elektrického zařízení č. 11-11/10-226** vykonané dne 15. 11. 2010 revizním technikem ing. V. P. (č. l. 641). V případě této revize byl revidovaným objektem 3. blok fotovoltaické elektrárny 1,093 MW v katastrálním území Xxxx – vývody z TR3, včetně rozvaděčů RF, RP a HRP-TR3. Závěr celkového posudku revizního technika je ten, že elektrické zařízení je z hlediska bezpečnosti schopno bezpečného provozu. Také tento listinný dokument obsahuje čestné prohlášení revizního technika o tom, že elektro revize úspěšně proběhla ve dnech 1. 11. 2010 (pozn. soudu - vzhledem k souvislostem skutkového děje se jedná zřejmě o písarské pochybení) bez jakýchkoliv závad a zařízení je možno provozovat, když vzhledem k rozsáhlosti výchozí revize dává revizní technik tímto až do doby písemného zpracování (do 25. 11. 2010) uvedené čestné prohlášení. V závěru je pak uvedeno, že revizní zpráva byla zpracována 16. 11. 2010 a také 16. 11. 2010 předána. Čtvrtý, velmi obdobný, dokument označený jako **Zpráva o výchozí revizi elektrického zařízení č. 11-10/10-225** vykonané 2. 12. 2010 (č. l. 642) svědčí o tom, že revizní technik ing. V. P. revidoval objekt 4. blok fotovoltaické elektrárny 1,16 MW v katastrálním území Xxxx – vývody z TR4 včetně rozvaděčů RF, RP a HRP-TR4. Závěr jeho celkového posudku je takový, že elektrické zařízení je z hlediska bezpečnosti schopno bezpečného provozu. I tento dokument obsahuje čestné prohlášení o tom, že vzhledem k rozsáhlosti výchozí revize dává revizní technik tímto, až do doby písemného zpracování (do ledna 2011) čestné prohlášení, že elektro revize úspěšně proběhla ve dnech 2. 12. 2010 bez jakýchkoliv závad a zařízení je možno provozovat. Revizní zpráva byla zpracována v prosinci 2010 a předána 7. 12. 2010, když rovněž tento listinný důkaz (č. l. 642) obsahuje otisk autorizačního razítka revizního technika ing. V. P. a zcela shodný autorizační podpis, tak jako předchozí obdobné dokumenty.

30. K těmto rozebraným listinným důkazům, které sám, jako revizní technik, vydal, byl u hlavního líčení dne 31. 8. 2016 vyslechnut v procesním postavení svědka **ing. V. P.** V rámci své spontánní výpovědi uvedl, že byl smluvním partnerem pro dodavatele stavby, kde stavbyvedoucím byl pan F., který jej vždy oslovoval, když potřeboval udělat nějakou revizi nějaké části uvedené stavby nebo jakékoliv stavby. Svědek byl nejdříve vyzván, aby udělal revizi na první úsek elektrárny a Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

když tam přijel, bylo všechno připraveno k revizi, takže tento úsek zrevidoval a tak, jako obvykle i v jiných případech, buď ten den nebo následující den vydal investorovi doklad, že může zkušebně toto zařízení provozovat, až do vydání výchozí revize. Po nějaké době cca 1 – 2 týdnech přijel dělat obdobnou revizi na druhý úsek a domnívá se, že v tom okamžiku byly na prvním úseku posbírané nějaké panely. Druhý úsek, který revidoval, měl částečně panely, ale nebyl také úplně dokončen, takže svědek zrevidoval to, co bylo možné zrevidovat, tedy rozvody a rozvaděče. Pak byl vyzván k revizi třetího úseku, a když tam přijel, tak si myslí, že tam nebyly panely a jinak netroufne si říct, jestli tam byly všechny rozvaděče, ale ty byly asi všechny, ale jestli tam byly všechny střídače, neví. Čtvrtý úsek nebyl vůbec započat. K dotazu soudu svědek potvrdil, že pracoval jako OSVČ, měl tedy nejen živnostenský list, ale také oprávnění pro tuto činnost a s panem F., resp. firmou, kterou on zastupoval, uzavřel svědek ústní smlouvu. Když na závěr svědek nechtěl vydat revizní zprávy, pan F. mu řekl, že mu nemůže činnost zaplatit a nakonec se dohodli tak, že mu svědek poskytne hodnoty, které sám naměřil, ale bez svého jména a iniciál, takže to nepodepíše. Svědek také potvrdil, že když kontroloval první blok elektrárny, nezjistil tam žádné závady, které by mohly provozu bránit. Výchozí revize znamená, že existují takové podmínky, že zařízení je schopno bezpečného provozu, a to bez jakýchkoliv závad nebo omezení. Když svědek přijel na druhý úsek, zjistil, že tam nejsou panely na prvním úseku, který tak nebyl v pořádku. Když původně prováděl kontrolu tohoto 1. bloku, panely tam byly všechny. V době provádění kontroly 2. bloku, tam nějaké panely možná na 1. bloku byly, možná chyběly všechny, ale přesně si to skutečně nepamatuje. Část panelů byla demontována. Při třetí návštěvě prováděl svědek kontrolu 3. bloku a bylo to obdobné, jako u toho 2. bloku, kdy zařízení nebylo dokončeno, panely tam nebyly. Svědek tedy revizní protokol nevydal. Vydal pouze tzv. čestné prohlášení, a to na základě dohody s investorem, neboť takto dal vlastně předběžný souhlas se zkušebním provozem, tedy že se zařízení může normálně provozovat na plný výkon. Když svědek přijel na třetí revizi, nepamatuje si, zda na 1. a 2. bloku nebyly vůbec žádné panely, nebo zda chyběly pouze částečně. Za rozhodující pak považuje soud vyjádření svědka o tom, že neví, do jakého stavu byla elektrárna dovedena na konci roku 2010. K dotazu obhájce obžalovaného D. E., svědek specifikoval veličiny, které při svých revizích měřil, když uvedl, že měřil izolační stavy kabelů, rozvaděče, galvanické propojení apod., avšak v době jeho měření nebyla elektrárna pod napětím a nebyla připojena k síti. Svědek sám byl naposled v elektrárně v listopadu. Podle jeho názoru může být elektrárna schopna bezpečného provozu, i když má panely pouze částečně, ale musí být specifikováno v jakém rozsahu. Elektrárna je způsobilá bezpečného provozu až tehdy, kdy je kompletně hotová a připravená na provoz, tedy když tam nejsou žádné závady a všechno je v pořádku. Pokud by na elektrárně bylo minimum panelů, tedy např. tři, byl by tak malý výkon, že měřicí přístroje by nic nezaznamenaly a elektrárna by tak sice byla schopna bezpečného provozu, ale zařízení jako celek by nebylo funkční. Výsledkem revizní zprávy je osvědčení toho, že je všechno v pořádku, zejména izolační stavy, že lze zařízení provozovat, aniž by tam došlo k nějaké újmě na zdraví člověka nebo že se to nemůže fyzicky zničit, vyhořet, nikomu ublížit apod. Revizní zpráva má tedy výsledek o tom, že je schopna bezpečného provozu. Běžný postup při vydávání revizních zpráv je obsažen v jednotlivých normách, které svědek v rámci své výpovědi specifikoval a také upřesnil, že se jedná o harmonizované normy, které jsou doporučené. Nejedná se tedy o předpis o tom, jaký skutečně musí být postup. Tyto normy nejsou obecně závazným právním předpisem. K dotazu obhájce obžalovaného D. E. svědek vysvětlil, že panely na fotovoltaické elektrárně je třeba považovat za výrobní zařízení. On sám při revizi kontroloval elektroinstalace, ale tím, že tam nebyly panely, tak nebyla splněna funkce výroby té elektrické energie. Jestliže však má revidovat nějaké zařízení, tak takové zařízení musí být kompletní. K dotazu soudu svědek připustil, že neexistuje žádný právní předpis, který by stanovil, že revize se může a musí udělat pouze v případě, že jsou fotovoltaické panely namontované, avšak revizní zprávu na elektrárnu, která nemá panely, by nevydal proto, že mu to zakazuje norma, podle níž musí být zařízení schopno provozu. Takové zařízení by tedy schopno provozu nebylo, avšak taková norma je normou pouze doporučující. Aby svědek mohl do revizní zprávy

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

uvést závěr o tom, že je elektrárna schopna bezpečného provozu, musí provést funkční zkoušky u zařízení, které reviduje. Pokud by byla osazena pouze část panelů, může dojít k závěru, že ta část bez panelů je schopna bezpečného provozu, ale pak to není fotovoltaická elektrárna, ale je to pouze část jejího zařízení. K dotazu obhájkyne obžalovaného M. K., pak svědek vysvětlil, že v té době se hovořilo o tom, že na elektrárně vážne dodávka panelů, nebyl jich dostatek, neboť všichni, kteří v té době stavěli podobné elektrárny, finišovali a dodavatelé panelů nestačili. Svědek v té době působil i na jiných elektrárnách, a to souběžně. Za podstatné pak považuje nalézací soud také vyjádření svědka o tom, že pokud by elektrárna nebyla schopná provozu jako celek, teoreticky by mohl zpracovat revizi na libovolně vyčleněnou část elektrárny, která by podmínky splnila. V další části svého výsledku u hlavního líčení se svědek vyjadřoval zejména k listinným důkazům, označeným jako zprávy o výchozí revizi bloků 1., 2., 3., 4. (č. l. 639-642), které jsou citovány shora. Svědek potvrdil, že se jedná o doklady, které vydával ke zkušebnímu provozu do vydání výchozí revize, avšak neví, jak vznikl doklad k 4. bloku (č. l. 642), neboť on 4. blok nikdy neviděl a nikdy na elektrárně nebyl. Připustil, že je možné, že tuto zprávu vydal, ale neměl ji v počítači. K dotazu soudu jednoznačně uvedl, že tuto zprávu ke 4. bloku (č. l. 642) nepsal. Naproti tomu potvrdil, že stejný dokument k 1. bloku (č. l. 639) psal i podepsal on osobně. Ví, že po udělení revize to vydal zřejmě dodavateli stavby panu F.. Stejný postup byl u dokladů týkajících se prvních tří bloků, avšak v případě 4. bloku svědek opakovaně uvedl, že přesně neví, jak to bylo a také neví, proč takový doklad vůbec vydával, když věděl, že tam nic není, ale je možné, že mu někdo zavolał, že už to tam je, tak on to zkrátka udělal a řekl si, že to tam půjde změřit. Je tedy možné, že takový dokument poslal zákazníkovi i bez proměření. Dokument označený jako zpráva o výchozí revizi elektrického zařízení (č. l. 639) ovšem, podle tvrzení svědka, není zprávou o výchozí revizi elektrického zařízení, ale je to pouze titulní list výchozí zprávy, na kterém je napsané, že výchozí zpráva zpracovaná není a teprve zpracovaná bude. Revizní zpráva musí obsahovat údaje o tom, co je na zařízení nainstalováno, tedy kolik panelů, jaké panely, jaké střídače, rozvaděče, vše má být rozepsané tak, jak má revizní zpráva vypadat. Tento doklad je vlastně pouze papírem o tom, aby se elektrárna dala provozovat zkušebně, což ale, podle tvrzení svědka, může znamenat, že z elektrárny odtéká proud i do sítě. K dotazu obhajoby svědek dále upřesnil údaje uvedené v úvodní části při popisu revidovaného objektu, které jsou ostatně platné i pro další tři analogicky vyhotovené listinné důkazy. TR1 znamená, že se jedná o trafostanici 1, jestli tam byla, svědek, podle svého tvrzení, neví, ale domnívá se, že tam bylo nějaké náhradní trafo, které se používalo, ale nebyla tam ještě ta trafostanice, i když, jak připustil, přesně neví. Ty vývody by tam měly být a jejich zapojení určitě ověřoval. Měřil vývody na těch rozvaděcích. Údaj RF znamená informaci o rozvaděči, jedná se vlastně o střídač, který dělá ze stejnosměrného napětí napětí střídavé. Tyto komponenty tam určitě viděl a měřil je, tedy rozvaděč, který funguje jako střídač. V případě, že by na tom byla nějaká vada, tak je to právě to zařízení, které se odpojí samo. Svědek to tedy neověřoval, neboť to není v jeho silách revizního technika. Rozvaděč RP znamená označení rozvaděče střídavé části, což jsou už jednotlivé menší rozvaděče a z těch je to pak stažené do HRP, což je jeden velký rozvaděč, ze kterého to pak jde do trafostanice. HRP jsou vlastně jakési budky u každé řady. Při svém měření svědek měřil kabely, izolační stavy směrem ke střídačům a zároveň směrem k tomuto rozvaděči – HRP. Měření dělal fyzicky. Měření na HRP – TR1 svědek neprovedl, neboť se domnívá, že trafostanice ještě nebyla zapojená anebo připravovali nějakou náhradní trafostanici. K obdobnému listinnému důkazu, který se týká bloku č. 2 (č. l. 640) svědek uvedl, že právě TR2 znamená, že jde o druhou část a rozvaděče a rozvody tam byly, ale jestli tam byly vývody z TR2 už sám neví. Měly by se ovšem také měřit. Sám svědek připustil, že tyto vývody neměřil, protože ta TR2 tam zřejmě nebyla, ale vlastně to neví, protože už si to nepamatuje. Je pravda, že přístroje, které k měření používá, mají vlastní paměť, v níž naměřené hodnoty mohou uchovávat, ale svědek tento postup nedělá, neboť je to složité a nepřehledné. K oběma dokumentům týkajícím se 1. a 2. bloku (č. l. 639, 640) svědek uvedl, že jeho stanovisko o tom, že elektrické zařízení je z hlediska bezpečnosti schopno bezpečného provozu, se týká toho zařízení, které je uvedeno jako tzv. revidovaný Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

objekt, tj. v rámečku a je vyznačeno tučně. Takový závěr uvedený v čestném prohlášení svědek do zprávy uvedl proto, aby zákazník mohl zařízení zkušebně provozovat. Zařízení jako celek však nebylo dokončeno, protože tam nebyly panely a neodpovídalo to tedy projektové dokumentaci, proto revizní zprávu svědek nevydal. K dotazu obhajoby svědek jednoznačně uvedl, že když dělal měření 1. bloku a jeho kontrolu (údaje uvedené na č.l. 639) tak tam panely byly. Situace se však, podle jeho názoru, změnila ještě předtím, než vydal celkovou revizní zprávu, což zjistil v době, když přijel na revizi 2. bloku. Odstranění části panelů, podle jeho panelů, nesouvisí s bezpečností, ale není to podle dokumentace, takže to nemá tu funkčnost. Opakovaně svědek u hlavního líčení uvedl, že sám nedokáže vysvětlit, proč vydal dokument vztahující se ke 4. bloku, neboť to vlastně neví. Jeho, jako revizního technika, zájímalo to, aby zařízení bylo funkční i bezpečné, neboť funkčnost je z jeho pohledu požadavek výchozí revize. Odebrání panelů má vliv pouze na výkon, nikoliv na ověření bezpečnosti z TR1, rozvaděče RF, RP, HRP a TR1. K revizi prováděné na 3. bloku (zpráva č. l. 641) svědek uvedl, že pokud si vzpomíná, tak na tomto bloku bylo těch panelů nejméně. Bezpečnost tam ale ověřit šla. Ze zprávy i přípravy zpracovaných svědkem je vidět, že rozvaděče mají výrobní čísla a pokud by tam tedy nebyly tyto rozvaděče, svědek by tyto informace neměl k dispozici. Uvedená výrobní čísla jednoznačně dokazují, že tam rozvaděče byly. Panely mají také výrobní čísla, která se však do zpráv nezapisují, neboť jde prakticky o tisíce panelů a navíc by to bylo zbytečné. Do zpráv se zapisují pouze typy panelů, výkony, jejich počty a celkový výkon. Konkrétní panely svědek, podle svého tvrzení, neověřoval, neboť to není jeho povinnost, když postačuje pouze uvedení typu nebo spíše výkonu panelů. Ani na prvním bloku všechny panely nekontroloval, ale podíval se pouze na jejich část, aby zjistil, o jaké typy se jedná. Panely by měly být přesně specifikované v projektové dokumentaci. Opakovaně se svědek zcela neuspokojivě vyjádřil ke zprávě týkající se 4. bloku (č. l. 642), když tvrdil, že na místě nebylo instalováno nic z toho, co je v rámci revidovaného objektu uvedeno, tj. vývody z TR4 včetně rozvaděčů RF, RP, HRP-TR4 a, podle jeho názoru, tam nebyla ani kabeláž, protože tam nebyly ani stojky pro panely. Takový stav tam byl v listopadu, když byl svědek na elektrárně naposledy. Sám neví, proč by vlastně takovou zprávu týkající se 4. bloku vystavil. Potvrdil ovšem, že podpis na této zprávě je jeho, všechny údaje sedí, ale vůbec si nepamatuje, jestli takovou zprávu psal. Tyto čtyři dokumenty, týkající se všech 4. bloků (č. l. 639-642), podle svého tvrzení, skutečně na policii předložil, avšak s vysvětlením, že neví, proč to udělal, navíc ho zaráží datum na zprávě ze 4. bloku, kde je uvedeno, že zpráva byla předána 7. 12. 2010, když se dozvěděl, že kolaudace proběhla 4. 12. 2010. K dotazu soudu, kde svědek listiny získal, než je policii předložil, uvedl, že má dojem, že je vytvářel v počítači a že tuto konkrétní zprávu, týkající se 4. bloku, neměl a ani neví, jestli to posílal nebo proč to posílal, když neměl důvod to posílat. Tyto čtyři dokumenty vytiskl ze svého počítače den předtím nebo ten den, kdy jel na policii a tam dokumenty předal. Dokumenty razítkoval a podepsal, neboť už tehdy měl nové razítko a musel tedy hledat ještě staré razítko, aby to orazítkoval tím razítkem, které používal v roce 2010. Bylo to tedy tak, že měl dokumenty uložené v počítači, jednou je poslal zadavateli, neboť panu F. vše posílal pouze elektronicky a pro potřeby policie dokumenty před svým výsledkem vytiskl, podepsal a orazítkoval. K dotazu obhajoby svědek potvrdil, že pro spuštění zkušebního provozu jsou, podle něj, dostačující právě tyto čtyři dokumenty (č. l. 639-642). Sám ovšem neměl tušení, na co je zákazník bude potřebovat, když stejně nebude ještě elektrárnu provozovat, ale pan F. chtěl mít alespoň něco v ruce, aby to mohl předat, protože jinak by nedostal zaplacené ani on. Ing. V. P. výslovně uvedl, že nepředpokládal, že by někdo tyto čtyři zprávy mohl brát jako revizi a diví se tedy, že to investor použil jako revizi a také se diví, že na to stavební úřad nereagoval. V závěru své výpovědi však svědek potvrdil, že v době, když prováděl revize, viděl dokončené bloky 1. a 2. i 3., ale nebyly tam panely, byly tam pouze rozvody, kabely, všechno ostatní po trafostanici, ale nebylo to zapojeno. První tři bloky byly tedy 100% v základních věcech mimo panelů a z jeho pohledu revizního technika bylo zařízení bezpečné až kdyby viděl panely, ale provoz by byl bezpečný, nebyly by tam žádné problémy. V závěru své výpovědi k dotazu obhájce obžalované ing. T. H. svědek opakovaně uvedl, že ve všech případech, když proměřil zařízení, vydal tyto tři Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

papíry, ale sám neví, jak to bylo u toho 4. bloku. Nebyly to však zprávy o revizi, bylo to jen čestné prohlášení. S odstupem doby si uvědomuje, že tato čestná prohlášení nešťastně nazval „Zprávy o výchozí revizi elektrického zařízení“, neboť použil titulní stránky z výchozí revizní zprávy. Měl do čestných prohlášení tedy napsat trochu jiné údaje, ale důvod byl ten, aby to mohli začít provozovat po skončeném měření, ale v žádném případě tento doklad nemohl sloužit k nějakému stavebnímu řízení. V závěru své výpovědi svědek potvrdil, že u prvních tří bloků 100% může říct, že zařízení bylo bezpečné. Když dodatečně tedy zjistil, že na prvním bloku nejsou panely, zákazník pan F. mu vysvětlil, že měli s panely nějaké problémy a dodatečně se svědek od policistů dozvěděl, že byly dodané nějaké jiné panely, které se měnily.

31. O bezpečnosti a provozuschopnosti Xxxx svědčí i **Zpráva o výchozí revizi a zkouškách elektrického zařízení** (č. l. 803-813) zpracovaná revizním technikem elektrických zařízení A. U. a opatřená také jeho autorizačním razítkem. Tímto listinným dokladem bylo prokázáno, že ve dnech 2. – 10. 11. 2010 byla provedena revize, a to silnoprůdého elektrického zařízení VN/NN fotovoltaické elektrárny označené Xxxx (4*630kW), T-m, TS1, TS2, TS3, TS4. Podrobný popis elektrického zařízení obsahuje prováděcí projekt a přílohu k této zprávě o výchozí revizi. Závěr revizního technika (č. l. 803 b) svědčí o tom, že na základě provedené prohlídky, provedených zkoušek a měření elektrických veličin lze revidované elektrické zařízení z hlediska bezpečnosti považovat za bezpečné a provozuschopné. Podrobnosti, které byly podkladem pro tento závěr a týkající se jednotlivých zkoušek elektrického zařízení jsou obsaženy v přílohách k této zprávě (č. l. 804-813).
32. Podstatou trestného jednání obžalovaného T. G. bylo vydání revizních zpráv v době téměř souběžné se zprávami podobného typu, které vydal ing. P.. Na úvod považuje nalézací soud za nezbytné zmínit, že obžalovaný T. G. byl osobou oprávněnou k vydávání revizních zpráv. Tato skutečnost byla prokázána jednak **Zprávou technické inspekce České republiky** (č. l. 2489) a samotným **Osvědčením** včetně přílohy. Technická inspekce České republiky ve svém přípisu z 21. 8. 2013 (č. l. 2489) sdělila, že obžalovaný T. G. má platné osvědčení revizního technika č. 8560/7/12/R-EZ-E2A, když v inkriminované době, tj. ke dni 12. 11. 2010 měl platné osvědčení revizního technika evidenční číslo 5061/7/07/R-EZ-E2A ze dne 11. 4. 2007. Toto osvědčení sloužilo k provádění revizí vyhrazených elektrických zařízení v rozsahu s napětím do 1.000 V včetně hromosvodů v objektech třídy A. S touto zprávou koresponduje další listinný důkaz, kterým je vlastní osvědčení č. 5061/7/07/R-EZ-E2A, které bylo vydáno pro obžalovaného T. G. 11. 4. 2007 s platností do 11. 4. 2012. Osvědčení bylo vydáno k provádění revizí vyhrazených elektrických zařízení s napětím do 1.000 V včetně hromosvodů v objektech třídy A (č. l. 2495). Podle názoru nalézacího soudu tedy lze spolehlivě konstatovat, že obžalovaný T. G. provedl revizi této elektrárny a vydal zprávy o výchozí revizi v souladu s platným oprávněním revizního technika. **Zprávou o výchozí revizi elektrického zařízení č. 059/2010** vykonané 12. 11. 2010 (č. l. 703-709, resp. 1033 a násl.) bylo prokázáno, že revidován byl objekt 1. bloku fotovoltaické elektrárny 1,1 MW v katastrálním území Xxxx – vývody z TR1 včetně rozvaděčů RF, RP a HRP-TR1, když instalováno bylo 1,1 MW. Revizní zpráva byla zpracována v listopadu 2010 a předána Xxxx a. s. 29. 11. 2010, což je zřetelné z podacího razítka této firmy a podpisu jejího zástupce. Zpráva je opatřena také autorizačním razítkem revizního technika obžalovaného T. G. a ke zprávě jsou připojené podrobné údaje o průběhu revize včetně uvedených parametrů instalovaných fotovoltaických panelů, specifikace jednotlivých měřených zařízení, rozvaděčů, kabelových tras i detailů o jednotlivých provedených měřeních. V závěru zprávy je uvedeno stanovisko revizního technika o tom, že elektrické zařízení je z hlediska bezpečnosti schopno bezpečného provozu. Obdobného charakteru je také **Zpráva o výchozí revizi elektrického zařízení č. 058/2010** vykonaná dne 15. 11. 2010 (č. l. 710-716) s tím, že revidován byl objekt 2. bloku fotovoltaické elektrárny 1,088 MW v katastrálním území Xxxx – vývody z TR2 včetně rozvaděčů RF, RP a HRP-TR2, kdy instalováno bylo 1,088 MW. Také v tomto případě na

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

základě měření podrobně rozepsaných v následující části této zprávy (č. l. 710b-716) jsou přesně konkretizovány výsledky měření na jednotlivých zařízeních. Rovněž v závěru zprávy, obdobně jako na jejím počátku, stejně jako u zprávy předchozí, je stanovisko revizního technika obžalovaného T. G. o tom, že elektrické zařízení je z hlediska bezpečnosti schopno bezpečného provozu. Také tato revizní zpráva byla zpracována v listopadu 2010 a předána Xxxx a. s. 29. 11. 2010, což zástupce stvrdil otiskem firemního razítka i svým podpisem a uvedením data převzetí. Pro úplnost lze konstatovat, že obdobná zpráva je založena na č. l. 1026 a násl. Třetí **Zpráva o výchozí revizi elektrického zařízení č. 057/2010** vykonané dne 24. 11. 2010 byla vypracována revizním technikem obžalovaným T. G. rovněž v listopadu 2010 (č. l. 717-724, 1018). Zpráva se týká revidovaného objektu 3. bloku fotovoltaické elektrárny 1,12 MW v katastrálním území Xxxx – vývody z TR3 včetně rozvaděčů RF, RP a HRP-TR3, když instalováno bylo 1,12 MW. Rovněž v této zprávě obžalovaný v podrobnostech rozepsal jednotlivá revidovaná zařízení elektrárny, konkretizoval hodnoty, které při jednotlivých formách měření zjistil a uzavřel, obdobně jako v případě 1. a 2. bloku, že elektrické zařízení je z hlediska bezpečnosti schopno bezpečného provozu. Zprávu zpracoval v listopadu 2010 a do Xxxx a. s. ji jejímu zástupci předal 29. 11. 2010, což zástupce Xxxx a. s. stvrdil svým podpisem, otiskem firemního razítka i uvedením data převzetí. Všechny tři zprávy, vyhotovené obžalovaným T. G., jsou pochopitelně opatřeny jeho autorizačním razítkem revizního technika. Obžalovaný T. G. také vydal **Zprávu o výchozí revizi elektrického zařízení č. 060/2010** vykonané dne 24. 11. 2010 (č. l. 1040-1041). V tomto případě revidovaným objektem byl 1. – 3. blok fotovoltaické elektrárny 3,3 MW v katastrálním území Xxxx – hromosvodní instalace. Zpráva byla zpracována v listopadu 2010 a předána zástupci firmy Xxxx a. s. 29. 11. 2010, když je opatřena jednak autorizačním razítkem obžalovaného, jako revizního technika, a také firemním razítkem Xxxx a. s., resp. podpisem zástupce, který dne 29. 11. 2010 zprávu převzal. Závěr provedené revize je ten, že elektrické zařízení hromosvodní instalace je provedeno podle zásad ČSN EN 62305-3 a z hlediska bezpečnosti je předpoklad bezpečného provozu. Výsledky revize i důvody, které k takovému závěru vedly, jsou podrobně popsány v pasážích týkajících se předmětu revize, popisu objektu i samotného měření. Na samém úvodu této zprávy je rukou dopsaná poznámka o tom, že revize odpovídají skutečnému stavu, včetně složení panelů. V nálezové části při popisu objektu je zaznamenáno, že FV panely celé elektrárny jsou uloženy na ocelových konstrukcích, které jsou sestaveny do 27 řad. Bližší podrobnosti, zejména týkající se počtu a bližší specifikace fotovoltaických panelů však ve zprávě uvedeny nejsou.

33. Podstatnými důkazy pro závěry nálezacího soudu o tom, že se obžalovaný T. G. nedopustil trestného jednání, jsou také odborné expertizy i právní názor vyslovený v rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Z **Odborného vyjádření Technické inspekce České republiky** (č. l. 4193) bylo zjištěno, že kromě obecně platné právní úpravy (energetický zákon č. 458/2000 Sb., zákon č. 174/68 Sb. o státním odborném dozoru a prováděcí vyhláška č. 73/2010 o stanovení vyhrazených elektrických technických zařízení) je provádění revizí v případě výstavby fotovoltaických elektráren upraveno i normami – ČSN 33 1500:1991 a ČSN 33 2000-6:2007. Výchozí revize je definována jako revize prováděna na novém nebo rekonstruovaném elektrickém zařízení před jeho uvedením do provozu. Tato nová elektrická zařízení je možné uvést do provozu jen tehdy, byl-li jejich stav z hlediska bezpečnosti ověřen výchozí revizí. Výstupem výchozí revize je výchozí revizní zpráva, jejíž náležitosti jsou uvedeny ve vyhlášce č. 73/2010 Sb. Nálezací soud považuje za podstatné i stanovisko o tom, že revize může být provedena i na části zařízení, a to jak výchozí revize, tak i pravidelná revize části zařízení. Ve prospěch obhajoby obžalovaného T. G. svědčí i stanovisko tohoto odborného vyjádření o tom, že část zařízení se reviduje před připojením do distribuční soustavy a následně po připojení se revize doplní o měření a zkoušky, když ve většině případů (pozn. soudu nikoliv kategoricky ve všech případech) se zařízení uvádí pod napětí při revizi. V závěru tohoto odborného vyjádření je vysvětlen i odborný pojem, který užíval obžalovaný i další svědkové vyslechnutí v této trestní Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

věci, tj. „měření impedance poruchové smyčky“. Impedanční smyčka je považována za jeden z nejdůležitějších parametrů ochranného opatření automatického odpojení od zdroje. Podrobně je řešeno měření impedanční smyčky v normě ČSN 33 2000-4-41 s tím, že je prováděno na každém okruhu při provádění všech typů revizí. Měření impedance poruchové smyčky je nejdůležitějším údajem pro bezpečnostní měření. S tímto odborným vyjádřením koresponduje i další **odborná expertiza zpracovaná VÚT v Brně, Ústavem elektroenergetiky**, byť pro účely jiného řízení, vedeného u Nejvyššího správního soudu. Tato expertiza však nepochybně obsahuje odborné stanovisko specializovaného pracoviště k otázkám, které jsou podstatné i pro účely nyní projednávané trestní věci. Jedná se o důkaz předložený ze strany obhajoby, který nebyl, dle názoru nalézacího soudu, v průběhu trestního řízení nikterak zpochybněn. Přestože je expertiza označena jako znalecký posudek, dovoluje si soud upozornit, že v rámci tohoto trestního řízení nebyl VÚT v Brně procesně řádným způsobem přibrán jako znalecký ústav, a proto předložený důkaz lze považovat pouze za odborné vyjádření, nikoliv za znalecký posudek, jak je označen, byť na důkazní hodnotě to ničeho nemění. Z předmětného důkazu tedy bylo zjištěno, že pro revizi elektrických zařízení platí norma ČSN 33 1500-revize elektrických zařízení. Z toho vychází také úkony revizního technika při provádění revize elektrických zařízení, stejně jako ze související normy ČSN 33 2000-6. Pojem „revize elektrického zařízení“ je v normě definován jako činnost prováděná na elektrickém zařízení, při které se prohlídkou, měřením a zkoušením zjišťuje stav elektrického zařízení z hlediska bezpečnosti. Za významné považuje nalézací soud stanovisko VÚT Brno o tom, že na přelomu let 2010 a 2011 neexistovala v souvislosti s problematikou fotovoltaických elektráren žádná norma, která by jasně stanovila požadavky na postup revizních techniků při výchozích, pravidelných nebo mimořádných revizích FVE. S odkazem na tyto normy pak prohlídka zařízení musí být provedena před zkoušením a obvykle se provádí, jestliže je celá instalace bez napětí (bod 61.2.1 ČSN 33 2000-6). Ani jedna z těchto dvou norem pak neukládala reviznímu technikovi jakákoliv závazná měření na samostatných fotovoltaických panelech. Za výchozí revizi je u samostatných fotovoltaických panelů, ve smyslu zákona, považováno prohlášení o shodě, známé také jako označení CE, v němž se výrobce zavazuje – deklaruje, že splnil všechny potřebné náležitosti mj. i z hlediska bezpečnosti předmětného výrobku, zařízení. V této souvislosti považuje nalézací soud za nezbytné poukázat na shora citovaný listinný důkaz, tj. Prohlášení o shodě (č. l. 559, resp. 800). VÚT Brno pak zaujal rovněž jednoznačné stanovisko o tom, že přesný postup pro revizi na FVE není nikde explicitně definován, když postupy pro kontrolu a měření na FVE jsou definovány v harmonizované normě ČSN: EN 62446. Zpracovatelé odborné expertizy poukázali rovněž na to, že samotné fotovoltaické panely revizi nepodléhají. Montáž, resp. výměna nebo doplnění FV panelů ve stringu fotovoltaické elektrárny, může být z technického hlediska přirovnávána k zapojení nebo výměně světelného zdroje u svítidla. Jedná se o triviální úkon, který spočívá v usazení FV panelů na nosnou konstrukci a v následném zapojení kladného a záporného konektoru do stávající stanice. Při výměně fotovoltaického panelu v instalaci FVE tedy nedochází ke snížení bezpečnosti provozu daného energetického zařízení. V odpovědi na zadanou otázku č. 4 se pak zcela jednoznačně konstatuje, že postup revizního technika je plně v souladu s obvyklými postupy a metodami pro vyhotovení revizí elektrických zařízení, tedy i s normami ČSN 33 1500 a ČSN 33 2000-6, a to i za předpokladu, že tato revize byla provedena v době, kdy na fotovoltaické elektrárně nebyly instalovány všechny panely. Toto odborné stanovisko je, podle názoru nalézacího soudu, dalším zcela jednoznačným důkazem svědčícím ve prospěch obžalovaného T. G.. Takový závěr, že revizi fotovoltaické elektrárny lze provést i v případě chybějící části FV panelů, je podloženo, podle závěrů VÚT v Brně, i fyzikálními zákony, neboť při sériovém řazení FV panelů dochází ke zvýšení napětí ve stringu, ale nedochází ke zvýšení hodnoty protékajícího/generovaného elektrického proudu, tedy nedochází ke změně proudového zatížení, a není tak vyvolána nutnost změny předřazeného jistícího prvku (pojistka), což je v souladu s ČSN 33 1500. V závěru se pak konstatuje, že při výměně fotovoltaického panelů v instalaci FVE, nedochází ke snížení bezpečnosti provozu daného energetického zařízení, jelikož ta je zajištěna již instalovanými

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

ochrannými prvky (pojistky, jističe, zpětné diody). V souladu s tímto odborným vyjádřením zpracovaným VÚT v Brně jsou pak i závěry dalšího odborného vyjádření, které je označeno jako **Stanovisko zpracované VŠB-Technickou univerzitou v Ostravě** (č. l. 4628). Rovněž toto stanovisko z hlediska procesního považuje nalézací soud za odborné vyjádření, neboť nesplňuje náležitosti znaleckého posudku, byť tato skutečnost nikterak nediskvalifikuje jeho důkazní hodnotu. V úvodu odborného vyjádření se poukazuje, shodně jako v předchozích důkazech, na právní rámec podnikání v oblasti energetiky, tj. zákon č. 458/2000 Sb., tzv. energetický zákon, jakož i na předpisy, jimiž se musí revizní technik řídit při provádění revize, a to normy – ČSN 33 1500:1990 a ČSN 33 2000-6:2007. Nalézací soud v souvislosti s předmětem tohoto trestního řízení, jímž je specifická problematika fotovoltaických elektráren i specifická a vysoce odborná problematika z oblasti energetiky, považuje za nezbytné, pro lepší orientaci, citovat vysvětlení základních pojmů, s nimiž právní předpisy pracují a které jsou v tomto odborném vyjádření uvedeny. Výrobna je považována za soubor sestavený z mnoha výrobků. Z hlediska revizní zprávy, což považuje nalézací soud za významné opět pro obhajobu obžalovaného T. G., se posuzuje bezpečnost elektrické instalace. Obdobně jako v předchozím odborném vyjádření i v tomto důkazu se konstatuje, že jednotlivé samostatné díly zařízení FVE jsou zpravidla uvedeny na trh v souladu se zákonem č. 22/1997 Sb., tedy jako výrobek, u něhož bezpečnost prokazuje výrobce na tomto zařízení označením CE. Těmito samostatnými díly jsou nejen měniče, rozvodné skříně jak stejnoměrného, tak střídavého napětí a řídicí systém, ale i, což je podstatné pro nyní projednávanou věc, fotovoltaické panely. Předmětem revize je tedy zjištění, zda elektrická instalace je schopna bezpečného provozu, avšak předmětem revize nejsou výrobky s označením CE. Rovněž tento argument je významný pro posouzení trestněprávně významného jednání obžalovaného T. G., jemuž je kladeno za vinu, že vydal revizi na FVE v Xxxx bez toho, že by prověřil jednotlivé FV panely a dokonce bez toho, že by zde v plném rozsahu byly FV panely instalovány. Revizní zpráva musí být ve shodě se základním právním předpisem pro provádění revizí elektrických zařízení, kterým je výše citovaná norma ČSN 33 1500. Revizní technik pak musí v revizní zprávě uvést vymezení revidovaného zařízení, tedy, o kterou část výroby se jedná. Tuto podstatnou náležitost nepochybně výše citované zprávy o výchozí revizi, zpracované obžalovaným T. G., naplnily. V odborném vyjádření se poukazuje i na skutečnost, že je zcela běžné s ohledem na složitost výroby, provádění revize po jednotlivých částech, což také souvisí s oprávněním revizního technika. Některý revizní technik má oprávnění pouze pro napětíovou hladinu NN, revizi části NN. Revizi části VN pak provádí jiný revizní technik v jiném čase a pochopitelně tak vydá jinou revizní zprávu. Proto, aby výroba uváděná do řádného nebo do zkušebního provozu, mohla být zrevidována, může být vydáno několik výchozích revizí, přičemž každá z nich je platná. Ve prospěch obžalovaného svědčí rovněž závěr tohoto odborného vyjádření o tom, že výchozí revize konstatuje stav elektrického zařízení k datu provedení revize. Výsledkem je závěr o tom, že elektrické zařízení je z hlediska bezpečnosti, v rozsahu revize, schopno bezpečného provozu. Následně pak přebírá odpovědnost za bezpečnost provozu provozovatel tohoto zařízení. Revizní zpráva je tedy zcela jednoznačně dokumentem prokazujícím ověření bezpečnosti. I toto stanovisko, uvedené v odborném vyjádření, svědčí ve prospěch obhajoby obžalovaného T. G., jemuž, podle názoru nalézacího soudu, nelze klást k tíži to, že do zpráv o výchozí revizi zaznamenal pouze skutečnosti pro něj podstatné z hlediska ověření bezpečnosti, nikoliv faktický stav, počet nebo výkon instalovaných fotovoltaických panelů. V souladu s předchozím odborným vyjádřením a ostatně opět ve prospěch obžalovaného T. G. je závěr odborného vyjádření o tom, že pokud byla výchozí revizní zpráva vypracována při stavu bez napětí, pak důvodem může být nemožnost využití náhradního zdroje, ale hodnota impedanční smyčky se v takovém případě ověřuje výpočtem. Takovýto úkon rozhodně není překážkou pro první paralelní připojení. Platná právní úprava, Příloha č. 4 PPDS, totiž dokonce uvažuje s možností, že některé výrobky není možno uvést „pod napětí“ za účelem provedení revize a dalších úkonů spojených s prvním paralelním připojením. Ověřovací provoz povolení PDS umožňuje první paralelní připojení a akceptuje výchozí revizní zprávy, Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

provedené bez napětí a ověřené výpočtem. Takto tedy prokazatelně postupoval i obžalovaný T. G. a jeho postup nelze, podle názoru nalézacího soudu, hodnotit jako postup protiprávní, dokonce překračující hranice trestní odpovědnosti. V závěru se pak jednoznačně konstatuje, že pokud se výchozí revizní zprávy provádějí na části zařízení, jsou platné a není důvodu provádět revizi na výrobu elektřiny jako celek. Výchozí revize jsou platné i za předpokladu, že nebylo možno před první paralelním připojením uvést výrobu pod napětí a určité části bylo možno ověřit tak výpočtem. Na základě pravidel schválených ERÚ provozovatel distribuční soustavy umožňuje první paralelní připojení a akceptuje výchozí revizi revizní zprávy provedené bez napětí a ověřené výpočtem. Revizní zpráva tedy zcela jednoznačně prokazuje ověření bezpečnosti a v tomto směru považuje nalézací soud za nezbytné důrazně upozornit, že, jak vyplývá z právní úpravy i rozborů, je závěrem revizní zprávy ověření bezpečnosti, nikoliv prokázání jiných skutečností relevantních pro jiné účely. Revizní technik za takto vystavenou revizní zprávu, prokazující ověření bezpečnosti, pochopitelně odpovídá. Při hodnocení výše rozebraných listinných důkazů, zejména revizních zpráv vystavených obžalovaným T. G., v kontextu dalších důkazů i v kontextu rozebrané platné právní úpravy, se nalézací soud plně ztotožnil s právním názorem vysloveným k analogickým otázkám Nejvyšším správním soudem v jeho rozhodnutí NSS 2As 313/2015-492 (č. l. 4605 a násl.). Rovněž v této trestní věci nalézací soud konstatoval, že obžalovaný T. G., jako státem autorizovaný revizní technik, postupoval v souladu s tehdy platnou právní úpravou a žádný z provedených důkazů jednoznačně a nepochybnitelně neprokazuje, že by obžalovaný postupoval vědomě chybně nebo dokonce úmyslně proto, aby vystavil nepravdivé revizní zprávy. Tyto skutečnosti ostatně obžalovaný T. G. u hlavního líčení v plném rozsahu popřel a jeho výpověď koresponduje s dalšími důkazy provedenými u hlavního líčení. Obhajoba obžalovaného o tom, že postupoval s dobrým úmyslem vyhotovit revizní zprávy, byť není vyloučeno, že přejal některé informace z revizních zpráv ing. P., nebyla v průběhu řízení nikterak vyvrácena. Zásadní pochybnosti naopak vzbuzuje přístup právě ing. P., který, jako zprávy o výchozí revizi, označil dokumenty, které svým obsahem jsou čestné prohlášení. Podle názoru nalézacího soudu byl obžalovaný T. G. po právu přesvědčen o tom, že FV panely nepodléhají jeho revizi, a proto je také neučinil předmětem kontroly a do svých revizních zpráv nezahrnul údaje týkající se jejich počtu, jejich instalace, jejich výkonu, tedy údaje týkající se bližší specifikace a konkretizace. Žádným důkazem nebyl prokázán opak, tedy že elektrárna v té době nebyla bezpečná, že by tam fotovoltaické panely nebyly vůbec nainstalovány. Podle názoru nalézacího soudu nebylo tedy žádným relevantním důkazem prokázáno, že by v době revize v elektrárně nebylo možno zjistit takový stav, který obžalovaný zahrnul do svých revizních zpráv a v konečném důsledku tak nebylo prokázáno, že by obžalovaný jakkoliv uvedl nepravdivé údaje do revizních zpráv, tedy poskytl pomoc k tomu, aby jiný prostřednictvím revizních zpráv uvedl někoho v omyl. Konkrétně těmito hlavními pachateli, jímž měl T. G. poskytovat pomoc, měli být obžalovaní D. E. a M. K., kteří měli uvést v omyl pracovníky ERÚ, když revizní zprávy předložili k žádosti o licenci poté, co je měla k dispozici obžalovaná ing. T. H. před vydáním rozhodnutí o předčasném užívání stavby. Pokud byl dodatečně přijat odborný názor o tom, že revize se má týkat fotovoltaických panelů, pak nalézacímu soudu nezbyvá než konstatovat, že se plně ztotožnil s dalším právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem v tomto citovaném rozhodnutí. Eventuální pochybení obžalovaného T. G. v tom, že nerevidoval fotovoltaické panely v době cca před 7 lety, nemá původ v jeho nedbalosti, nebo dokonce v úmyslu obejít právní normy, ale v tehdy ustáleném odborném názoru o tom, že fotovoltaických panelů se revize netýká. Rovněž Nejvyšší správní soud v odůvodnění svého rozhodnutí (ad 49) poukázal na to, že ani renomované znalecké ústavy se dodnes neshodují, zda a co bylo třeba kontrolovat ve vztahu k fotovoltaickým panelům a zda bylo možno deklarovat bezpečnost FVE před jejich montáží. Na předmětných revizních zprávách, jako podkladu pro rozhodnutí o udělení licence, se projeví důsledky nedostatečného a nejednoznačného normativního rámce, stanovujícího postup ro výkon revizní činnosti, ať už šlo o závazné právní předpisy či doporučující České technické normy. Nalézací soud se plně ztotožňuje se závěrem Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

obsaženým v tomto rozhodnutí o tom, že postup revizního technika, který předmětem činnosti a kontroly neučinil fotovoltaické panely, nebyl v příkrém rozporu s tehdejší normativní úpravou. Vyslovený právní názor o tom, že nedůslednost při tvorbě legislativy, jakož i technických norem a při výkonu veřejné správy musí jít k tíži státu, si dovoluje nalézací soud pro účely tohoto trestního řízení interpretovat v souladu s procesní zásadou „in dubio pro reo“, tedy v případě pochybností ve prospěch obžalovaného. Jak vyplývá z dokazování provedeného v rámci tohoto trestního řízení, jednotlivé právní normy, ať už týkající se stavebního řízení při výstavbě fotovoltaických elektráren, při ověřování bezpečnosti provozu, nebo při vydávání a užívání licence k provozování elektrárny a v konečném důsledku pro čerpání dotací na výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů, byly zjevně vzájemně nekompatibilní a ve svém obsahu málo detailní a precizní. Takovéto legislativní nedostatky nelze klást k tíži kteréhokoliv obžalovaného v rámci nyní projednávané trestní věci, navíc s takto výrazným časovým odstupem. Je zjevné, že teprve v průběhu následujících cca 7 let, byla výkladová stanoviska přijímána a jednotlivé právní názory se teprve tříbily jednu ze základních principů trestního práva, tj. zásada zákazu retroaktivity k tíži pachatele však musí být důsledně respektován minimálně při výkladu právních norem. Nalézací soud tedy učinil jednoznačný dílčí závěr o tom, že důkazy provedenými u hlavního líčení nebylo prokázáno pochybení obžalovaných T. G. a ing. T. H..

34. K výše rozvedené Smlouvě o dílo – výstavbě Xxxx, která byla uzavřena mezi objednatelem firmou Xxxx a. s. a zhotovitelem firmou Xxxx a. s. se vztahuje i **Předávací protokol ze dne 12. 11. 2010** (č. l. 1296). Předmětem předávacího protokolu je konstrukce s upevněnými fotovoltaickými panely instalovaného výkonu 3,3 MWp, kompletní rozvody NN technologie, střídače, rozvaděče (celkem pro 4,4 MWp), rozvod VN včetně čtyř trafostanic a rozvodny VN (celkem pro 4,4 MWp), kompletní vyvedení výkonu k místu napojení do distribuční sítě E.ON (stav ověřen při obhlídce staveniště v rámci řízení o předčasném užívání stavby u SÚ Xxxx dne 5. 11. 2010. Protokol podepsali za objednatele obžalovaný D. E. a za zhotovitele obžalovaný M. K.. V rámci pasáže týkající se stavu předávaného díla je v protokole uvedeno, že je předána podstatná část díla bez konečných terénních úprav umožňující bezpečný provoz Xxxx na úrovni 3,3 MW instalovaných fotovoltaických panelů.
35. Pro úplnost je třeba zmínit, že dne 5. 11. 2010 byla místnímu šetření v prostorách Xxxx přítomna také **svědkyně E. D.**, a to jako zástupkyně Hasičského záchranného sboru Jihočeského kraje, která byla vyslechnuta v přípravném řízení 7. 10. 2014. Její svědecká výpověď byla čtena u hlavního líčení dne 6. 6. 2016 v souladu s ustanovením § 211 odst. 1 trestního řádu. Svědkyně potvrdila, že 5. 11. 2010 byla místnímu šetření, kromě ní, přítomna i obžalovaná ing. T. H., jako zástupkyně stavebního odboru Městského úřadu v Xxxx. Z předloženého protokolu svědkyně poznala, že jej psala obžalovaná ing. H. a svědkyně sama je zapsána na úvodní straně, jako zástupky HZS Jihočeského kraje, když na druhé straně protokolu jsou zaznamenány jednak její připomínky a jednak její podpis. S odstupem času si svědkyně vybavila, že v té době byl areál oplocený a v průběhu kontroly jej procházeli. Podle jejího názoru v té době nebyla stavba zcela dokončená, když i z tohoto protokolu vyplývá, že se dělala kolaudace pouze první části. Panelů bylo na stavbě elektrárny hodně, ale jestli byly osazené všechny, si sama vybavit nedokázala. Zadní část velkého areálu nebyla osazená vůbec, ale vpředu byly panely. Které další osoby se prohlídky zúčastnily, si svědkyně vybavit nedokázala a také vysvětlila, že ona měla k dispozici vlastní projektovou dokumentaci, ke které se vyjadřovali z hlediska požární ochrany. Její účast na stavbě byla povinná, což vyplývá ze zákona o požární ochraně. Sama si není vědoma toho, že by se na této stavbě konalo nějaké další řízení, ona takovému řízení přítomna nebyla, ale současně vysvětlila, že krátce po této kontrole cca do dvou měsíců odcházela do starobního důchodu. Z předloženého protokolu ze dne 5. 11. 2010 je patrné, že stavba z hlediska požárního vykazovala malou změnu oproti původně schválenému požárně bezpečnostnímu řešení, kde byla navíc provedena rozvodna VN. Svědkyně potvrdila, že taková rozvodna musí být ochráněna

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

přenosným hasicím přístrojem, avšak jiné požadavky z hlediska požární ochrany na elektrárnu neměla. Nedostatky byly dodatečně odstraněny, a to do 12. 11. 2010, kdy bylo předloženo nově zpracované požárněbezpečnostní řešení stavby i revize přenosného hasicího přístroje. Tím byla, podle jejího názoru, stavba způsobilá k provozu z hlediska požární ochrany. K dotazu obhajoby svědkyně potvrdila, že v průběhu prohlídky procházeli areál pěšky, a to tak že šli středem a viděli na každé straně zavěšené panely, a to tak do poloviny areálu. Následně s ing. H. šly do rozvodny, která byla téměř u konce areálu. Jestli však s nimi šel někdo další, si svědkyně vybavit nedokázala, ovšem potvrdila, že prohlídce bylo přítomno více lidí a navíc se zde pohybovalo dost dalších osob, ale sama neví, jestli tyto osoby pouze montovaly pokračující část stavby.

36. Podstatným listinným důkazem je **rozhodnutí vydané Městským úřadem Xxxx, Stavebním úřadem, pod č. j. Měú/Sú/2554/2010/xx** (č. l. 431, 819, 1017, 2006), kdy Stavební úřad Xxxx podle § 123 odst. 1 stavebního zákona vydal Povolení k předčasnému užívání pro stavbu „Fotovoltaická elektrárna – část I., obsahující blok trafostanice č. 1., 2., 3. a rozvodna VN“, když současně stanovil čtyři podmínky pro předčasné užívání stavby. Z hlediska charakteru nyní projednávané trestní věci je významná podmínka č. 2, na základě níž bylo předčasné užívání této stavby povoleno na dobu dočasnou do 31. 12. 2010. Rozhodnutí vydala obžalovaná ing. T. H., jako vedoucí Stavebního úřadu Městského úřadu v Xxxx, a to pro stavebníka – žadatele o vydání rozhodnutí firmu Xxxx a. s. Rozhodnutí je odůvodněno tím, že dne 14. 10. 2010 podala firma Xxxx a. s. žádost o vydání rozhodnutí k předčasnému užívání stavby fotovoltaická elektrárna část I. a stavební úřad provedl dne 5. 11. 2010 oznámenou kontrolní prohlídku, při které zjistil, že stavba je provedena podle projektové dokumentace ověřené stavebním úřadem, že je uzavřena dohoda se zhotovitelem stavby o předčasném užívání části I. – blok trafostanice 1., 2., 3. a hlavní rozvodna VN. Vzhledem k tomu, že na kontrolní prohlídce nebyla doložena revizní zpráva a požárně bezpečnostní řešení stavby neobsahovalo část týkající se rozvodny VN, nemohlo být v souladu s žádostí vydáno povolení předčasného užívání ke dni 8. 11. 2010. Podklady byly stavebnímu úřadu doplněny dne 12. 11. 2010 a po přezkoumání všech dokladů předložených ke kontrolní prohlídce pak stavební úřad dospěl k závěru, že je možné vydat rozhodnutí o předčasném užívání stavby podle § 123 stavebního zákona a současně v podmínkách stanovil lhůtu pro předčasné užívání části stavby, a to do 31. 12. 2010, jakož i podmínky, za kterých je možno stavbu dočasně užívat. K tomuto rozhodnutí, vypravenému dne 15. 11. 2010 se přímo vztahuje **Usnesení o opravě zřejmých nesprávností v písemném vyhotovení tohoto rozhodnutí**, vydané Městským úřadem Xxxx, Stavebním úřadem, dne 24. 11. 2010 (č. l. 820, 2009). Z výrokové části tohoto usnesení bylo zjištěno, že Městský úřad v Xxxx, Stavební úřad, rozhodl podle § 70 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, o opravě zřejmých nesprávností v tomto rozhodnutí o povolení k předčasnému užívání stavby „Fotovoltaická elektrárna – I. obsahující blok trafostanice 1., 2., 3. a rozvodna VN, vydaného pod č. j. Měú/Sú/2554/2010/HI 15. 11. 2010“, a to tak, že opravil název stavby tím, že fakticky doplnil údaje o tom, že jde v rámci části I. obsahující blok trafostanice č. 1., 2., 3., rozvodnu VN i o fotovoltaické panely s NN rozvody a měniči o celkovém výkonu 3,3 MW. Z odůvodnění tohoto opravného usnesení je pak zřejmé, že Městský úřad v Xxxx toto opravné usnesení vydal na základě žádosti Xxxx a. s., když ve výrokové části původního rozhodnutí v názvu stavby došlo k nedostatečnému vymezení části, která byla uvedena do předčasného užívání.

37. Další významná skupina listinných důkazů i svědeckých výpovědí se vztahuje k té části skutkového děje, jejímž výsledkem bylo vydání licence ze strany Energetického regulačního úřadu (dále jen ERÚ) pro Xxxx a. s. Ze **správního spisu**, který byl veden na ERÚ pod sp. zn. LIC 12422/2010-ERÚ (č. l. 1268-1410) bylo zjištěno, že firma Xxxx a. s. podala dne 8. 10. 2010 **žádost o udělení licence pro podnikání v energetických odvětvích pro právnické osoby** (č. l. 1270). Odpovědným zástupcem této firmy byl ustanoven D. E. (č. l. 1275) a také T. H. (č. l. 1277), který předložil osvědčení o odborné kvalifikaci (č. l. 1278-1279). V tomto řízení, které se

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

týkalo udělení licence č. 111017178 s předmětem podnikání výroba elektřiny pro společnost Xxxx a. s., byli oprávněnými úředními osobami ze strany ERÚ Bc. L. P., ředitel odboru licencí, a ing. J. K., specialista odboru licencí (č. l. 1285). Oba byli také vyslechnuti v procesním postavení svědků v rámci tohoto řízení. **Svědék Bc. L. P.**, byl vyslechnut u hlavního líčení dne 7. 6. 2016 a potvrdil, že v inkriminované době, tj. na konci roku 2010 byl ředitelem odboru licencí na ERÚ. Standardní postup byl takový, že podřízení z tohoto odboru shromáždili všechny podklady a svědek sám licence podepsal. Ze zákona, ani z jiného právního předpisu nevyplývala povinnost pracovníků ERÚ provádět fyzickou kontrolu na místě, tj. ve fotovoltaické elektrárně. Na poradě vedení ERÚ však bylo dohodnuto, že elektrárny s výkonem nad 1 MW budou nějakým způsobem kontrolovány z hlediska dokončenosti. Jakmile tedy byly veškeré doklady do spisu doloženy, pak dotýčný referent, který měl elektrárnu na starosti, event. kdo jej zastupoval, provedl kontrolu elektrárny tzv. přes plot, kdy na místě zjistil, jak elektrárna vypadá. Pokud sám uznal, že je v podstatě dokončená, nebo že jsou tam všechny věci, jak mají být, bylo uzavřeno, že je elektrárna hotová, což byl poslední stupeň před vydáním licence. O takové neformální kontrole však pracovník ERÚ neprováděl žádnou dokumentaci ani záznam nebo protokol. Co se týče konkrétní Xxxx, pak L. P. uvedl, že si nevzpomíná, že by v souvislosti s vydáním licence nastal nějaký problém. Jména firem Xxxx a. s., Xxx a. s. nebo Xxxx a. s. mu nic neříkají. K dotazu obhajoby svědek potvrdil, že osobně u žádné z těchto neformálních prohlídek, tj. kontroly tzv. přes plot, nebyl, proto se nedokáže vyjádřit k tomu, jak kontroly probíhaly. Fyzické ověření elektrárny prováděli pracovníci ERÚ na pokyn vedení ERÚ a praxe byla taková, že to platilo pro poslední měsíc roku 2010. Výsledky těchto kontrol se ani nikde neevidovaly, referenti si to řešili pro sebe tím, že někdo udělal poznámku do spisu, jiný pouze tím, že připravil licenci. Svědek pak, jako vedoucí odboru, provedl formální kontrolu před vydáním licence, a to spíše namátkově, nikoliv u všech spisů, neboť v té době se vydávalo velké množství licencí. Vzhledem k tomu, že referenti měli pokyn takto elektrárnu prověřit, pak svědek před podpisem licence vycházel z toho, že prohlídka elektrárny byla uskutečněna. V rámci tohoto pokynu vedení ERÚ se však neřešilo to, že by pracovníci ERÚ měli např. kontaktovat jiné správní orgány. Svědek sám potvrdil, že předpokládá, že veškeré dokumenty osvědčovaly stav elektrárny minimálně k tomu datu, kdy byly předloženy úřadu. Pokud tedy u zkušební doby neuplynul termín, na kterou byl provoz povolen, neexistovalo žádné vymezení nebo omezení. Zákonné předpoklady musely být splněny asi ke dni vydání licence a prohlídky se tedy měly konat předtím, než byla licence vydána. Svědek rovněž potvrdil, že v uvedené době mohl ERÚ vydat licenci na základě rozhodnutí stavebního úřadu o povolení k předčasnému užívání, takto to bylo stanoveno ve vyhlášce č. 426/2005 Sb. Rozhodnutí stavebního úřadu, kde provoz elektrárny povolil, pro ně bylo podkladem pro vydání licence. Vzhledem k tomu, že licence byla vydána např. na dobu 25 let, pak v případě, že by po uplynutí lhůty, na kterou bylo povoleno předčasné užívání elektrárny, nebyl vydán kolaudační souhlas, pak by elektrárna přestala splňovat podmínky pro udělení licence a mělo by nastoupit řízení o zrušení licence. Fakticky by držitel licence přestal splňovat jednu z podmínek, na základě kterých mu byla licence udělena. Dodržování zákonnosti při provozu elektráren měla na starosti Energetická inspekce. V závěru své výpovědi svědek uvedl, že z této funkce odešel na začátku roku 2011 a ke konci téhož roku odešel z ERÚ úplně. V této souvislosti byla data z jeho počítače smazána, a to včetně údajů, které si sám vedl o tom, do kterého data má konkrétní elektrárna povolení k provozu. Svědkovi rovněž není známo, že by se oficiálně vedl nějaký záznam nebo statistika o prohlédnutých elektrárnách. V závěru své výpovědi svědek L. P. vysvětlil, že pokud elektrárna byla fyzicky postavena v Jižních Čechách, potom na kontrolu měl jezdit pracovník ERÚ z pracoviště v Praze, i když tento úřad má oficiální sídlo v Jihlavě. Když tedy referent předal svědkovi podklady k udělení licence u této konkrétní elektrárny, pak svědek sám vycházel z toho, že tam kontrola proběhla. Výpověď **svědka ing. J. K.**, vyslechnutého dne 25. 11. 2014 (č. l. 190 – 196) byla u hlavního líčení dne 6. 6. 2016 čtena v souladu s ustanovením § 211 odst. 1 trestního řádu. Svědek potvrdil, že v uvedené době konce roku 2010 pracoval jako referent odboru licencí ERÚ, když jeho úkolem bylo připravovat podklady pro vydání licence, které v závěru řízení Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

podepisoval jeho nadřízený L. P.. Ing. J. K. měl také na starosti vydání licence pro Xxxx v roce 2010, když spis, který mu byl předložen č. j. 12422/2010-ERÚ byl právě tím spisem, který on vyřizoval. V průběhu svého výsledku svědek také potvrdil, že podle interního ústního aktu vedení ERÚ se měli kontrolovat FVE s výkonem nad 1 MW, a to před vydáním licence. Sám předpokládá, že tomu tak bylo i u Xxxx, ovšem on osobně na této elektrárně nebyl, a ani konkrétně neví, kdo z pracovníků ERÚ by kontrolu prováděl. Sám ovšem předpokládá, že kontrola byla provedena, neboť ředitel odboru licencí L. P. by s vydáním licence v opačném případě nesouhlasil. Pro vydání licence bylo nejdůležitější doložení majetkového stavu a technické způsobilosti tohoto zařízení, když pro technickou způsobilost byla stěžejní revizní zpráva a schválení od stavebního úřadu. Svědek sám předpokládá, že v případě Xxxx, když byla licence vydána, tak tyto dokumenty musely být doloženy. Předmětem fyzických kontrol elektrárny bylo posoudit to, zda požadovaný instalovaný výkon přibližně odpovídá skutečnému stavu. Pokud byly zjištěny neshody, ředitel odboru licencí by licenci neschválil. Ing. J. K. v rámci své výpovědi také uvedl, že si není vědom toho, že by při vydávání licence na Xxxx došlo k nějakým odchylkám od standardního postupu. Jak byla ovšem dokumentována prohlídka elektrárny a jaký byl její výsledek, svědek uvést nedokázal s vysvětlením, že prohlídku neprováděl. Shodně, jako svědek L. P., také svědek ing. J. K. potvrdil, že tyto prohlídky se prováděly spíše neformálně, nedocházelo k žádnému zápisu a nevstupovalo by se přímo do objektu FVE. Pracovníci ERÚ z Jihlavy prováděli prohlídky tzv. přes plot a výsledky této obhlídky zapsali do excelové tabulky. Mnoho prohlídek však prováděli kolegové z Prahy a o tom nejsou záznamy, resp. svědek neví o jejich existenci. Provádění prohlídek elektráren s výkonem nad 1 MW dělali na základě pokynu ředitele odboru licencí Bc. L. P.. V průběhu své výpovědi svědek také vysvětlil, že podmínkou pro uplatnění nároku na výkupní cenu příslušného roku je nejen udělení licence, ale také provedení prvního paralelního připojení ze strany distributora. V roce 2010 tomu předcházela fyzická kontrola elektrárny pracovníky distributora, o čemž byl proveden zápis tzv. protokol o schválení výroby. Prohlídka měla ověřit provozuschopnost elektrárny. Podle názoru svědka, udělení licence na konkrétní výkon však nebrání faktickému provozování elektrárny na výkon nižší. Obžalovanou ing. T. H. svědek, podle svého vyjádření, nezná. S problematikou licence pro Xxxx se v rámci své činnosti na ERÚ setkal také **svědek Mgr. Ing. J. V.**, který byl osobně vyslechnut u hlavního líčení dne 7. 6. 2016. Svědek potvrdil, že na konci roku 2010 sám nepracoval na odboru licencí, a proto se nemůže vyjádřit k otázce udělení této konkrétní licence Xxxx. S tímto případem se však setkal s časovým odstupem, neboť pracoval na odboru sporných a schvalovacích řízení, kde byl řešen spor mezi Xxxx a E.ON Distribuce ohledně ceny nebo spíše ohledně rozsahu, na který má být vyplacena podpora za rok 2010. Firma E.ON Distribuce a. s. totiž vyplácela firmě Xxxx a. s. podporu za 2 MW, avšak firma Xxxx se domáhala toho, že má nárok na výkup v rozsahu vyšším, a to přes 3 MW. S problematikou Xxxx se svědek dostal do kontaktu na konci října 2012 a potom na přelomu let 2012 až 2013, kdy se vedlo řízení o změně licence pro tuto elektrárnu, neboť se měl zmenšit rozsah podnikání na této licenci. V době, kdy svědek na tomto pracovišti končil, tak se rozbíhalo řízení o obnově řízení o udělení licence. V rámci tohoto řízení svědek sám dospěl k závěru, že by mělo dojít ke změně licence na 2 MW, neboť licence byla původně udělena na výrobu v rozsahu přesahujícím 3 MW. V té době se už o věc zajímala Policie ČR a svědek proto musel svoje poznatky reportovat víceméně celému vedení ERÚ, zejména jeho předsedkyni, i když to nebyl úplně standardní postup. Svědek potvrdil, že bylo zahájeno řízení o změně licence a vedle toho byla snaha získat poznatky o tom, jestli je možné udělat i obnovu licence. Sám byl dokonce nahlížet i do spisu Policie ČR, jehož část měl možnost si ofotit a až na základě těchto poznatků, které získali od policie, bylo zahájeno řízení o obnově licence, a to v květnu nebo červnu 2013. Co bylo ovšem stěžejním podkladem získaným z policejního spisu proto, aby zahájil obnovu řízení, svědek uvést nedokázal s vysvětlením, že když zahájil obnovu řízení, tak z ERÚ odešel. Podle názoru svědka šlo přibližně o to, že pracovníci E.ON Distribuce připojili jen 2 MW a u Xxxx byli až na konci prosince 2010, když licence byla udělena na začátku prosince 2010. Rovněž tento svědek potvrdil, že v roce 2010

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

existoval ústní pokyn vedení ERÚ o tom, že každá elektrárna s výkonem nad 1 MW instalovaného výkonu musí být podrobena fyzické kontrole ze strany pracovníků ERÚ, a to proto, aby byly vyvráceny jakékoliv pochybnosti o dokončení elektrárny. Tento pokyn jim byl udělen cca na přelomu listopadu a prosince 2010, takže do elektráren se nejezdilo celý rok 2010, ale až v prosinci 2010. Podle názoru svědka elektrárna v Xxxx takové fyzické kontrole zřejmě podrobena nebyla a také tento svědek připustil, že na kontroly jezdili nejen pracovníci z Jihlavy, ale i pracovníci ERÚ z Prahy a zřejmě ne vždy mezi nimi docházelo ke správné komunikaci, zejména ohledně záznamů o fyzických kontrolách. Svědek dále vysvětlil, že když vydal rozhodnutí o změně licence, byl podroben dotazům ze strany dalších pracovníků ERÚ ohledně důvodů proč tak rozhodl. Šlo zejména o pana Šolce, svědkova tehdejšího nadřízeného, pana L. nebo pana N., příp. pana L.. V rámci ERÚ to nebyl standardní postup, avšak svědek musel zdůvodňovat, proč jel nahlížet do trestního spisu vedené na policii v Hradci Králové. Následně byl odvolán z místa ředitele odboru sporných a schvalovacích řízení, a to údajně proto, že rozhodl tak, jak rozhodl o změně licence. Za podstatné považuje nalézací soud vyjádření svědka, které je ostatně shodné i s vyjádřením svědka ing. J. K. o tom, že pokud má elektrárna udělenou licenci na nějaký výkon a fakticky ji provozuje na nižší výkon, pak to není v rozporu s žádnými předpisy, tedy, jak svědek řekl, ničemu to nevádí. Takový subjekt by ovšem měl snížený výkon oznámit na ERÚ, aby mohlo dojít ke změně licence. Pokud subjekt vyrábí méně, než na jaký rozsah má licenci, tak, podle názoru svědka, nevyrábí v rozporu s licenci, když naopak, pokud by vyráběl více, než na kolik má licenci, by tomu tak bylo, neboť takový subjekt by podnikal v rozporu s udělenou licenci. K dotazu obhajoby pak svědek také potvrdil, že na licenci není žádný údaj, který se týká fotovoltaických panelů, takže v případě, že by došlo k výměně panelů, subjekt nemusí o změnu licence žádat, a to ani za situace, kdy by došlo k výměně všech panelů. Revizní zprávy byly jedním ze stěžejních podkladů pro udělení licence a měly osvědčovat provozuschopnost revidovaného zařízení. Šlo tedy o doklad o tom, že výrobní o konkrétním rozsahu instalovaného výkonu je provozuschopná. Na ERÚ se nikdy nepochybovalo o tom, že revizní technici jsou schopni provést tu revizi tak, aby ještě předtím, než se licence udělí, osvědčili, zda ta výrobní je provozuschopná. K revizním zprávám se vyjadřoval jiný soud v rozhodnutí z roku 2015. Svědek rovněž potvrdil, že firma Xxxx a. s. se snažila rozporovat vlastnické právo společnosti Xxxx a.s. k této výrobě a obrátila se na ERÚ cca v roce 2012. K dotazu soudu svědek vysvětlil, že licence je víceméně oprávnění k podnikání v energetickém odvětví. Licence se vydává buď po vydání kolaudačního rozhodnutí anebo alespoň po vydání souhlasu s předčasným užíváním stavby. Je to jedna z nezbytných podmínek pro udělení licence. V roce 2010 se všechny licence tohoto typu vydávaly na 25 let. Svědek rovněž potvrdil, že stran Xxxx bylo vedeno řízení o změně licence, protože původně byl rozsah podnikání stanoven mírně přes 3 MW, ale následně, někdy v roce 2011, byly vyhotoveny nové revizní zprávy a předávací protokol pouze ke 2 MW výrobní, takže se licence změnila na 2 MW. Svědek sám tedy pro tuto elektrárnu vydal rozhodnutí o změně licence. Vedení ERÚ však dospělo k závěru, že měl pouze zahájit řízení o obnově, nikoliv vydávat toto rozhodnutí o změně licence, což byl důvod proto, aby svědek ze své funkce odešel. K dotazu obhajoby svědek rovněž potvrdil, že do trestního spisu nahlížel z vlastní iniciativy, neboť ERÚ v té době nemělo v rámci tohoto trestního řízení žádné významné procesní postavení. Nahlédnutí do spisu i pořízení kopií mu umožnili policisté. K dotazu soudu svědek potvrdil skutečnosti, které ostatně vyplývají z platné právní úpravy, že podmínkou pro udělení licence byla alternativně buď kolaudace nebo rozhodnutí o předčasném užívání stavby. Pokud by v rámci řízení o udělení licence měl ERÚ poznatky o tom, že skutečnost je jiná, než je uvedeno v rozhodnutí o předčasném užívání stran celkového výkonu elektrárny, pak byl nemohl rozhodnout o vydání licence v tomto případě na 3,3 MW. Pokud by např. bylo osazeno 60 – 70% panelů, pak by licence nemohla být udělena na 3,3 MW a nejspíše by nemohla být udělena vůbec, neboť by existovaly rozpory v podkladech. Za poněkud sporné považuje nalézací soud vyjádření svědka o tom, že předávací protokol ve vztahu k původní smlouvě o dílo prokazuje přechod vlastnictví a standardně to byl jeden z podkladů, který Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

prokazoval vlastnické právo k výrobně a tím i jedna z nezbytných náležitostí pro udělení licence. Svědek připustil, že teoreticky se mohlo stát, že i bez předávacího protokolu by licence mohla být udělena, avšak pouze v případě, že by bylo jasné, že výroba byla dokončena, ale nebyla předána a zhotovitel by dal nějaký souhlas s užíváním výroby. Stran tohoto vyjádření svědka považuje nalézací soud za nezbytné odkázat na shora vymezené zákonné podmínky pro vydání licence, které se neomezovaly pouze na prokázání samotného vlastnického práva. Naproti tomu považuje soud za významné vyjádření svědka o tom, že podmínkou pro udělení licence bylo to, aby elektrárna byla v provozu v takové části, na kterou licenci žádají. Rozhodující byl tedy faktický stav, když výstavba elektrárny mohla probíhat dál. Podle názoru svědka musela být dokončena v tom rozsahu, v jakém se žádalo o udělení licence. Podle názoru svědka se teoreticky mohlo stát to, že k 3. 12. 2010 byla vydána licence na 3,3 MW a firma E.ON nakonec připojila jenom výkon 2 MW. S takovou argumentací výrobců se setkal i v jiných případech. K dotazu obhájkyne obžalovaného M. K. pak svědek dále potvrdil, že dohoda mezi zhotovitelem díla a objednatelem, resp. souhlas zhotovitele o uvedení elektrárny do předběžného provozu je dostatečný doklad pro vydání licence. K dotazu obhájce dalších obžalovaných svědek potvrdil, že nebylo nic nestandardního na tom, že ERÚ vydal licenci na základě povolení k předčasnému užívání, neboť to se dělo v mnohých případech a nikdo se nad tím nepozastavoval. V této souvislosti si nalézací soud dovoluje opětovně odkázat na platnou právní úpravu, která takový postup skutečně umožňovala. Vedle toho svědek potvrdil, že pokud příkladmo měla elektrárna licenci na 3,3 MW a reálně byla provozována v rozsahu 2 MW, nešlo o neoprávněné podnikání. V závěru své výpovědi u hlavního líčení se svědek vyjádřil také k listinnému důkazu označenému jako Informace pro předsedkyni ERÚ (č. l. 655 a násl.) ze dne 30. 5. 2013, kdy potvrdil, že jeho podpis na tomto dokladu je, když ostatně i z úvodní pasáže vyplývá, že se jednalo o záležitosti, které vyřizoval svědek společně s ing. Ch.. Již k tomuto datu bylo tedy zjevné, že stran licence ze dne 3. 12. 2010 vydané pro Xxxx nebylo z licenčního spisu dohledáno, že by se nějaký pracovník ERÚ zúčastnil ohledání předmětné výroby před udělením licence a také, ačkoliv měly být všechny licence s instalovaným výkonem vyšším než 1 MW zkontrolovány, není ze spisu zřejmé, že by byl pořízen nějaký písemný záznam nebo dokumentace. Výsledek byl pouze zaznamenán do elektronické tabulky na lokálním disku odboru licencí, která však není ke dni 30. 5. 2013 k dispozici. V závětu tohoto přípisu je formulováno svědkovo stanovisko o tom, že ERÚ nemá k dispozici žádný důkaz o tom, že výroba Xxxx a. s. k datu vydání licence nebyla dokončena, resp. že nějaký důkaz, na základě něhož byla licence udělena, byl nepravdivý. V závěru své výpovědi, především k dotazu obžalovaného M. K., svědek potvrdil, že povinností ERÚ bylo zjistit skutečný stav věci a standardně se měly shromáždit všechny podklady, které byly nezbytné k vydání licence, a tedy spis připravit pro vydání rozhodnutí. Správní řád jim ukládal zjistit skutečný stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Do listopadu 2010 nebyly pochybnosti takového rázu, že by úřad nevěřil tomu, že stav odpovídá předkládaným dokumentům. Pokud by pochybnosti vznikly, mohli jít pracovníci ERÚ výrobu ohledat. Pokud by Xxxx dodávala výkon menší, než na který měla udělenou licenci, a to zcela dobrovolně by tedy nedodávala maximální výkon, nebyl by to, podle názoru svědka důvod k odebrání licence, resp. nebyl by to žádný správní delikt. V zákoně bylo řečeno, že pokud by po více než dva roky zařízení nebylo provozováno, pak může být subjektu licence odebrána. Ke dni 30. 12. 2010 byla licence pro FVE platná bez ohledu na to, kolik E.ON připojil. Licence by byla platná i za předpokladu, že by distributor Xxxx nepřipojil, neboť licence nemá žádný vliv na připojení. Svědek v závěru své výpovědi také vysvětlil, že v roce 2010 byly teoretické možnosti, aby subjekt získal podporu bez toho, že by byl připojen do distribuční soustavy, neboť neměl povinnost být připojen do distribuční soustavy. Pokud měl licenci na výrobu a dodával to např. svým dvěma odběratelům ve svém areálu, tak nemusel být vůbec připojený do distribuční soustavy. Na licenci to tedy neměl žádný vliv. Tuto kauzu konzultoval svědek s ing. K., s nímž byl v kontaktu v letech 2011 – 2013, ovšem ing. K. mu nijak nenaznačoval, že by se domníval, že byl uveden v omyl.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

38. Jedním ze základních listinných důkazů, které se týkaly skutkového děje popsaného ve výroku rozsudku, resp. ve výroku obžaloby, je **Rozhodnutí o udělení licence vydané ERÚ** dne 3. 12. 2010 (např. č. l. 282, 477, 483). Tímto rozhodnutím, které nabylo právní moci dne 6. 12. 2010 ERÚ udělil licenci č. xxx držiteli firmě Xxxx a. s., a to pro výrobu elektřiny na dobu 25 let ode dne vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti. Rozhodnutí bylo vydáno pod č. j. 12422-9/2010-ERÚ a je podepsáno ředitelem odboru licencí Bc. L. P.. Držitel licence byl oprávněn provozovat Xxxx umístěnou v obci Xxxx, katastrální území Xxxx, a to s celkovým instalovaným výkonem provozovny 3,311 MW.
39. V souvislosti s tímto stěžejním listinným důkazem i v souvislosti s výše citovanými výpověďmi svědků, pracovníků ERÚ ing. J. K., Bc. L. P. i Mgr. ing. J. V., resp. výsledky správního řízení, které bylo na ERÚ vedeno, považuje nalézací soud za nezbytné ve stručnosti nastínit také tehdy platnou právní úpravu, která se týkala podnikání v energetických oblastech, resp. udělování licence pro podnikání v solární energetice. Základním východiskem právní úpravy byl zákon č. 458/2000 Sb. o podmínkách podnikání a výkonu státní správy v energetických odvětvích o změně některých zákonů (tzv. energetický zákon) ve znění naposled provedeným zákonem č. 227/2009 Sb. Fyzické nebo právnické osoby měly oprávnění podnikat v energetických odvětvích na území České republiky za podmínek stanovených tímto zákonem, a to pouze na základě licence udělené ERÚ (§ 3 odst. 3 tohoto zákona). Licence se na výrobu elektřiny udělovala na období nejvýše 25 let (§ 4 odst. 1 písm. a) zákona), přičemž podmínky pro udělení licence byly vymezeny v § 5 tohoto zákona. Právnická osoba, tedy zde Xxxx a. s., měla povinnost doložit k žádosti o udělení licence mj. vlastnické nebo užívací právo k energetickému zařízení, které má sloužit k výkonu licencované činnosti. V případě, že není takový žadatel vlastníkem energetického zařízení, byl povinen doložit i souhlas vlastníka energetického zařízení s jeho použitím k účelům vymezeným v tomto zákoně, a to nejméně na dobu, na kterou má být licence udělena (§ 5 odst. 3 zákona). Náležitosti žádosti o udělení licence jsou vymezeny v ustanovení § 7, když mj. podle § 7 odst. 3 písm. e) zákona se vyžaduje doložení dokladů prokazujících vlastnické nebo užívací právo k energetickému zařízení, resp. doložení dokladů prokazujících finanční a technické předpoklady (§ 7 odst. 4 písm. d) zákona). V souvislosti s charakterem nyní projednávané trestní věci pak považuje nalézací soud za významné i ustanovení § 9, které se týká změn rozhodnutí o udělení licence, které v podrobnostech v rámci svých svědeckých výpovědí rozvedli také svědkové – dřívější zaměstnanci ERÚ. Je zjevné, že tehdy platná právní úprava počítala se zákonnou možností změny licence, když držitel licence byl v takovém případě povinen neprodleně oznámit ERÚ změny podmínek pro udělení licence podle § 5 zákona a všechny změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence podle § 7, a předložit o nich doklady a požádat o změnu rozhodnutí o udělení licence (§ 9 odst. 1 tohoto zákona). Zvláštní část energetického zákona pak vymezuje mj. práva a povinnosti výrobce elektřiny (§ 23), když výrobce elektřiny má mj. právo připojit své zařízení k elektrizační soustavě, pokud splňuje podmínky k připojení k přenosové soustavě nebo distribučním soustavám a rovněž má právo dodávat elektřinu vyrobenou v jím provozované výrobně elektřiny ostatním účastníkům trhu. Výrobce elektřiny je však také povinen na své náklady zajistit připojení svého zařízení k přenosové nebo distribuční soustavě. Naproti tomu provozovatel distribuční soustavy (§ 25 energetického zákona) je mj. povinen připojit k distribuční soustavě zařízení každého a umožnit distribuci elektřiny každému, kdo o to požádá a splňuje podmínky připojení a stejně tak je povinen zajišťovat všem účastníkům trhu s elektřinou neznevýhodňující podmínky pro distribuci elektřiny distribuční soustavou (§ 25 odst. 11 písm. a), písm. d) energetického zákona). S výpověďmi svědků, zaměstnanců ERÚ, které jsou shora rozebrány, koresponduje ostatně i ustanovení § 52, které definuje neoprávněnou dodávku elektřiny do elektrizační soustavy, čímž se mj. rozumí dodávka bez uzavřené smlouvy o dodávce elektřiny nebo v rozporu s takovou smlouvou, když neoprávněná dodávka elektřiny do elektrizační soustavy se zakazuje. K výše uvedenému listinnému důkazu, tj. Rozhodnutí o udělení licence, se pak vztahuje další právní
- Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

předpis, kterým je vyhláška č. 426/2005 Sb. o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických oblastech ve znění pozdějších předpisů. Žadatel o licenci, jak je shora uvedeno, byl povinen prokázat buď vlastnické právo k tomuto energetickému zařízení nebo právo užívací (§ 7 odst. 2 této vyhlášky), přičemž toto užívací právo mohl prokázat buď výpisem z katastru nemovitostí nebo např. nájemní smlouvou, příp. jinou smlouvou, na základě které žadateli vzniklo právo dané energetické zařízení užívat. Vedle toho byl žadatel o udělení licence povinen prokázat také technické předpoklady, mezi které (§ 9 písm. c) této vyhlášky) u předčasného užívání energetických zařízení před jejich dokončením patří povolení k předčasnému užívání stavby před jejím úplným dokončením a dále doklad prokazující splnění požadavků k zajištění bezpečnosti práce (zpráva o revizi), které jsou stanoveny zvláštním právním předpisem (zákon 174/1968 Sb. o státním odborném dozoru nad bezpečností práce ve znění pozdějších předpisů).

40. Z hlediska chronologického považuje nalézací soud za nezbytné upozornit na několik listinných důkazů, které se týkají zprovoznění 4. bloku Xxxx, Xxxx, i když tato část elektrárny není podstatnou částí skutkového děje popsaného ve výroku rozsudku. Dne 6. 12. 2010 byl uzavřen **Dodatek č. 1 k Dohodě o předčasném užívání stavby** (č. l. 247, 575, 825). Na základě tohoto dokumentu se smluvní strany, tj. Xxxx zastoupená obžalovaným D. E. na straně investora a firma Xxxx a. s., zastoupená obžalovaným M. K. na straně zhotovitele, dohodli, že zbylý úsek Xxxx, tj. blok 4. bude převeden do režimu předčasného užívání stavby 17. 12. 2010. Téhož dne, tj. 6. 12. 2010 zástupci obou smluvních stran také podepsali **Předávací protokol** (č. l. 246, 574, 576, 826), z něhož je zřejmé, že firma Xxxx a. s. předala firmě Xxxx a. s. konstrukce s upevněnými fotovoltaickými panely instalovaného výkonu 1,1 MW, kompletní rozvody NN technologie, střídače, rozvaděče k bloku trafostanice č. 4. Rovněž tento dokument je podepsán oběma obžalovanými, tj. M. K., na straně předávajícího subjektu a D. E., na straně subjektu přebírajícího. Z předávacího protokolu je pak zřejmý i stav předávané části díla, když je zde uvedeno, že je předána poslední část díla blok trafostanice č. 4 o výkonu 1,1 MW bez konečných terénních úprav umožňující bezpečný provoz Xxxx na celkový instalovaný výkon FV panelů 4,4 MW. Odběratel prohlásil, že nemá vůči dodavateli žádných právních, finančních či faktických požadavků. Dne 6. 12. 2010 byla také podána žádost o předčasné užívání této druhé části Xxxx, a to bloku 4. k datu 7. 12. 2010 (č. l. 545, 573, 824). Žádost za firmu Xxxx a. s. podal ing. B., když součástí žádosti je i žádost o povolení zkušebního provozu FVE s instalovaným výkonem FV panelů 4,4 MW, a to do 31. 1. 2011. Na podkladě uvedených žádostí pak stavební úřad provedl 17. 12. 2010 kontrolní prohlídku, o níž v rámci své výpovědi hovořila také obžalovaná ing. T. H.. Následně bylo Stavebním úřadem Městského úřadu v Xxxx dne 17. 12. 2010 vydáno **Rozhodnutí** (č. l. 827), kterým se pro Xxxx a. s. rozhodlo o povolení k předčasnému užívání, pro stavbu fotovoltaická elektrárna – část II. obsahující blok trafostanice č. 4, fotovoltaické panely s NN rozvody a měniči o celkovém výkonu 1,1 MW, a to na dobu dočasnou do 31. 1. 2011. Současně byl tímto rozhodnutím povolen i zkušební provoz pro stavbu, která je předmětem skutkového děje, tj. pro „Fotovoltaickou elektrárnu – část I. obsahující bloky trafostanice č. 1, 2, 3, rozvodna VN, fotovoltaické panely s NN rozvody a měniči o celkovém výkonu 3,3 MW, když tento zkušební provoz byl povolen do 31. 1. 2011. Rozhodnutí, jak vyplývá z jeho textu, vydala obžalovaná ing. T. H., jako vedoucí stavebního úřadu, a nabylo právní moci dne 5. 1. 2011. Ještě před uplynutím lhůty, na kterou byl povolen zkušební provoz, byla dne 19. 1. 2010 podána žádost o vydání kolaudačního souhlasu (č. l. 829) a na den 31. 1. 2011 byla nařízena závěrečná kontrolní prohlídka první etapy Xxxx o výkonu 3,3 MW (oznámení o závěrečné prohlídce č. l. 830). O průběhu ústního jednání spojeného s místním šetřením byl dne 31. 1. 2011 sepsán **Protokol** (č. l. 831), z něhož je zřejmé, že místnímu šetření byl za Xxxx a. s. přítomen ing. B. a za Stavební úřad Městského úřadu v Xxxx obžalovaná ing. T. H.. Výsledkem bylo vydání **Kolaudačního souhlasu dne 31. 1. 2011** Městským úřadem v Xxxx – Stavebním úřadem (č. l. 832). Stavební úřad, zastoupený obžalovanou ing. T. H., vydal „souhlas s trvalým užíváním stavby Fotovoltaická elektrárna Xxxx o výkonu 3,3 MW – I. etapa“. Obsahem rozhodnutí je specifikace stavby, která

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

obsahuje objekty, konstrukce fotovoltaických panelů včetně měničů o celkovém výkonu 3,3 MW, 3 blokové trafostanice NN a rozvodnu VN s tím, že trvalé užívání je možné od 1. 2. 2011. Rozhodnutí o kolaudačním souhlasu bylo vydáno pod č. j. S89/2011/xxx.

41. Další podstatnou částí skutkového děje jsou úkony provedené v závěru roku 2010 ze strany firmy E.ON Distribuce a. s., resp. jejích zaměstnanců. K této rozhodné části skutkového děje byly provedeny jednak listinné důkazy a jednak vyslechnuti svědkové, zástupci firmy E.ON Distribuce a. s.
42. **Svědék ing. P. H.** byl vyslechnut u hlavního líčení dne 6. 2. 2017 a jeho výpověď přispěla k základní orientaci v obecném postupu firmy E.ON Distribuce v případě připojování obdobných elektráren. Svědek byl vyslechnut nad rámec důkazů opatřených v přípravném řízení a v rámci své výpovědi potvrdil, že v uvedené době pracoval ve firmě E.ON Distribuce jako manažer sítových smluv. Předmětem jeho činnosti byly právě různé smlouvy ohledně distribuce elektřiny, ohledně připojování výroben elektřiny a obdobné distribuční záležitosti ve vztahu k výrobnám. Vzhledem k tomu, že ve společnosti E.ON Distribuce a. s. už 5 let nepracuje, tak si nevybaví podrobnosti v souvislosti s paralelním připojením elektrárny společnosti Xxxx a. s. Toto stanovisko svědek vysvětlil tím, že těch výroben byly tisíce a on není schopen si s odstupem času jednotlivé detaily vybavit, když k materiálům firmy nemá přístup, a proto si nemůže uvedené skutečnosti ani oživit. Z hlediska užití terminologie považuje nalézací soud za podstatné vysvětlení svědka o tom, že tzv. první paralelní připojení výrobní bylo definováno pravidly provozování distribučních soustav a začalo platit cca v říjnu 2010. Do té doby se tomu říkalo schválení výrobní, ale v podstatě jde o totéž. Svědek rovněž vysvětlil, že smlouvy o připojení výrobní byly uzavírány s výrazným časovým předstihem a právě tyto protokoly o schválení výrobní se pak staly přílohou uvedených smluv. Protokoly označené jako protokoly o schválení výrobní se používaly i pro tzv. první paralelní připojení, protože nebylo možné zpětně smlouvy upravovat nebo měnit. V mezidobí, od uzavření smlouvy o připojení do tohoto prvního paralelního připojení, byla výrobní připojena k síti, bylo nainstalováno obchodní měření, ale do doby než byla schválena, nesměla začít vyrábět a dodávat elektřinu do distribuční soustavy. Elektrárna se tedy připojila v předstihu v době, kdy se instalovalo obchodní měření. Následně se odzkoušela funkčnost obchodního měření a elektrárna se nechala pod napětím, když po určitou dobu, než bylo provedeno první paralelní připojení, nemohla vyrábět. K dotazu obhajoby svědek potvrdil, že pokud by elektrárna nebyla schopna bezpečného provozu, pak by ji firma E.ON Distribuce a. s. do sítě nepřipojila. V konečném důsledku pak byly uzavřeny smlouvy o odběru elektřiny, které však dělala firma E.ON Energie v Českých Budějovicích a svědek se k nim vyjádřit nedokázal. V rámci odpovědi na další otázky vysvětlil, že pokud technik jejich firmy provedl kontrolu na místě v elektrárně a nepojal žádné podezření, že elektrárna neodpovídá deklarovanému výkonu tak, jak bylo např. uvedeno v revizní zprávě, uváděl do protokolu o schválení výrobní tu hodnotu, která byla v revizní zprávě uvedena. V opačném případě pokud podezření pojal, tak protokol nedoplnil, uvedl tam zjištěné skutečnosti do tohoto formuláře a kontrolou se dále nezabývali. Za významné považuje nalézací soud sdělení svědka o tom, že v uvedené době neexistoval žádný pokyn ze strany jeho zaměstnavatele k tomu, jak mají kontroly elektráren probíhat. Protokol byl vlastně předtištěný formulář a pokud bylo všechno v pořádku, výrobce dostal jednu kopii protokolu, se kterou mohl jít do firmy E.ON Energie a. s., kde s ním byla uzavřena smlouva o podpoře obnovitelných zdrojů. Bylo tedy na posouzení pracovníka firmy E.ON Energie a. s., jestli protokol považuje či nepovažuje za dostatečný. Tento protokol se vypisoval v podstatě pouze v případě, že byla elektrárna buď úplně v pořádku nebo tam byly jen drobné závady, které nebránily schválení elektrárny do provozu. Při tomto prvním paralelním připojení se tedy kontrolovala funkčnost elektrárny. V prosinci 2010, zejména v závěru tohoto měsíce, pracovníci jejich firmy kontrolovali velké množství elektráren, a to někdy třeba 2 – 5 elektráren denně. Do jejich firmy v uvedené době bylo najato několik lidí, kteří v podstatě

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

kontrolovali konečné zprávy revizního technika o tom, zda zařízení je či není schopno bezpečného a spolehlivého provozu. Vzhledem k velkému objemu práce nebylo v té době možné provádět podrobnější zkoumání revizních zpráv. K Xxx se vztahuje listinný důkaz, který je označený jako **Smlouva o připojení zařízení výrobce elektřiny k distribuční soustavě – příloha č. 2** (č. l. 2140, resp. 3954, 3948, 4137), který byl také ing. P. H. předložen k vyjádření u hlavního líčení. Svědek uvedl, že pokud je v protokole datum o tom, že 21. 12. 2010 byl proveden ověřovací provoz, pak to tedy znamená, že výrobnu někdo navštívil a prováděl její kontrolu. Podle názoru svědka však tento protokol je podepsán pouze provozovatelem výroby, tedy distributorem (pozn. soudu obžalovaným D. E. za firmu Xxx a. s. v pravém dolním rohu), avšak v rubrice provozovatele distribuční sítě podpis žádného distributora není. Podpis v rubrice poznámky je podle svědka nečitelný, i když, podle názoru nalézacího soudu, je z řádku předcházejícího parafě zřetelně čitelné jméno M.. Svědek uvedl, že protokol je vyplněn ne úplně standardním způsobem, takže se z něho nedá usoudit, jestli elektrárna byla v bezvadném stavu a tedy funkční. Nebylo provedeno měření, nebyly provedeny simulace poruchových stavů a není ani uvedeno, jestli došlo nebo nedošlo k odepnutí výroby do sítě. Ing. P. H. dále uvedl, že předmětný protokol sloužil k tomu, aby byla podle jednotlivých kroků v tomto dokumentu provedena kontrola té výroby na místě, což byla také podmínka smlouvy. Ve smlouvě bylo totiž v nějakém ustanovení uvedeno, že výroba je připojena k síti až okamžikem podpisu tohoto protokolu. K dotazu obhajoby však svědek nedokázal vysvětlit, proč nejsou v protokole některé kolonky vyplněny s tím, že on sám protokol nevyplňoval. Pokud by konkrétní úkon nebyl proveden, tak by mělo být uvedeno „ne“ a neměla být příslušná kolonka ponechána prázdnou. Za významné považuje nalézací soud i vyjádření svědka o tom, že nebylo běžné, aby pracovníci jejich firmy stanovili výkon elektrárny pouhým odhadem bez jakýchkoliv propočtů, neboť výkon se stanovoval na základě revizních zpráv předložených výrobcem. K dotazu obhajoby svědek rovněž vysvětlil, že firma E.ON Distribuce a. s., kterou zastupoval, řešila především připojení výroby, ale otázku nároku na výkupní cenu elektřiny ze slunečních zdrojů řešila firma E.ON Energie a. s., která k tomu měla vlastní předpisy a postupy.

43. Konkrétní kroky, které byly provedeny v závěru roku 2010 na stavbě Xxx ze strany firmy E.ON Distribuce a. s. popsali v rámci svých svědeckých výpovědí dne 6. 6. 2016 svědkové ing. J. M. a J. K., kteří tuto kontrolu prováděli. **Svědka ing. J. M.** uvedl, že do této elektrárny byl vyslán ze strany firmy E.ON Distribuce a. s. společně se svým kolegou J. K., neboť ke konci roku už měla spousta spoluzaměstnanců dovolenou. K dispozici dostali revizní zprávu a další papíry týkající se elektrárny, avšak na místě zjistili, že i když podle revize mělo být instalováno celkem 4 MW výkonu, asi polovina panelů chyběla a někdo z přítomných zástupců majitele nebo firmy, která stavbu prováděla, svědkovi sdělil, že panely vezli na reklamaci. Svědek ing. J. M. také vysvětlil, že protokol o schválení výroby nepodepsal po předchozí konzultaci s ing. P. H. právě proto, že tam některé panely chyběly. Naproti tomu potvrdil, že zkontrolovali trafostanici, která byla vyzbrojená a zdálo se, že je všechno v pořádku. K dotazu soudu svědek potvrdil to, co je ostatně z protokolu o schválení výroby zřetelné (č. l. 2140), že do tohoto protokolu dopsal, že je instalováno cca 2000 kW, tzn. že neschválil údaje uvedené v původní revizní zprávě, a proto také protokol neopatřil svým podpisem a razítkem. Když elektrárnu kontrolovali, projížděli jí po středové cestě a pravá polovina elektrárny byla víceméně prázdná, zatímco po levé straně byly s výjimkou tří řad stojanů panely prakticky všude. Na trafostanici provedli vizuální kontrolu, ale neměli k dispozici žádné zkoušečky nebo nářadí. Jestli byla trafostanice v provozu, s odstupem času svědek potvrdit nedokázal, ovšem uvedl, že tyto údaje zjistili z revizní zprávy a fyzicky zkontrolovali, že je tam kabel VN, je tam rozvaděč a trafostanice je tedy vybavená. V den jejich kontroly byla elektrárna schopna dodávat asi kolem 2.000 kW. Přesná kapacita se z trafostanice zjistit nedá a oni by museli spočítat jednotlivé panely, aby zjistili přesný výkon, k čemuž ovšem nebyl čas. Svědek opakovaně uvedl, že kapacitu odhadem 2 MW určili vizuálním pohledem na elektrárnu. Po předstření sporného protokolu o schválení výroby (č. l. 2140) svědek potvrdil,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

že údaje psané rukou, skutečně do protokolu dopsal sám. Protokol byl ovšem předtištěný, jako vzor nebo formulář. Rovněž údaj o ověření 21. 12. 2010 dopsal sám svědek. Vedle předmětného protokolu byly pak svědkovi předloženy u hlavního líčení také fotografie (č. l. 157 a násl.), neboť v předchozí části výpovědi svědek uvedl, že na místě sice videozáznam neprováděli, ale pořídili nějaké fotografie, které předali policii při výslechu. U hlavního líčení po nahlédnutí na tyto listinné důkazy, svědek uvedl, že asi jsou to ty fotografie, které pořizovali, ale sám si to přesně nepamatuje a nedokáže to tedy potvrdit. Domnívá se, že fotografie pořizoval on sám, neboť tam byl pouze s kolegou J. K.. K dotazu státního zástupce ing. J. M. také uvedl, že si neuvědomuje, že měla elektrárna v té době schválený výkon v rámci licenčního řízení 3,3 MW, neboť v revizi byly 4 MW. Za podstatné soud považuje, z hlediska rozsahu osazenosti uvedené elektrárny fotovoltaickými panely, vyjádření svědka, který potvrdil, že v levé části elektrárny byla většina stojanů osazena panely a na pravé části byla osazena asi čtvrtina. Zástupci FVE jim nejen sdělili, že panely jsou demontované za účelem jejich reklamace, ale také jim ukazovali, že jsou složené v přístřešku u trafostanice po levé straně. V závěru své výpovědi svědek opakovaně uvedl, že při této kontrole jednotlivé panely nepočítali a kapacitu 2 MW stanovili odhadem, a proto nemůže vyloučit, jestli byly na elektrárně osazeny 2/3 panelů, jak uváděl v rámci své jiné výpovědi v civilním řízení. U hlavního líčení si již na tyto podrobnosti vzpomenout nedokázal. Podle tvrzení svědka prohlídka, kterou s kolegou prováděl, trvala v časovém horizontu do jedné hodiny. Ten den kontrolovali jako jindy 3 – 4 elektrárny. Jejich úkolem bylo elektrárnu zkontrolovat a nebyl to moment prvního paralelního připojení. Jestli v té době už byla elektrárna připojena k síti a dodávala energii, to si svědek nedokázal vybavit. Kontrolovali pouze trafostanici, jestli je vyzbrojená, tedy jestli je tam rozvaděč a zapojený VN kabel. Jejich povinností nebylo stanovit přesně výkon elektrárny, co se týče modulů, neboť měli zkontrolovat, jestli je fyzicky namontované to, co je uvedené v revizi. Tu část, tj. cca polovinu, která byla namontovaná, nezkontrolovali proto, že je tlačil čas a museli odjet ještě na jinou fotovoltaickou elektrárnu. Jejich povinností bylo provádět kontrolu namátkově. Přestože svědek není revizním technikem, potom se domnívá, že elektrárna byla na první pohled schopná bezpečného provozu, i když žádné funkční zkoušky neprováděli, protože s sebou ani žádné přístroje na takové měření neměli. Stav nedokončenosti elektrárny tam byl pouze z hlediska osazenosti panely. Záznamy do protokolu o schválení výroby, které jsou psané rukou, skutečně dopisoval svědek, který tuto část také osobně podepsal. S výpovědí svědka ing. J. M. pak koresponduje i výpověď jeho spolupracovníka **svědka J. K.**, který rovněž potvrdil, že kontrolu Xxxx společně prováděli. Především ing. J. M. kontroloval trafostanici, a to její funkčnost a vypsál protokol. Na místě zjistili, že elektrárna není úplná a instalovaný výkon určili odhadem, o čemž také sepsali protokol. Rovněž J. K. uvedl, že v ten den měli provádět několik dalších kontrol a jejich kontrola se zaměřila především na otázku funkčnosti, tedy jestli vůbec elektrárna vyrábí a dokáže to přenést do sítě E.ON Distribuce. Jejich úkolem bylo kontrolovat funkčnost, protože hledisko bezpečnosti stanoví revizní zpráva. Pro provádění těchto kontrol byl proškolený svědků kolega ing. J. M., který také zjištěné skutečnosti zachytil do protokolu. Podle odhadu J. K. kontrola na místě trvala asi půl hodiny a bylo zde vidět, že část stojanů je prázdná, část je osazena panely a oni společně odhadli, že asi polovina stojanů nebyla obsazená, takže polovina elektrárny nemá výkon. Jednotlivé řady nebo namátkově konkrétní panely nekontrolovali, ani jejich zapojení, ani jejich kapacitu. Ve prospěch obhajoby svědčí vyjádření svědka J. K. o tom, že neví, zda na místě měl někdo výhrady vůči stanovení kapacity elektrárny odhadem, neboť oni sami žádnou diskuzi nepřipustili, elektrárnu zkontrolovali a nediskutovali. Výkon elektrárny určili odhadem a prázdné stojany rovněž nepočítali. Na rozdíl od ing. J. M. svědek J. K. uvedl, že při této kontrole žádnou fotodokumentaci ani videozáznam nepořizovali. Není však vyloučeno, jak uvedl vzápětí, že fotodokumentaci mohl pořizovat kolega, ale když s určitým časovým odstupem cca za půl roku kolem elektrárny projížděli, aby zkontrolovali, jestli se tam něco změnilo, fotodokumentaci provedli, ovšem zvenku, nikoliv zevnitř. Šlo o neoficiální návštěvu elektrárny, na kterou byli vysláni svými nadřízenými. Tehdy skutečně u horní brány zastavili, elektrárnu vyfotili, poté ji Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

vyfotili asi z půlky z boku a odjeli. S předchozí kontrolou to však nemělo nic společného. Podle názoru svědka při této skutečné kontrole na konci prosince 2010 byla elektrárna schopna provozu zhruba z poloviny plánovaného výkonu. Podle jeho odhadu měly panely, které byly nainstalované, kapacitu asi 2 MW, ale jakou kapacitu měl každý jednotlivý panel, svědek určit nedokázal. Navíc jejich povinností nebylo kontrolovat nebo dokonce zakreslovat, kde jsou panely osazené. Když elektrárnu projížděli středovou cestou na pravé i levé straně byly, podle názoru svědka, některé stojany prázdné a některé osazené, ale přesnější rozsah určit nedokázal. Jejich úkolem tedy bylo kontrolovat funkčnost, k čemuž byl ing. J. M. proškolen a z hlediska funkčnosti na elektrárně problém nebyl, neboť ten existoval pouze s tím nainstalováním panelů. Když viděli, že asi polovina stojanů je prázdných a elektrárna má mít kapacitu 4 MW, určili, že je schopna asi polovičního výkonu. Zda jim byly předloženy revizní zprávy, si svědek nepamatuje, když zápis o revizních zprávách, uvedený v protokole, dělal právě ing. J. M..

44. Závěrečné části skutkového děje se pak týká listinný důkaz označený jako **Smlouva o dodávce elektřiny vyrobené z obnovitelného zdroje** (č. l. 273, 480, 682, 2153). Tímto listinným důkazem bylo prokázáno, že smlouvu uzavřela firma Xxxx a. s., zastoupená obžalovaným D. E. na straně výrobce elektřiny s firmou E.ON Distribuce a. s., na straně provozovatele distribuční soustavy. Článek I. bod 2 vymezuje mj. předmět smlouvy, kterým je dodávka elektřiny z obnovitelného zdroje připojeného k distribuční soustavě, když předací místo je v k. ú. Xxxx. Instalovaný výkon této výroby je 2.000 kW a jednoznačně je, jako datum uvedení výroby do provozu, uveden den 30. 12. 2010. Smlouva byla skutečně, jak potvrdili obžalovaní, uzavřena až dne 5. 3. 2011, a odkazuje v bodě článek I./2 na původní Smlouvu o připojení č. 700220106000010. Ve prospěch obhajoby pak svědčí i článek VI./1 této Smlouvy, který koresponduje s výpověďmi obžalovaných o tom, že Smlouva nabývá účinnosti od 30. 12. 2010 (termín uvedení výroby do provozu dle cenového rozhodnutí ERÚ). S výpověďmi obžalovaných, jakož i s touto smlouvou korespondují i další listinné důkazy, které svědčí pro dílčí závěr o tom, že Xxxx dodávala elektrickou energii z fotovoltaického zdroje již v prosinci 2010. Jedná se především o fakturu č. 110001 (č. l. 2159, 2096), kterou bylo prokázáno, že firma Xxxx a. s. fakturovala firmě E.ON Energie a. s. částku 25.332,75 Kč bez DPH, resp. 30.467 Kč včetně DPH, a to za dodávku elektrické energie z fotovoltaického zdroje a za decentrální výrobu elektřiny vše za prosinec 2010. Faktura byla vystavena za dodávku elektrické energie v množství 2.085 kW. O tom, že firma E.ON Energie a. s. tuto fakturu plně akceptovala a částku 30.467 Kč uhradila, svědčí další listinné důkazy, a to výpisy z účtu firmy Xxxx a. s., který byl veden u peněžního ústavu Unicredit Bank a. s. s číslem 2105654894 (č. l. 2160, resp. 287). Ve prospěch obžalovaných svědčí také další listinné důkazy, které prokazují jejich tvrzení o tom, že i v následujícím období od ledna 2011 minimálně do konce roku 2013 firma Xxxx a. s. elektrickou energii dodávala firmě E.ON Distribuce a. s., resp. E.ON Energie a. s. Jedná se o faktury za jednotlivá fakturovaná měsíční, resp. čtvrtletní období (č. l. 2097-2133), které však nalézací soud nepovažuje za nezbytné v podrobnostech citovat a rozvádět, neboť za stěžejní moment je z hlediska platné právní úpravy i skutkových tvrzení uvedených v obžalobě považována faktura za prosinec 2010, tedy faktura o prvé dodávce realizované před rozhodným dnem 31. 12. 2010.
45. Shora rozebrané důkazy považoval nalézací soud za dostatečné pro svoje rozhodnutí, jak vyžaduje ustanovení § 2 odst. 5 trestního řádu. Nalézací soud v odůvodnění tohoto rozhodnutí, v pasáži týkající se skutkových zjištění a platné právní úpravy, opakovaně nastínil nedostatečnost důkazní situace, kdy je zcela zjevné, že orgány činné v přípravném řízení vyčerpaly veškeré možnosti k zajištění relevantních důkazů v odpovídající procesní formě, které by bez jakýchkoliv rozumných pochybností prokazovaly skutkový děj uvedený v obžalobě. Ve stádiu řízení před nalézacím soudem byly provedeny rozsáhlé důkazy, opatřené v přípravném řízení a soud také v zásadním rozsahu vyhověl důkazním návrhům předloženým ze strany obžalovaných, resp. jejich obhájců. Nadstandardně provedený rozsah dokazování u hlavního líčení, resp. podrobné

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

výpovědi svědků i důsledně realizované právo každého z obžalovaných na jeho obhajobu, zejména v průběhu provádění listinných důkazů jejich čtením, jakož i možnost každého z obžalovaných vyjádřit se k provedeným především, pak listinným, důkazům, našel odraz v detailním popisu skutkových zjištění tak, jak jsou uvedeny v odůvodnění tohoto rozsudku. Nálezací soud se podrobně zabýval každou částí skutkových zjištění, která byla způsobilá prokazovat rozhodná fakta, avšak musí konstatovat, že důkazy provedené u hlavního líčení mu neumožňovaly jiný závěr, než výrok o zproštění obžalovaných. Bez jakýchkoliv rozumných pochybností nebyla prokázána relevantní fakta, tvrzená obžalobou, která by bylo možno podřadit pod odpovídající právní závěry, v případě výroku o vině. Vzhledem k netypickému charakteru této trestní věci proto soud v odůvodnění rozsudku detailně rozvedl jednotlivé provedené důkazy, včetně mimo-trestní právní úpravy. Lze konstatovat, že v závěru dokazování u hlavního líčení dne 19. resp. 20. 9. 2017 státní zástupce ani obžalovaná ing. T. H., resp. její obhájce další důkazní návrhy neučinili. V této závěrečné fázi dokazování soud vyhověl pouze důkaznímu návrhu obžalovaného D. E. a přečetl výpověď svědka M., resp. tomu odpovídající pasáž protokolu o jednání Městského soudu v Praze ve věci vedené pod sp. zn. 6 Ecm 53/2013 (č. l. 4513). Další důkazní návrhy, obsažené v přípisu obžalovaného ze dne 9. 5. 2017, resp. prezentované v závěru dokazování u hlavního líčení 19. 9. 2017, směřující k výsledku dalších svědků a čtení listinných důkazů, zejména pak jednotlivých částí stavebního deníku, nepovažoval nálezací soud za relevantní. Příslušné pasáže stavebních deníků, které by bylo možné považovat za rozhodující, byly u hlavního líčení provedeny, když navíc sporné pasáže byly předloženy svědkům např. B., M. nebo F. k vyjádření, jak vyplývá z protokolu o hlavním líčení, resp. z odpovídajících pasáží odůvodnění tohoto rozsudku. K předmětným důkazům nálezací soud zaujal stanovisko shora. Stejně tak nepovažoval soud za relevantní důkazní návrhy obžalovaného T. G., resp. jeho obhájce, směřující k přibrání znaleckého ústavu VÚT Brno, který by se měl vyjádřit ke stejným otázkám, k nimž zaujal stanovisko, v rámci důkazu předloženého obhajobou, byť tento důkaz má v trestním řízení charakter odborného vyjádření a byl opatřen pro účely jiného řízení. Nálezací soud opakovaně konstatuje, že tento důkaz akceptoval s charakterem odborného vyjádření, když žádný zákonný předpis nestanoví procesní váhu odborného vyjádření a znaleckého posudku. Rovněž důkazní návrhy obžalovaného M. K., resp. jeho obhájkyne prezentované zejména v závěru hlavního líčení 19. 9. 2017 nepovažoval nálezací soud za důvodné. Znalecký posudek předložený obžalovaným a zpracovaný firmou Xxxx nálezací soud nikterak nezpochybnil, a proto výslech jeho zpracovatele ing. K.o, stejně jako výslech dalšího znalce M. neakceptoval. V této souvislosti je třeba podotknout, že primárně se soud zabýval otázkou prokázání či neprokázání trestněprávně významného jednání obžalovaných. Teprve poté, co by byl tento elementární znak objektivní stránky skutkové podstaty prokázán, byly by důvodné úvahy o závěrech stran následku, v konkrétním případě tedy výše škody. Skutečnosti, které měl ve své potenciální výpovědi prokázat svědek M., byly podle názoru nálezacího soudu dostatečně prokázány jak výpovědí obžalovaného M. K., tak listinnými důkazy provedenými u hlavního líčení. Je třeba podotknout, že svědek M. nebyl rozhodujícím událostem skutkového děje osobně přítomen. Nálezací soud tedy návrhy na doplnění dokazování zamítl, kdy přitom respektoval ustálenou judikaturu Ústavního soudu (např. I. ÚS 234/04, příp. I. ÚS 1368/09). Soud si dovoluje podotknout, že není povinen v plném rozsahu akceptovat důkazní návrhy procesních stran, zejména pokud byly příslušné skutkové okolnosti dostatečně prokázány jinými důkazy nebo navrhované důkazy zjevně nesměřují k prokázání relevantních okolností. Důkazní návrhy učiněné obžalovanými, resp. jejich obhájci logicky směřovaly k vyvrácení skutkových okolností tvrzených obžalobou. Nálezací soud však, jak opakovaně shora konstatoval, nepovažoval důkazy obžaloby za způsobilé vytvořit ucelený řetězec relevantních přímých, event. nepřímých důkazů, které by mohly bez jakýchkoliv pochybností skýtat podklad pro výrok o vině, jak vyžaduje platná právní úprava. V souhrnu tedy nezbyvá než uzavřít, že důkazní návrhy obžalovaných i jejich obhájců nepovažoval nálezací soud za důvodné, když navíc nelze očekávat, že by odstranily zásadní důkazní vakuum, které nastalo na straně obžaloby. V závěru pak lze jen poznamenat, že Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

nalézací soud v podrobnostech rozebral v odůvodnění tohoto rozsudku ty důkazy, které považoval za podstatné, neboť s ohledem na mimořádný rozsah důkazů shromážděných v přípravném řízení a zejména pak provedených u hlavního líčení považoval za nadbytečné v podrobnostech rozebírat ty důkazy, z nichž nebyla učiněna žádná relevantní skutková zjištění. V této souvislosti si soud dovoluje odkázat např. na znalecký posudek z oboru kybernetika – hardware, software (svazek 8 vyšetřovacího spisu), na podkladě něhož byly opatřeny kopie smluv a jiných dokumentů obsažených v elektronických nosičích. Primárně však jako důkaz v rámci trestního řízení může sloužit pouze originál jakéhokoliv dokumentu, resp. jeho důvěryhodně ověřená kopie, podle tohoto originálu pořízená. Většina těchto dokumentů je však bez podpisu, bez razítek. Stran listinných důkazů proto nalézací soud vycházel z takových dokumentů, které potřebné náležitosti splňovaly, byť zcela nadbytečně orgány činné v přípravném řízení valnou část listinných důkazů do vyšetřovacího spisu zahrnuly ve dvou, třech a mnohdy i čtyřech kopiích, bez toho že by takový postup byl jakkoliv racionálně odůvodněn.

46. Na základě shora provedeného dokazování se nalézací soud neztotožnil se stanoviskem státního zástupce o tom, že vina obžalovaných byla bezpečně a spolehlivě prokázána. V souladu s platnou právní úpravou i trestněprávní teorií nalézací soud dělí důkazy především na důkazy přímé a nepřímé. Lze sice připustit, že v hlavním líčení zaznělo obrovské množství informací, které se v konečném důsledku ukázaly informacemi irelevantními. Pokud však obžaloba považuje za východisko skutkového děje okolnosti a obsah předávacího protokolu z 12. 11. 2010 a revizní zprávy vydané obžalovaným T. G., které považuje za nepravdivé, musí nalézací soud primárně řešit otázku, o jaké konkrétní důkazy lze opřít tvrzení o nepravdivosti těchto stěžejních listinných důkazů, obdobně jako rozhodnutí vydaných stavebním úřadem, což v konečném důsledku vedlo k vydání rozhodnutí o udělení licence. Stran trestní odpovědnosti obžalovaného T. G. rozvedl nalézací soud shora v podrobnostech především obsah jeho výpovědi, v níž trestné jednání v plném rozsahu popřel. Obžalovaný zdůraznil, že jako revizní technik ho zajímal především aspekt bezpečnosti a také potvrdil, že na rozdíl od svědka ing. P. provedl fyzické měření. Pokud je obžalovanému kladeno za vinu, stran závěrů o nepravdivosti revizních zpráv, to, že do nich neuvedl konkrétní údaje o počtu panelů, pak musí nalézací soud odkázat na další důkazy, které svědčí ve prospěch obžalovaného, jak je shora v dílčích závěrech uvedeno. Jedná se o odborná vyjádření zpracovaná VÚT Brno i VŠB Technickou univerzitou Ostrava a zejména o právní názor vyslovený v citovaném rozhodnutí Nejvyššího správního soudu 2 As 313/2015. Je třeba zdůraznit, že obě odborná vyjádření se opírala o platnou právní úpravu a zejména technické normy, které však mají charakter především doporučující, nikoliv charakter obecně závazné právní normy. Přesto obžalovaný T. G., jako revizní technik, byl povinen z těchto ČSN vycházet. Primárním úkolem kteréhokoliv revizního technika a tedy i obžalovaného T. G. bylo řešit otázku bezpečnosti revidovaného objektu. Zjištěné údaje pak obžalovaný zahrnul do revizních zpráv. Rozhodně nelze akceptovat názor obžaloby o tom, že revizní zprávy jsou nepravdivé proto, že tam obžalovaný neuvedl počet fotovoltaických panelů, které v podrobnostech nekontroloval. Tento závěr nalézacího soudu má oporu ve shora citovaných odborných stanoviscích a v plném rozsahu jej také akceptoval Nejvyšší správní soud. Žádný obecně závazný předpis obžalovanému neukládal v tomto rozsahu revizi provést. Žádná pochybení obžalovaného nebyla prokazatelně zjištěna v jeho postupu, který vedl k závěru prezentovanému ve všech třech revizních zprávách o tom, že provoz dílčí části elektrárny je provozem bezpečným. Ostatně platná právní úprava, včetně technických norem, která našla odraz v obou odborných stanoviscích, jednoznačně takový postup revizního technika připouští. Nad rámec toho, opět s odkazem na obě odborná vyjádření, lze poukázat na možnost, že jedno zařízení je podrobeno více revizím, neboť každý revizní technik může mít oprávnění provádět revizi jiné části zařízení. Obžalovaný zcela dostatečně upozornil na to, že ing. P. prováděl revizi pouze v NN části a dokonce bez měření. Podle názoru nalézacího soudu naopak pochybnost vzbuzuje přístup ing. P., který přijal zakázku na provedení revize a zpracování revizních zpráv a předtím, jak bylo prokázáno listinnými důkazy, vydal Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

opakovaně dokumenty označené jako revizní zprávy, i když jejich obsahem bylo pouze jakési čestné prohlášení. Vzápětí tyto dokumenty poskytl svému zákazníkovi, když, jak sám tvrdil, nechtěl závěrečnou revizi provádět, avšak aby dostal za provedené měření zaplacen, vydal tyto, velmi sporné, dokumenty. Nálezací soud se neztotožnil se stanoviskem obžaloby, když naopak považoval za bezpečné a spolehlivě prokázané odbornými vyjádřeními i výpověďmi svědků, vyslechnutých u hlavního líčení, že v době revize nemusely být zapojeny a osazeny všechny panely a navíc předmětem revizní zprávy nebyla otázka existence panelů, ale především otázka bezpečnosti revidovaného zařízení. V odborném vyjádření citovaném shora je pak argumentováno naprosto nezpochybnitelně fyzikálními zákony, které umožňují přijmout závěr o bezpečnosti zařízení bez toho, že by bylo přímo zapojeno. Stran právního výkladu sporných norem, ať už trestněprávně významných či norem technických, považuje nálezací soud za nezbytné zdůraznit, že rozhodující je stav v době, kdy měl obžalovaný trestněprávně významným způsobem jednat, nikoliv právní výklad obecně přijatý s několikaletým časovým odstupem. Ostatně takové stanovisko nálezacího soudu, které by bylo v rozporu s elementární zásadou „in dubio pro reo“ i v souladu se zásadou zákazu retroaktivity k tíži pachatele, je prezentováno shora. Nálezací soud tedy plně akceptoval stanovisko obhajoby obžalovaného T. G. o tom, že důkazy provedenými u hlavního líčení nebylo prokázáno jeho trestněprávně významné jednání uvedené v obžalobě, tedy fakt, že vědomě vyhotovil nepravdivé revizní zprávy osvědčující bezpečnost Xxxx, a to v revidovaných blocích I., II. a III. Naopak důkazy provedenými u hlavního líčení bylo prokázáno, že obžalovaný, jako revizní technik, postupoval zcela v intencích tehdy platné právní úpravy, jak obecně závazné, tak právní úpravy mající doporučující charakter a vyplývající z konkretizovaných ČSN. Obsah revizních zpráv jednoznačně svědčí o tom, že obžalovaný zkontroloval rozvaděče, jističe i stavy vodičů, proměřil kabelové trasy puštěným elektrickým proudem, vypínací smyčky, přechodové odpory a uzemnění zařízení. Následně pak osvědčil to, co bylo jeho úkolem, aby posoudil, že elektrárna je z hlediska bezpečnosti schopná bezpečného provozu, jak mu ukládají příslušné právní předpisy. Vysvětlení obžalovaného, stran jeho postupu plně koresponduje s odbornými stanovisky, která jsou shora rozebrána. Nálezací soud proto po zvážení všech rozhodných okolností dospěl k závěru, že vina obžalovaného T. G. prokázána nebyla, a proto jej v plném rozsahu obžaloby zprostil.

47. K obdobnému závěru dospěl nálezací soud i v případě obžalované ing. T. H., neboť v její prospěch také zcela jednoznačně svědčí ta primární skutečnost, kterou je zcela nejednoznačná právní úprava, resp. výklad tehdy platné právní úpravy v otázkách stavebního řízení u fotovoltaických elektráren. Rovněž tato platná právní úprava, vycházející ze stavebního zákona, jednoznačně nestanoví režim pro stavbu fotovoltaických elektráren, tedy zda stačilo v té době ohlášení stavby nebo se vyžadovalo stavební řízení, směřující ke stavebnímu povolení. Obžalovaná, zjevně z důvodu opatrnosti, přistoupila k realizaci přísnějšího režimu, tedy směřujícího ke stavebnímu povolení. Listinné důkazy ale zjevně svědčí o tom, že obžalovaná opakovaně vyzývala stavebníka k doplnění dokladů pro účely tohoto správního řízení, což ostatně potvrdili v rámci svých výpovědí také svědkové T. a B.. Podle názoru nálezacího soudu postupovala obžalovaná zcela důsledně v souladu s ustanovením § 123 odst. 1 stavebního zákona, který jí umožnil na žádost stavebníka vydat časově omezené povolení k předčasnému užívání stavby před jejím dokončením, a to za podmínek, že to nemá podstatný vliv na užitelnost stavby, neohroží to bezpečnost a zdraví osob nebo zvířat nebo životního prostředí. Z logiky věci tedy vyplývá, že pokud by stavba byla plně dokončená, nepřicházelo by v úvahu užití tohoto institutu předčasného užívání stavby. Jestliže jiné právní předpisy, stanovující podmínky pro vydání licence ze strany ERÚ, připouští vydání licence pro stavby před jejich úplnou kolaudací, resp. vydání licence dokonce na dobu 25 let, a to v krajním případě stavebníkovi, který není vlastníkem stavby a stavba není plně dokončená a zkolaudovaná, ale je pouze v režimu povoleného předčasného užívání, pak se nabízí hypotetická otázka o nedokonalosti platné právní úpravy nebo minimálně o její vzájemné nekompatibilitě. Obžalovaná zcela důvodně nemohla

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

pochybovat o tom, že revidovaná stavba je stavbou bezpečnou, když k tomu dokonce dostala odpovídající revizní zprávy. Bezpečnost provozu potvrdili svědkové K., M., B., T. a dokonce i svědek H. z firmy E.ON. O bezpečnosti stavby pak svědčí prokázaná skutečnost, že na konci roku 2010 byla FVE připojena do sítě, když bez podmínky bezpečnosti by ji zcela nepochybně firma E.ON Distribuce a. s. nepřipojila. Kromě toho, jak bylo rovněž prokázáno nejen výpověďmi obžalovaných, ale dalšími shora citovanými důkazy, tato FVE dodává do sítě, bez jakýchkoliv pochybností o bezpečnosti prakticky, dosud. Stavební úřad při takovém rozhodování, tj. samotná obžalovaná ing. T. H., zkoumá po právu především soulad stavby se stavebním povolením, s předloženou projektovou dokumentací. Obžalovaná se zabývala logicky i otázkou bezpečnosti stavby z pohledu stavebního zákona. Nad rámec svých povinností, zjevně z důvodu opatrnosti, vědoma si nejednotného výkladu, vyžadovala nejen přísnější režim stavebního řízení, ale také předložení revize vysokého napětí, byť to bylo nad rámec podmínek uvedených v právních předpisech. V souladu s obhajobou je i závěr o tom, že zpráva o revizi vysokého napětí nemusela být předkládána nejen ve stavebním řízení, ale dokonce ani v řízení o udělení licence, což je shora rozvedeno. Rovněž v souladu se svými povinnostmi obžalovaná ing. T. H. nařídila na stavbě kontrolní prohlídku, o čemž svědčí příslušný protokol o provedení kontrolní prohlídky, při níž byla bezpečnost stavby ověřena a dílčí nedostatky byly odstraněny ještě předtím, než obžalovaná vydala, obžalobou napadené rozhodnutí o dočasném povolení užívání stavby. Nálezací soud rovněž, ve shodě s obhajobou, považuje výpovědi svědků B. a M. za důkazy značně zpochybněné svým obsahem i vzájemnou relevantností. Výpovědi obou svědků, jako osob pověřených vedením stavebního deníku, prokazatelně svědčí nejen o jejich laxním přístupu, ale zjevně nezodpovědnosti ke svěřeným hodnotám. Ani jeden z nich nedokázal před soudem spolehlivě vysvětlit na podkladě čeho tyto, navíc zcela obecné a nejednoznačné informace, do svého stavebního deníku zapisoval, když navíc jeden z rozhodujících stavebních deníků se za neznámých okolností ztratil. S odkazem na takto zjištěné skutečnosti, zejména z výpovědi svědka B. považuje nálezací soud za značně nevěrohodný listinný důkaz, tj. email svědka B. s tvrzenými počty panelů, když navíc takové údaje, jak vyplývá z data této emailové korespondence, měl sestavit až po více než dvou letech. U hlavního líčení nebyl svědek schopen v nejmenším vysvětlit, na podkladě čeho tyto konkrétní údaje o počtu panelů s dvouletým časovým odstupem uvedl. Jeho tvrzení dokonce, jak by bylo důvodné očekávat, nemají oporu v záznamech ve stavebním deníku jeho firmy, ani firmy svědka M., která byla dodavatelem firmy Xxxx a. s. Navíc tyto údaje ve stavebním deníku měly být logicky podkladem pro kontrolu realizace zakázek a v konečném důsledku i pro fakturaci provedeného díla. Oba svědkové však tvrdili, že fakturace se prováděla na základě soupisu prací, avšak i takový soupis by měl odpovídat záznamům ve stavebních denících, což se nestalo. Nálezací soud tedy opakovaně konstatuje, že stran důkazů, jež měly prokazovat přesný stav osazení elektrárny solárními panely ke konkrétním datům, existuje stav důkazního vakua. Údaje zjištěné k této otázce různými svědky se do jisté míry liší a navíc jsou uváděny pouze rámcově s vědomím výrazného časového odstupu. Svědek B. hovoří o ploše cca 60% osazených panelů, svědek T. o panelech v kapacitě 3 – 3,5 MW, zatímco nezávislá svědkyně D. tvrdí, že asi do poloviny areálu panely byly. Naproti tomu svědek B. v rámci své výpovědi uvedl, že levá část elektrárny byla osazena z poloviny, možná ze 3/4 a svědek V. D. uvedl, že více jak 2/3 byly nainstalované, zatímco svědek L. tvrdil, že tam byly 3,3 MW na rozhraní listopadu a prosince. Oproti tomu svědek P. vypověděl, že když se žádalo o licenci, bylo tam nainstalovaných přes 3 MW a obdobně rozporné jsou i další výpovědi. Bezpečně a spolehlivě tedy nebylo vyvráceno tvrzení obžalovaných, resp. údaje uvedené v předávacím protokole, který je stěžejním východiskem obžaloby. Tyto skutečnosti rozhodně nelze hodnotit k tíži obžalovaných, zejména pak obžalované ing. T. H., když její povinností nebylo přesně dokumentovat stav elektrárny v době kontrolní prohlídky tím, že by pořídila fotodokumentaci nebo videozáznam. Obžalovaná sama svoje povinnosti, vyplývající pro ni z platné právní úpravy, bezezbytku splnila. Nad rámec svých povinností dokonce vyžadovala povolovací tedy přísnější režim a vyžadovala revizi VN, včetně dalších dokladů, které jsou pro tento přísnější režim Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

stavebního řízení nezbytné. Až po odstranění dílčích drobných vad, které byly shledány při kontrolní prohlídce 5. 11. 2010, vydala obžalovaná s více než 10 denním časovým odstupem zmíněné rozhodnutí, tj. povolení k předčasnému užívání FVE-bloky I., II. a III. Z obsahu tohoto rozhodnutí, které je rovněž citováno shora, je zcela zřejmé, že bylo vydáno na dobu určitou, tj. do 31. 12. 2010. Tato podmínka, resp. takové rozhodnutí zcela postačovalo ERÚ, aby vydal pro Xxxx licenci dokonce bez toho, aby sám faktický stav elektrárny s výkonem na 1 MW fyzicky prověřil a vyžadoval od odpovědného pracovníka před vydáním licence pořízení potřebné fotodokumentace, jak vyplývalo z interního předpisu ERÚ, což potvrdili svědkové, zaměstnanci ERÚ, vyslechnutí u hlavního líčení. Ze samotného obsahu tohoto rozhodnutí, které považuje nalézací soud za rozhodující, je zcela zřejmé, že se nejedná o rozhodnutí týkající se celé stavby, jako celku, tedy té stavby, na kterou bylo vydáno stavební povolení. Podle názoru nalézacího soudu, pokud by stavba byla provedena jako celek, pak by logicky nemuselo být vydáno rozhodnutí o předčasném užívání, ale zcela odůvodněné, v rámci tohoto přísnějšího režimu stavebního řízení, by bylo vydání kolaudačního rozhodnutí. Pokud obžalovaná, vědoma si zřejmých nesprávností tohoto původního rozhodnutí, následně vydala opravné rozhodnutí, v němž název stavby opravila, resp. fakticky upřesnila, pak, podle názoru nalézacího soudu, postupovala rovněž zcela v souladu s tehdy platnou právní úpravou, která jí umožňovala vydání opravného rozhodnutí, aniž by tím bylo obsahově anulováno rozhodnutí původní. Formulaci o tom, že stavba je provedena podle projektové dokumentace, ověřené stavebním úřadem, tedy nelze považovat za nepravdivou, neboť první tři bloky nepochybně podle projektové dokumentace provedeny byly. Ze strany obžaloby nebyly předloženy žádné relevantní důkazy, a to důkazy zcela objektivní a nezpochybnitelné, které by prokazovaly opak, tedy fakt, že k vydání rozhodnutí o povolení předčasného užívání bloku I., II. a III. tato stavba v souladu s projektovou dokumentací nebyla provedena. Požadavek na užití gramatické formulace „prováděna“ nikoliv „provedena“ lze, podle názoru nalézacího soudu, považovat za neadekvátní, striktní formalismus. Ostatně ve prospěch obžalované svědčí to, že sama vydala opravné rozhodnutí, kterým název stavby opravila a údaje o prvních třech blocích jednoznačně svědčí o tom, že stavbu nepovažovala za dokončenou v plném rozsahu, tedy v blocích I., II., III. a IV. Ostatně stavba IV. bloku této elektrárny nebyla předmětem nyní projednávané trestní věci. Nalézací soud má za to, že obžalovaná ing. T. H. splnila veškeré svoje povinnosti, které pro ni vyplývaly z tehdy platné právní úpravy. Její trestněprávně významné jednání, popsané v obžalobě, resp. právní kvalifikace modifikovaná státním zástupce v jeho závěrečné řeči, nemají oporu v důkazech provedených u hlavního líčení, a proto nalézací soud obžalovanou ing. T. H. obžaloby v plném rozsahu zprostil. Soud také v jejím případě postupoval zcela důsledně v souladu s procesní zásadou „in dubio pro reo“, tedy v případě pochybností ve prospěch obžalovaného. Objektivními důkazy provedenými u hlavního líčení nebylo spolehlivě, bez rozumných pochybností, prokázáno, že by obžalovaná porušila povinnosti vyplývající pro ni z platné právní úpravy a ve svém rozhodnutí, byť z hlediska gramatického, ne zcela uspokojivě formulovaném, deklarovala skutečnosti, které nebyly v souladu se skutečným stavem věci. Navíc soud nemohl přehlédnout základní skutečnost, že obžalovaná z vlastního rozhodnutí realizovala přísnější režim pro stavební povolení, když v té době bylo legislativně zcela nejasněno, v jakém režimu mají být stavby fotovoltaiických elektráren realizovány. Nad to nelze po právu po stavebním úřadu, resp. zde obžalované, vyžadovat, aby při kontrolní prohlídce takové stavby, jako byla fotovoltaiická elektrárna v Xxxx, detailně dokumentovala a kontrolovala počet odmontovatelných součástí stavby, zde fotovoltaiických panelů, v počtu několika stovek, resp. několika tisíců. Nalézací soud uzavřel, že vina obžalované nebyla prokázána, a to ani v rozsahu skutkové podstaty modifikované v závěrečné řeči státního zástupce.

48. Podle závěrů nalézacího soudu však nebyla nezpochybnitelně prokázána ani vina obžalovaných D. E. a M. K.. V tomto směru je třeba primárně odkázat na shora rozebranou právní úpravu, která se týká podmínek pro udělení licence fotovoltaiických elektrárnám. Obžalobou namítaný Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

nepravdivý předávací protokol ze dne 12. 11. 2010 v tomto směru není relevantní, neboť není listinou, kterou zákon taxativně vyžaduje jako podklad nezbytný pro udělení licence. Kromě toho žádným důkazem nebylo prokázáno, že by obsah tohoto předávacího protokolu nebyl pravdivý. Zejména pak, z hlediska trestněprávní odpovědnosti obou obžalovaných, nebylo prokázáno jejich vědění o tom, že by snad předmětný protokol deklaroval skutečnosti, které nejsou v souladu se skutečným stavem věci. Podstatou obžaloby je tedy to, že trestněprávně významným jednáním obžalovaných měla být neoprávněně vylákána výkupní cena v období předcházejícím i příprava obdobného jednání do budoucna. Nálezací soud se v tomto směru plně ztotožňuje se stanoviskem obhajoby obžalovaného D. E., které má ostatně oporu ve skutkových zjištěních i právních rozborech nálezacího soudu, shora uvedených. Podmínkou vzniku nároku na výkupní cenu energie z obnovitelných zdrojů bylo uvedení výroby do provozu v konkrétním roce, tedy zde nejpozději do 31. 12. 2010. K tomuto konkrétnímu datu muselo být provedeno tzv. první paralelní připojení, neboli schválení výroby. K tomuto úkonu se také v závěru roku 2010 do Xxxx dostavili zástupci distributora firmy E.ON Distribuce a. s., a to svědkové M. a K.. Jejich úkonem byla bezpečnost výroby odsouhlasena. Za okolností, které nelze považovat za seriózní a objektivně doložitelné, byť vysvětlitelné jejich časovým náparem i společenskou situací, rozhodli, že elektrárna bude připojena pouze v rozsahu 2 MW. Ani jeden z těchto svědků však nedokázal objektivně u hlavního líčení určit, na podkladě jakých zjištění k takovému závěru došli. Jejich vysvětlení o tom, že kapacitu elektrárny určili „vizuálním pohledem“, tedy odhadem, pochopitelně nálezací soud nemůže považovat za spolehlivý důkaz o tom, že elektrárna byla osazena pouze z poloviny. Nicméně ve vztahu k trestní odpovědnosti obžalovaného T. G. a jím deklarované bezpečnosti elektrárny v prvních třech blocích lze jen podotknout, že svědkové M. a K. minimálně museli zkontrolovat bezpečnost elektrárny, i když, nepochybně vedeni záměrem svého zaměstnavatele, byli ochotni akceptovat dodávku pouze 2 MW, nikoliv 3,3 MW, jak se toho firma Xxxx a. s. domáhala. Shora rozvedenými listinnými důkazy považuje soud rovněž za bezpečně a spolehlivě prokázané, že k prvnímu paralelnímu připojení, neboli schválení výroby, došlo od 30. 12. 2010, a také od tohoto dne začala elektrárna dodávat výkon do distribuční sítě. Kromě zmíněných protokolů o tom svědčí i faktura a výpis z účtu, které prokazují, že firma E.ON Distribuce a. s. dodávku akceptovala a proplatila. Svědčí o tom i smlouva ze dne 4. 3. 2011 s účinností právě od 30. 12. 2010, v níž firma E.ON Distribuce a. s., rovněž zcela jednoznačně deklarovala, že elektrárna byla připojena ještě v roce 2010. Svědkové M. a K. po kontrole stavu elektrárny ji shledali bezpečnou a přistoupili na její paralelní připojení do distribuční sítě, byť s výkonem nižším. O tom svědčí výše citovaný protokol o schválení výroby. Tyto důkazy jednoznačně umožňují učinit závěr, že společností Xxxx a. s. vznikl nárok na výkupní ceny elektřiny ze slunečního záření, které byly platné pro fotovoltaické elektrárny uvedené do provozu v roce 2010. Nálezací soud pak považuje za zcela logický přístup obžalovaných D. E. a M. K., resp. firem, které oba zastupovali a který směřoval k tomu, že po uzavření smlouvy ze dne 4. 3. 2011, kdy bylo definitivně rozhodnuto o dodávkách 2,0 MW došlo k odpojení technologie elektrárny, která byla nainstalovaná pro výkon 3,3 MW. Jestliže je oběma obžalovaným kladeno za vinu spolupachatelství při „uvedení v omyl“ pracovníků ERÚ a opatření tak licence na výkon 3,3 MW, pak si nálezací soud opětovně dovoluje poukázat na shora rozebranou právní úpravu, která se vztahuje jak ke stavebnímu řízení, tak k podmínkám pro udělení licence, resp. podmínkám pro uplatnění nároku na výkupní ceny elektřiny. Z žádného právního předpisu nevyplývá, že pokud je příkladmo stavební povolení vydáno na stavbu elektrárny o výkonu 4,4 MW, pak licence nemůže být vydána na výkon nižší a později na další, ještě snížený, výkon nemůže být uplatňován nárok na výkupní cenu elektřiny. Ostatně také další listinné důkazy směřují ke změně udělené licence. Následně byla podána žádost o změnu rozhodnutí, týkající se licence. Kromě toho se, jako zcela důvodná, jeví argumentace obhajoby obžalovaného M. K., který zastupoval společnost Xxxx a. s. Sám obžalovaný potvrdil, že jejich firma, jako generální dodavatel, měla zakázku uhrazenou bez ohledu na to, zda jejich zákazník, tj. firma Xxxx a. s. licenci dostane či nikoliv. Zjevně tak obžalovaný neměl motivaci k tomu, aby nezákonnou cestou Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

pomáhal k dokončení díla, resp. k nelegálnímu získání licence. Předávací protokoly podepsal zjevně v dobré víře, jako statutární zástupce firmy, když předal dílo v tom rozsahu, ve kterém je bezprostředně předtím převzal. Firma, kterou obžalovaný zastupoval, dostala za dodané panely a vybudování elektrárny, podle smlouvy o dílo, v plném rozsahu zaplacen. Podle názoru nalézacího soudu, pokud obžalovaný vyvinul iniciativu k tomu, aby při změnách podmínek peněžního ústavu napomohl firmě Xxxx a. s. vyřešit otázku financování elektrárny, byla to jeho dobrá vůle, příp. snaha získat pro svého zaměstnavatele další podnikatelské možnosti, avšak jeho podvodný úmysl při podpisu předávacích protokolů, potažmo při obstarání podkladů pro udělení licence, ani tomu odpovídající jednání spolehlivě prokázáno nebylo. Nalézací soud se plně ztotožnil s obhajobou obžalovaného o tom, že žádným relevantním důkazem nebylo prokázáno jeho vědění o nepravdivosti předávacího protokolu, který podepisuje. S odkazem na judikatorní rozhodnutí Ústavního soudu nelze subjektivní stránku předjímat, ale je třeba ji prokazovat, stejně jako další formální znaky trestného činu (III. ÚS 722/2009). Ve prospěch obžalovaného M. K. ostatně i ve prospěch obžalovaného D. E., svědčí hodnocení nalézacího soudu v otázce stěžejních důkazů, o něž obžaloba svoje závěry opírala. Nalézací soud znovu odkazuje na výpovědi svědků B., M., F. i stavební deníky, které byly jimi vedeny. Především stavební deník firmy Xxxx a. s., je důkazem zjevně nevěrohodným, neboť prokazatelně byl jednorázově dopisován. I bez tohoto hodnocení formální stránky, z hlediska obsahového je zcela nedostatečný, neboť neprokazuje počty průběžně namontovaných panelů, spotřebovaného materiálu nebo konkrétní práce vykonané minimálně v týdenních časových periodách, když záznamy tam měly být prováděny jako záznamy denní. Tvzení svědků B. a M. o nízkém počtu nainstalovaných panelů je vyvráceno nebo minimálně zcela zásadně zpochybněno výpověďmi svědků ing. B. a ing. T., kteří, jak je rovněž shora uvedeno, hovoří o stavu poněkud odlišném. Na základě všech podstatných shora rozebraných důkazů učinil nalézací soud souhrnný závěr také ve vztahu k obžalovaným M. K. a D. E., a to obdobně jako ve vztahu k obžalovaným ing. T. H. a T. G.. Dílčí závěry nalézacího soudu stran hodnocení jednotlivých provedených důkazů i aplikace příslušné právní úpravy jsou rozvedeny v příslušných pasážích odůvodnění tohoto rozsudku. Nalézací soud tedy konstatoval, že nebylo prokázáno, že by se obžalovaní D. E. a M. K., obdobně jako obžalovaní T. G. a ing. T. H. dopustili jednání, které by bylo trestným činem. V souladu s ustanovením § 226 písm. b) trestního řádu proto byli všichni čtyři obžalovaní obžaloby zproštěni.

49. Podle § 229 odst. 3 trestního řádu byly oba poškozené subjekty, a to firma E.ON Energie a. s. a firma E.ON Distribuce a. s. odkázány se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť v případě plného zproštění obžalovaných viny zákon jiné rozhodnutí o včas a řádně uplatněném nároku na náhradu škody nepřipouští.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho dotýká, zúčastněná osoba pro nepravost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 odst. 1, odst. 2 trestního řádu)

Odvolání musí být ve lhůtě uvedené v § 248 trestního řádu nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku, nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Brno 14. prosince 2017

JUDr. Jaroslava Bartošová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová